

چاپی دووہم

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

قہلاتی ئہستیرہی

رؤمان

کہریم کاکہ

رۆمان

ئەستىزەى قەلاتى

كەرىم كاكە

ناوهندی روشنیبیری

مهم و زین

-
- ناوی کتیب: نهستیره‌ی قه‌لاتی
  - نویسه‌ر: گهریم کاکه
  - نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ناوه‌ندی مهم و زین
  - نه‌خشه‌سازی به‌رگ: په‌پوله یوسفی
  - تابلوی به‌رگ: محهمه‌د نیسماعیل
  - بایه‌ت: رۆمان
  - نۆبه‌تی چاپ: دووهم - ۲۰۲۲
  - تیراژ: ۵۰۰ دانه
  - نرخ: ۴۰۰۰ دینار
-

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان
ژماره‌ی سپاردنی (۷۵۸) ی سالی (۲۰۱۷) ی پیندراوه.
سه‌رجه‌م مافه‌کانی نه‌م کتیبه پاریزراوه بو ناومندی روشنیبیری مهم و زین ©

memuzin20@gmail.com

لاوك، لاوك، لاوكه كه كو؟

له سەر ئه وه بوو، ئاوى بۆ گهرم بکهن، که چی له ناو خوینته وه له لاوكه كه ی ده پیاچایه وه. ههر له بهر هه ندى، ناوى وى به پیری لاوك كه وته سەر زارى هه ندى.

مالموستانه، له و سهره كۆلانه فریانداندا كه به نوێژى نیوه رۆی هه لیانگرت و هه لیاندایه ناو ترومبیله جام تاره كه. پیری لاوك كه له رووناكى بزر بوو، له تاریكى ده ركه وته وه. وهك چۆن له سهر زهوى جى نیوه مرۆفیکى گرتبوو، له ناو زه ویش - ئه گه ر گۆرى پى رهوا ببینن - له دوو سى بستى جییه ده بیته وه. ته مه ن و دارکاری هینده یان پیوه نه هیتشتوته وه. پیویست به داره بازهش ناکات. رینی گۆرستان نزیکه و وهك مه لۆتکه له سهر دهستان هه لده گیرى.

سالانیک به سەر ئەو شەوێ خۆیناوی و فرمیسکاویە پیری لاوک تێدەپه‌په‌ی. ئاخر ئەو شەوێ لە سەر جاده هەلمگرتەو، بە دواى ماماندا دەچوو. تکای دنیاى لە ژنەكەم كرد بچینه خەستەخانى، تكای وەرئەگرتم و مامانى وىست. پیری لاوک مامانى لەبیربردمەو. ژنەكەم بە سەر مندالەو چوو. مندالەكەش لەگەڵ داىكى چوو.

ئەو شەوێ (ئەمن) کارىان بە پیری لاوک ئەما و هینایانەو جیى خۆى، شەویكە لەبیرناچیتەو. ئەو شەوێ مەرگى ژنەكەم پیری لاوكى لەبیربردمەو، مرد، نەمرد! لە كوێيان ناشت! لە گۆرستانى گەورەى شار، گۆرپى تازە كەوتبوو تەنیشت گۆرپى ژنەكەم. نزىك گۆرپى شاعیری خەندەى باى. وای بۆ دەچم گۆرپى ئەو بووینت. هەرچەندە قسە هەیه، ئەو شەوێ بەر لە گياندانى:

ئەستیرەیهكى تزی لە ورشە داکشایە حەوشە. رووناك رووناك، كەس چاوى لە بەرى هەلنەدەهات، تا ببینى چ روودەدات. بەلام دواى هەلكشان و چوونەوێ بۆ ئاسمانى، پیری لاوک لە سەر جى ئەماوو.

چیرۆک و ده‌خواری لیره‌وه له جیی لاوک،
 په‌نهانزان گۆبکه‌ین و ناوی بیته پیری په‌نهانزان.
 خۆ منیش له‌و شه‌وه‌وه ناوی خۆم گۆری بو
 (سێزده) به‌و ناوه‌ نه‌بی وه‌لامی که‌سم نه‌داوه‌ته‌وه.
 ئاخ‌ر ئه‌و شه‌وه‌ له‌ هه‌موو شه‌و و رۆژان سێزده‌تر
 بو، ئه‌ز له‌ سێزده‌ی گه‌ل‌پ‌یزان هاتومه‌ته‌ دنیا، له
 ته‌مه‌نی سێزده‌ رۆژی بابم فرۆکه‌ کوشتی، سێزده
 سالان بووم دایکیشم هه‌ر بر فرۆکه‌ چوو، سێزده
 مانگیش له‌ باوه‌شی ئه‌ستیره‌ نووستم، مردنه‌که‌شی
 که‌وته‌ سێزده‌ی مانگ.

له‌ سه‌ر بانه‌وه‌ گرتنه‌که‌شیم دیت. چه‌ند خوله‌کی
 به‌ر له‌ ده‌نگی ته‌قه‌که‌، پیری په‌نهانزان به‌ کووره
 کوور و به‌ هه‌له‌داوان به‌ره‌ و ئه‌و سه‌ره‌ کۆلانه
 ده‌رۆیشت که‌ رینی پیاوه‌که‌ بوو. ئه‌و پیاوه‌ی که‌س
 نیه‌ نه‌یناسی و کۆتایی چیرۆکه‌که‌شه‌. ئه‌و پیاوه‌ی له
 بن دیواری قوتابخانه‌که‌ به‌ ده‌ست‌پ‌ێژیک ساردیان
 کرده‌وه‌، منداڵ ده‌وریان دا و گه‌یان‌دیانه‌ خه‌سته‌خانه‌،
 به‌لام کار له‌ کار ترازابوو.

به‌ چاوی خۆم دیتم، پیری په‌نهانزان خۆش خۆش
 ده‌رۆیشت. وه‌ک بلی دلی تریواندبی. لی نه‌گه‌یشت،
 ئه‌وان گه‌یشتن و بردیان. هه‌ینی ژنه‌که‌م زگی شه‌ش

مانگان بوو، دلەكزه‌ی ده‌گرت. له‌گه‌ل مالی پیری
په‌نه‌انزان مالی‌کمان به‌ین بوو، له‌ شه‌ویکی خراب
هینایانه‌وه.

له‌و چهند سآله دنیا به‌ شیوه‌یه‌ک گۆراوه،
ناناسریتته‌وه. ئەو گۆرانه باش که‌وته‌وه، وا نه‌با
که‌س سه‌برده‌ی پیری په‌نه‌انزانی نه‌ده‌زانی. رازی
ئەوی نه‌ده‌زانی. نه‌هینیه‌ک له‌ زۆر جی با به‌ ره‌وتی
میژوو ده‌داته‌وه و ده‌یداته ریچکه‌یه‌کی‌دی.
سه‌برده‌ی ئەو پیاوه له‌ لاوک و داستانی‌ش جی
نابیتته‌وه. میژوو ده‌ترسین له‌ خۆی بگری.
سه‌برده‌یه‌کی دریژ و رازدار، له‌ ده‌وروبه‌ری قه‌لای
دمدمه‌وه دئ و زۆر جی ده‌کات و ده‌گاته‌وه بن
قه‌لاتی ئیره.

له‌ زاری پیری په‌نه‌انزانه‌وه که‌س شتیکی
ئەوتۆی نه‌بیست، خه‌لک بۆنی شتیکی وای لیبکات.
ئەو پیاوه ئەو هه‌موو سآله چۆن ئەو دنیا رازه‌ی له
دل پاراست و به‌ زاریدا نه‌هات! ئیران و تووران و
به‌غدای کردبوو، سه‌راو و ده‌راوی زۆر دیتبوو، دنیا
گه‌رآبوو. تا ته‌واو دانه‌که‌وت، به‌ یه‌کجاری نه‌هاته‌وه
زید. که‌مدوو بوو، به‌تۆبزی‌ش قسه‌ی نه‌ده‌کرد. به‌ ئا
و نا و زۆر به‌ کورتی وه‌لامی قسه‌ و پرسیارانی

دهدايه وه. دواتر بيستمه وه له باره ی رازه که يه وه له
شيوه ی ورپينه، شتتیکي که می لای نه وه که ی به
گورې و هرکردبوو، که س به هندی هه لنه گرتبوو.
به لام دواى رووداوه که قامچی هینایه قسه، دیاره
قامچی زمان دهخاته زاری به ردیشه وه.

گورانی دنیا، قامچیشی هینایه قسه، قامچی
پنیلینا. وهک چون پیری په نهانزان بهرگه ی قامچی
نه گرت و بن بهرې بؤ هینایه سهر بهرې، نیو
سه ده یه کی بؤ گتپرایه وه، قامچیش هاته قسه و به
دروداو پیری په نهانزانی گتپرایه وه. پیاویک ئه وه ی
پیش گورانی دنیا مالی که وتبووه نیتوان مالی مه و
مالی پیری په نهانزان و که س هینده ی سهره
دهرزیه ک گومانی خراپی لینه ده کرد. ئیستا به ترس
و له رزه وه، به هه وکی پر گریانه وه ده گتپریته وه. ئه و
پیاوه ی ژنه که می له گور دهرهینا و خوشی نازانی
چهندي له شار دوور یخسته وه و له کوئ خستیه بن
خوله وه، ئه و پیاوه وا ده گتپریته وه. له قسان به هه له
بردوویانه، مه به سستیان ئه و نه بووه. ده زانم ئه و
که سانه جی باوه ر نین، به لام من باوه ر ی پتیده که م.
رازى پیری په نهانزان وای کرد باوه ر ی پتیکه م.
چهند روژیکیشه له و دهشت و دهره ده یگتیرم، ئی،
ئه وه خواجه به جییه که بکه ویتته وه. ژنه گورگومه که م

ببینمه وه. له به د به ختی من ناچیته وه سهری. ئه و
پیاوه دواى ئه وه هموو ساله رسته یه کی پیری
په نهانزانی له بیرنه چوته وه، که چی به جیی گوریک
ناکه ویته وه.

له بابم پتر خوشمده ویست، به لام ده بوو زمانی
 لیبدهم. وام نه کردبا، نه خشه که ده بوو تری ناو
 رانکی و نیچیره که له ده سته چوو. که میک پیش
 گه رانه وه و ده سته کار بوون، له حه وشه وه گویم
 لیه، پیاوه پیره که له بهر خویه وه ده لی:

ده یکوژن ئیستا ده یکوژن، ده بیت بیگه می و ری
 بگوژی.

له دلی خۆم گوتم، تو بلینی مه بهستی ئه و بیت،
 ئای! کوره ناوه که شی گوت، باشه له کوئی زانیوه؟
 تو بلینی له ناو ئیمه ده ستیک هه بی! گومانم له خۆم
 کرد، گوتم رهنگه له زارم ده رچوو بیت. هاتمه ده ری
 و دیتم له سه ره کۆلانی سوورایه وه. ته له فۆنم بو
 ئه بوو عه لا کرد، کیتشه که م تینگه یاند. وه کات
 ده سته یه کی نارد، بردمان و پلانه که مان سه ریگرت.

ئه و پیره په نهانزانه بهرگه ی سه ره سمیک ناگری،
 قامچی چی! هینده ی پشیله یه کی لی ماوه ته وه. له

تووره گه یه ک جیی ده بیته وه. ناکرئ له ریی دارکاری و قامچی وه قسه ی لئ ده بهینی. ئاخر له گه ل قامچی یه که م فریای زار ه له پنهانه وه ناکه وی و گیانی ده گاته ئاسمانی. له ده ستمانده چی، شاریک، تو بلی ولاتیک زانیاری گرنگ له گه ل خوی ده بات و ده سه لاتمان ده که ویته مه ترسی. له خومان ده پرسى:

جگه له قامچی، چی؟!

نه بوو، قامچی تاکه چاره یه. دنیا یان خسته به رده می، دهستی بو نه برد و ورته یه کی نه کرد. به زور شه را بیان به قورگیه وه ده کرد، ده خوت و له خه ویش زاری نه ده جوولا. هه پره شه ی ناردنه دوزه خیان لی کرد، خوی تیکنه دا. ئه گه ر رسته ی ((حه یف، کوشتیان)) ی به زاردا نه هاتایه، هه موو باوه پریان ده هات که ئه و پیره که پولاله و له بنی وشه یه کی گۆنه کردووه. منیش ده که وتمه گومان، گومان له وه ی ئه و پیره ی رۆژانه چاکۆچۆنیه کی گه رمان ده کرد و من به کوردی به یانی باشم لیده کرد، ئه و به کوردی و عه ره بی وه لامیده دایه وه، هه مان ئه و پیره بی، ئه وه تا له بن قامچی له پشیله یه کی گیان تیدا نه ماو ده چی.

+ ئەبوو نەجم، پیرە پشیلەکه بە تۆش نایەتە
میاوہ؟!

- من...

من نەمدەویست، پیرە پشیلەکه دارکاری بکەم،
بەلام فەرمانە و لە سەر سەرمانە. بیرم نیە لەگەڵ
قامچی یەکەم چی روویدا، بەلام لە بەرزکردنەوہی
دووەم، بەو چاوانەہی خۆم دیتم، ئەستیرەیەک لە
پەنجەرەوہ ہاتە ژووری. لە سەر سینەہی پیرە
گیرسایەوہ و لە رووناکایی بزریکرد. پیرە خۆی
ہووہ ئەستیرە. یەکەن ہەلاتم. لە ہەلاتنی
بیرمگەوتەوہ، رەنگە سۆزی دراوسیتی ئەستیرەکەہی
ہینابن، دەنا ئەستیرە خۆکە لاشووشە نیە لە
ئاسمانی بکەویتە خواری.

گەرماوہ سەر پیرەہی دراوسنی، نە رووناکایی
ہیہ، نە ئەستیرە لەوی ماوہ. پیری پەنہانزان لە
گوشیکی لوولدراو دەچی، لە سەر تەنیشتە،
ہەستەمکرد پەرۆکەکەہی چاوی شلبۆتەوہ،
تونەدمکردەوہ. دەستی کہ لە پشستەوہ
بەسترابوونەوہ. دەبینم سەری پەنجەکانی بە
شێوہیەک لیکدەدان، وەک بلی شتیک بژمیری. خیرا
خیراش فووی دەکرد، دەتگوت پارووە نانیکی

گەرمى لە دەستە و ساردى دەكاتەو. دەنگى خۆم
گۆرى و فەرمانم پىكرد:

هەرچى دەزانى، بىلى.

بە دەنگىك دەتگوت لەووە نا، لە دیوارەكەو
بىتە گویم:

حەيف، كوشتيان.

چارەى ئەو پىرە قامچى. بەرزمکردەو،
رامنەوەشاندىبوو، دىتم ئەستىرەكە وەك گوللە هات.
هەبوو، ئەستىرە بوو. لە كولانكە گچكەكەو دىتم
لە ئاسمانەو هات، لە ناو ئەستىرانەو هات، پىرەى
بە رووناكىي خۆى داپۆشى.

سەرۆك هاوارە، ئەو چى، ئەو ئەستىرەى، ئەو
كەرتكە ئەستىرەى بۆ وا دەكات؟ ئەو چارە لە جارى
دى پتر ترسام. چاوم گرت و دەرپەرپىم. دەمويست
لە قامچى بە دەستان بپرسم، داخوا ئىووش
ئەستىرەى واتان دىو؟ نەویرام، پرسىارى وا هى
شىتانه. تۆ بلى من شىت بووبم! نابىت ئەبوو عەلا
بەو بزانىت، بەرمى ئەستىرەكە بەو بگاتەو، لە
جىى پىرەم دەبەستىتەو و دەمخاتە رىزى
ناپاكانەو.

کاتی سهردانم بۆ لای په نهانزانی به ئهستیره
داپوشراو گوړی. له شهوهوه کردمه روژ. به نویژی
نیوهړوین ئهستیره چ دهکات، بوی چووم. هیشتا
قامچیم نهجوولاندبوو، ئهستیره خووی به ژوریدا
کرد. ئهستیره ی روژئ له هی شهوی رووناکتره،
ئاوی چاوی دهبرد. نهک پیره، دهستی خوم
نهدهدیت. له و دهمه ی ئهبوو عه لا گازیکردم، بیریکی
چاکم به میتشکدا هات:

- پشیلهکات نههیتایه قسه؟

+گه ورهم، خه مت نه بیت، زوری نه ماوه.

پیری په نهانزانی راکیشایه چاوه یه کی داخراو،
کونبر، تاریک، نهک ئهستیره، پیشکesh ری هاتنه
ژورئی نیه. تاریکه، چاو چاو نابینئ. لایتیکی گچکه م
له سهر پیره راگرت، ناوی سهرؤکم لیهیتا.

-ئهستیره که ری نه بوو بیت، یان له سهرؤک

ترسا؟

+په له ت نه بن.

بیرمچوو بلیم، پنده چوو ترسی ئهستیره که ی له
رووم خویند بیته وه. چوونکی یه ک دوو جارئ

تیچاویکی دامین، لەرزەم ھاتن. من دەزانم لە بن ئەو
جۆرە تیچاوە چ شتی ھەیە. ئەو پیاوە تیچاوی وای
دابێتە ھەر (رەفیق)ی، دەبێت قور بۆ خۆی
بگریتەو. ئەگەر زۆر سووک لە بنی دەرچن،
دوورخستنەو ھەتە بۆ بنی دنیا. بۆیە بپارمدا، نەک
ئەستێرە، خۆر بە خۆرایەتی خۆی بێتە سەر پشٹی
پیری پشیلەیی، قامچی خۆم بوەشینم و بیهینمە
قسە. ئیدی ناوی سەرۆکم لێھینا.

–تەنھا ناوی سەرۆک، ناوی خودات نەھینا؟

+لە زیندانن، سەرۆک خودایە، مردن و ژیان لە
دەست ئەودایە.

ئێ، بە نوێژی نیوہرۆیین، لە ھۆدەھەکی لە شەو
تاریکتر، قامچیم بادا. لە بن تیرۆژی کزی لایتەکە،
بە ئاستەم لێوی دەجوولن:

حەیف، کوشتیان.

گەیشتە کونە لووتم، گوتم:

ئێستا، دەتئیرمە کن ئەو.

هاته سهرم به پيله قه بکهومه سهری و سیسرکه
ناسا پانیبکه مه وه. باش بوو بیرمکه وته وه که نه و
پیاوه نابیت بمریت، ده بیت بیته گۆ، قامچی...

*****

بووهی سهربردهی پیری لاوکی په نهانزان وهک
خوی بچیته دیرۆکه وه، به دهردی نه و سهربردانه
نه چن که ههرکه سه به دلی خوی، تام و خوی
پتوه کردوه. لیتی بریوه و تیبرپیه و به سینگی
دیرۆکیه وه کردوه. نه و پیاوه نابیت بیته
درۆیه کیتری دیرۆک، بویه نه بوو نه جم بهس نیه بو
گیرانه وهی وی.

ئاخر نا کرئ دیرۆک له زاری که سینکه وه
تومار بکرئ که سهردهمیک سهرۆکی به خودا
زانیبوو. پیریکی دراوسی خوی به گرتن دا و ههر
خوشی دارکاری کرد. ههر نه و پیاوه گۆری ژنیکی
هیچ له هیچ نه بووی، به سهر منداله وه چوو، له
گۆره کهی خوی دهر بهینئ. نه و پیاوهی دهر و
دراوسی سویتدیان به سهری ده خوارد، که چی
میرغه زهب دهر چوو. بویه هیچ نه بن، بهک دوو
که سی ده بیت پهیدا بن و گیرانه وهی نه بوو نه جم
پشتر استبکه نه وه.

سه برده‌ی پیری په نهانزان، وا چاکه،
رۆماننووسیش هینده خوی تیه‌لنه‌قورتینن،
چوونکی به بیانوی هونه‌رکاری و جوانگیرانه‌وه،
له دیرۆکی دوورده‌خاته‌وه.

له هۆدهی ئەشکه‌نجه ده‌یانه‌ینامه‌وه. چاوم پر
 خوین بوو. به‌رده‌می خۆم نه‌ده‌دی. به‌ده‌نگ
 ناسیمه‌وه. ناسیمه‌وه ئەبوو نه‌جمه. له‌ده‌نگیرا دیار
 بوو چه‌ند شپ‌رزیه:

ئەستیره، ئەستیره، ئەستیره هاته ژورئ.

وا تیکه‌په‌ستم، پیاویکی گه‌وره‌هاتوو و ناوی
 ئەستیره‌یه.

***

منیش له‌وئ بووم. جاریک له‌ری ئاوده‌ستی، ئەو
 ئەبوو نه‌جمه به‌ته‌نیشتمدا تپه‌ری و قامچه‌کی
 خێواندمی و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت:

پیره پشیله ئەستیره ده‌پاریزی.

***

منیش شتیکم له سهربردهی ئەو پیره له زاری
خۆیهوه بیست. دوو شهو بهر لهوهی بزریت، له
ژووریک پیکه وهبووین. وهها شلوکووتیان کردبوو،
خۆی رانه دهگرت. سه ریم خسته سه ر کۆشم، به
دهم خه وهوه پچرپچر ده یگۆت:

گۆتم... ههم... شتم گۆت، له قه لاته وه... لۆ...
قه لات...

ئەو شهوه دنیایهک ورینهی کرد. ورینهی سه رنج
راکیش. ورینهی ناسک. حه یف، من هه ینی قسه کانی
ئەو پیاوه به ورینه کردن تیگه یشتبووم. ئەو پیاوه
ئەو شهوه له خۆشخوانیکی ماندوو ده چوو، به رژد
و هه لدیرا هه لگه پئی و سه ربرده بگیریته وه. زار
شیرنی له شیوهی ئەو پیاوه نه دیتبوو. به ته رزئی
سه ربردهی ده گیرایه وه، من ئیستاش ده لیم یه کیک
بووه له و چیرۆکنووسانهی له گابه رده وه ئاوی
گیرانه وه هه لده قولینن و به ریده ده نه وه. چه ند
جاریکیش لیم پرسی:

تۆ کینیت؟ خۆت بنا سینته.

ئەو شهوه پینه ده چوو ببیستی، ته نی زاری
ده گه را:

هه رچیم هه بوو، شتیکیشم له کوره ئالا وه رگرت،
به ماینه کی شینکی بژ گه زیك دریزم دا. له و ماینانه
بوو، فرۆکه نه ده گه یشته توزی پتی. له و ماینانه بوو،
به سهر زیدا بازیده دا. قه دبر چیا ی ده بری. ماینی
من بالی گرت و مینا فرۆکه ی ئینگیزی فری.

ماین ده تگوت ده زانی، چیم له دلدایه. له من بله زتر
بوو. له ده می ئالیکدانیش پشووی نه ده دا. سهر به
جۆرکه وه چوار ناله ی لیده دا. بو ئاو خوار دنه وه ش
هینده ی نیشته وه ی چۆله که یه کی زاره ته ریکی
پینه ده چوو. هه ستمده کرد، ئه و ده لن:

درهنگه، توند خۆت بگره، ده فرم.

فری، نازانم چه ندیم پینچوو. عه سرانی گه یشتمه
کوستانانی کینه شینن. له وئ له بلندا یی دنیا یی، له
زارکی ره شمالتیک گه ردنکیلیک که ده تگوت زاده ی
زه نویره، به جامیک دوه جله وی ماینی لیوه رگرت
و گوتی:

سواره سووکه لانه، ده لیتی له شامه ریوه دیی.
ماینه که ت روو بارئ عاره قه ی ده رداوه.

وابوو، ئاو رپم له جیپی ماین دایه وه، عاره قه
جۆگه له ی به سستبوو. له وئ بایه کی ته زی هه لیکرد.

قه دپالەکان بە فریان پیوه بوو. پشوویکی کورتمان دا. ماین له من په له تر، من له و په له تر، به نووردووه نانیک و په نیری میړی و پرسپاری کورترین ریئی شنوین، ره شمالنشینانم جیهیشت. پیم له رکیف نا و فریم. له شوپوونه وه، تاریکیه کم به سه ردا هات. تارترین شهو، له و دنیا ش شهوی وا تار نیه. دوو بست پیش خوم نه ده دیت. ماین ریئی ده دیت، به لام وا دیاره ریئی لیده بیته وه. ماینش خو کچی نه و ولاته نیه، به چ بزانی کام له و ریانه ده مانباته وه نه وئ.

نه خشه ی رییم له ره شمالنشینانی کتله شینی وه رگرت. ده زانم ریئی چند ریئی لیده بیته وه و هه رییه ده چیته وه کوئی و ریئی من کامه یانه. به لام به و شه وه نه نگوسته چاوه وا بژی ماینه کم نابینم، ریئی ده بینمه وه؟ له وئ له ماینه شینکه که منی به فرین گه یانده ئیره، په شیمانبوومه وه. ده بوو ماینیکی نه و هه رییمه م کرییا. ئیستا له سه ر پشتی پشتم لیده کرده وه و دلنیا ده بووم ده مگه یه نیته کوره بویره که ی غه زالی چاو نه ستیره.

حه یف، بیرم له وه نه کردبووه، شه و رویشتم ده که ویته ئاقاری. نه لووتکه یی، نه گردۆلکه یی، نه

بهدارتيك، نه چه ميكي ناسينه وهی ری خو
نیشانده دن. هه وکه هه ده بی چاوه پتی ناسمان
بکه م. مانگم بو بنیری، مانگی رینیشانده ر. دهی
ناسمان، مانگت بنیره، هینده کاته م به دهسته وه
نه ماوه. من ده بیت بیگه می و پینیلیم به خو
نه که ویت، هینده ت نه ماوه.

ده لیتی ناسمانیش دهستی له گه ل ئه وان تیکه له. تاله
تریفه یه کی رینیشانان شۆرناکاته وه. ناسمان
دهستی له گه ل ئه وان تیکه لکردبی، له دهستانده چیت.
دلم ده لی نه وشو نه گه می، کار له کار ده ترانج.
ناسمان بهر را ده گات، نه دی هه نه وه نه بو، منی
بهو رییه خست؟ هه نه وه نه بو له سه رخه وشکانی،
گوتی:

بیگه یی، نه و بچی، خه ونیکی گه وره ده چی.

له و تاریکه شه وه که ترووسکاییه ک نه له
ناسمان، نه له زه ویه وه دیاره، له سه ر زینی نوژم
دابه ست. له هه ر رکاتی سه ری ماینم به لایه کدا
ده سووراند. ده مگوت، یه کیان هه ر ده گات. هه ر
جاره ی به ناوی په یامبه ری له خودا ده پارامه وه که
مانگ هه لداته ناسمان و تریفه شۆرپکاته وه. زه وی
و ری کوری غه زالی چاوه ستیره ببینمه وه.

خودا له ئاسمانه وه رووناكايى نه نارد، به لام له زهويه وه، ئاگرئ دهركه وت، له ئاگرئ دزان ده چوو. دهست له سهر مشتوى خه نجه ر، رووه و ئاگره كه چووم. ئاگر بووه چه ند ئاگرئ. تيگه يشتم ئاوه دانیه. به ره و ئاوه دانى هه يهام له ماين كرد. له دووره وه سه گ پيشوازيان ليم كرد. دهنگيك دهنگى دام، زور له دهنگى تو ده چوو.

دهنگى من؟!+

پيرى په نهانزان دهنگى منى نه بيست و له گيزرانه وهى خوى نه كه وت:

گوتم: منم، له بنى دنياوه هاتووم. رىي شنۆينم بزر كردوه.

كابرا به زمانىكى له قهند شيرنتر:

تو پشوويك بده. چايه ك وه خو. هه ر شنۆ نا، رىي تارانيش له سهر من.

رهنگه گوتييتم رىي تاران كاويل بن. چايه به گولله دهستناكه وئ، كه چى له و درهنگانى شه وه، من قوريه ك چايه م هه لقوراند. به لام چ پيناچى تامم ليكر دبن.

+ئەرى، ئەو ناكەسانە دەبىت چايەكمان نەدەنى؟!

ويستم بلىم دواى نيو سەدە لە قۆرىە چايەكەى
پيشە تۆ، لىرە مەگەر بە مووشەك پيالە چايەك
دەستكە وئ. قسەكەم گىراوہ ئاخىر پىرى پەنھانزان
تەنى قسە دەكات و قسەى كەس نابىستى:

ئەرى من لە كەنگىوہ بەرپوہم؟ چەند شەوم بە
سەردا ھات؟ لە چەند جى پشووم دا؟ جگە لە
دوہەكەى كىلە شىن و سەرسەمەكە و پرووشەى
تالگەكەى رى چ جىدەم لەبىرنى، ئىستا خانەخوئ
لە بن نەشكى چارەشكە دەلىنى ئەستىزەى سىوہىلە
دەردەوشىتەوہ، بەو درەنگانى شەوہ بارۆكەى
كوشتەوہ. چايە لە دواى چايە تىدەكات. ھەينى
كەسى چايەى ھەبا، شا بوو.

چەندى گوتم: درەنگ دادى، رىم نىشانە، دەرۆم.

بە بۆنى چەلاوى بارۆكە و چايە بەستىمەوہ. خۆم
بە ەرد دادا، نەبەشت ھەستم. چەندى گوتى:

زۆر رىبوارى بەپەلەم دىوہ، بەلام ھى وەك تۆ نا.
چ راسپاردەيەكت لە گىرفانىتە و بۆكى؟

هیچم نه گۆت. خودا له دور دهوی خانه خوویی
به دل و چاوتیر بدات. من ئیستاش ده لیم ئەو پیاوه
له چاومه وه راسپارده که ی دلمی خویندۆته وه.
ئەویش داردهستی شا بووه، بۆیه گیری کردم.

نازانم له چایه ی چهندهم بووم، مانگ له مله که ی
ئەوبه ره وه، له شیوه ی گری له پری کۆلکه ی
داربه پروو، دپی به تاربی ئاسمان و زهوی دا.
ئەستیره یه کیش نه رم نه رم هات، له شیوه ی
گوجیله یه کی دره وشاوه له بهردهم نیشته وه.
ئامازه ی رۆیشتنی کرد. دیتم کلکی تیشکاوژی
را ده وه شین، ئاورم لینه داته وه، به زمانی چاو و
کلک ده لی:

وه ره، به دوا ی مندا وه ره.

گۆتمه خانه خوئی:

+مالت ئاوه دان، ریم نیشانده.

-ری ئەوه تا له و خواره- دهستی بۆ رینی گوجیله
ئەستیره یه که درێژکرد- به لام به و شه وه تاقه سوار
بۆ کوئی؟ تو مندالی ئەزموونی ریبانت نیه. له
دهستی چه ته ی خۆمانیش ده رچی، ده که وه داوی
جهرده ی عه چه مه وه.

+ئەوشۇ نەگەمە ئەوئ، دنىا ژىراوژوور دەبى.

چ دوور نىه، دەرمانى خەوئ، تۆ بلى ھى مردنى،
بۆ لە شىوئ كىردىم. لە حىلەى ماينى شىنكە
وہناگاھاتم. تاهوواھا! ئەوہ چ كاتى رۆژہ، خۆر ھەر
لە چىاوچۆل نا، لە زىندانىش ھەلھاتووه. ماين
سىمكۆلان دەكات. سەرھەتا وا تىگەيشتم لە برسان، لە
تىنوئيتىه. وا نەبوو، پەلەى بوو، بە چاو قسەى
دەگەل كىردم:

تۆ لە كوئى؟ لەبىرتچوو، ئەدى ھەرىت نەدابوو؟

ماين لە زىنكردنى، يارمەتىدام. زارى گەياندى و
ھەلىدايە سەر پشتى خۆى. بالمان گرت. لە
دەروازەى رۆژاوايى، خۆم بە شاردا كىرد. بە سەر
قورپىواندا كەوتم. تىگەيشتم دەرەنگ كەوتم و
وئرانەگەيشتم. تەرمەكەشيان بردبوو.

پىرى پەنھانزان ھەناسەبرىكى پىكەوتووه.
ھەنسكان دەدات. ھەسىتمكرد تىنووه. قورگى
وشكبووه. ئاى بۆ چۆرہ ئاوىك، بە سەر لىنوئىوہ
بكەم. بەلام زىندان لە بىابان وشكتره. پىاو ھەيە بۆ
دلۆپە ئاوى تاوانى بە مىلى خۆيدا دەھىنى، دوور و
نزيك دەستى تىدانەبووه. باش بوو پىرى پەنھانزان

ناوی ئاوی به زاردا نه هات و سواری ماینه که ی
بۆوه و پئی له ئاوزینگی نا. پرسیم:

تۆ بۆ گێرانه وه ی گیانی ئه و کوژراوه هاتبوویت؟

نه بیست و ئاوری نه دایه وه. پیده چوو له گێرانه وه
ماندوو بوو بیت. هه ستمه کرد، له جی جی سه رهات
ده پچرئ و گری ناداته وه:

کۆمه له شیریکیان خستبووه پشتی ترومبیلکی
گه وره وه به ناو شاردا ده یانگێران. سئ روژ
گێراییان. سئ روژ به ناو جاده دا رایانگێشان.
منداله ورتکه ی عه جه مان نه ده وێران زۆر لئی
نزیکه ونه وه، له دووره وه په له به ردیان تیده گرتن...
شا شایی گێرا...، خۆ له که وتنه ناو بۆسه که ئه گه ر
بۆ سه ر لاشه ی کوپه که ی نه گه رابایه ته وه،
ده رده چوو، به رده ست نه ده که وت... ته رمه کان وه ها
شیوینرا بوون، نه ده ناسرانه وه. ژنه که ی به په نجه
براوه که ی میرده که ی ناسیبۆوه... سه ری خۆم
هه لگرت. خۆم له که لاهه ی دمدم دیته وه. دوو سئ
شه و له ناو به رد و پووشوپه لاشی ئه وئ مامه وه.
ماین له ده ورم ده خولایه وه و به جینه هیشتم. ناوه
ناوه ده هاته سه رم. ده مدیت ورده فرمیتسکان
ده بارینئ، فرمیتسکی گه رم خویناوی. ده هات به

نەرمى لىچ و لىتوى لە شانم گىردەكرد. بە ئاماژە دەيگوت:

سوارۆ، سواربە، با بچينەوہ.

دلى ماينم نەشكاند و خۆم ھەلدايە سەر زىنى.
ماين نازانم بۆچى رىي گەرانەوہى گۆرى و بردمىە
دەروازەى (ھەزاران) تۆ بلىي بۆ بيستنى لاوكەكە
بووييت يان... ژنيك لە سەر گۆرىك بە دەنگىكى
ژنانەى وا پياوى دەتاواندەوہ ھەليكردبووہ لاوك، چ
لاوكى! پيدەچى لاوكيژرەكە لەوہوہ فيرە لاوكان
بووييت. لەو لاوكەدا باسى مار و شاي دەكرد،
باسى ئەوہى دەكرد، كاتى مار بە پەنجەى
كۆرەكەى غەزالى چاوتەستىرەوہ دەدات، وەكات
خەنجەر ھەلدەكىشى و پەنجەى خۆى دەبىرپتەوہ و
ژەر بنىر دەكات. بەلام كاتى شا پىئوہيدەدات، ژەر
شاھانە كارى خۆى دەكات. لاوكەكە ھەر دەبى
ناوى ژەرى شا و مار بى. گۆرەكە گۆرى كۆرى
غەزالى چاوتەستىرەبوو. داخى گرانم نەمتوانى وەك
جارى گۆرىن بىپارىزم و نەھيلم بكەويتە داوہوہ.

+كام جارى گۆرىن؟

پیری په نهانزان بوورایه وه، تهخت بوو، به لام
چاوی دهره وشانه وه. هه ستمکرد چاو نین و
جووتی ئه ستیره ن. دوو سنی میرغه زه ب هاتن و
بردیان. ئیدی نه مدیته وه.

قامچيم دانه هينا بۆوه، له سهر سينگي پيره
 نهستيره دره وشايه وه. نه مزاني له كويوه هات.
 پنده چوو له باخه لى هه ليگرتييت. ناوى سه رۆكم
 له هينا و وهرگه رامه سهر نهستيره. من ئيستا شيتانه
 قامچى راده وه شينم و چاوم نابيني بهر چ شتى
 دهكه ويى. گويم نابيستن، دهنگى چ شتى دى.

چهند رۆژى، به رۆژ دهچوممه داركارى پيره و
 هه موو جار يكيش نهستيره كه پيش من دهگه يشت.
 به لام له ترسى گياني خۆم، ناوى سه رۆكم لنده هينا
 و وهرده گه رامه سهرى. شه پى نهستيره م ده كرد و
 دهست و پى خۆم نه ده ديت. له هيكه وه وهك بلى
 ههستى بيستم بۆ گه رايته وه، له نهستيره وه، تو
 بلى له پيره وه دهنگيك هات. شتىكى دهگوت،
 رسته كه ي پيشتر نه بوو. حهيف و مهيفى تيدانه بوو.
 وهلى تينه دهگه يستم چ ده لى.

دهستىكى ئاسنين شانمى راته كاند و رايكيشامه
 ده رى. گوتى:

تۆ ده ته وئ گيان، يان قسه ي لينده ربه نيت؟
ناببستي ده لئ قسه ده كه م؟

پيره پشيله ي حه فت گيان هاته گو:

مندال بووم، تازه خه تي سميلم دانابوو. ژنيكي
چه قو به ده ست هاته خه ونم. به دم چه قو
تيژكر دنه وه ده يگوت:

خويئي برايئ من ئاو نيه، وا به لاش بروت.
سورما نه بم ئه گهر توله ي نه كه مه وه.

پيش خه ونه كه ش دلم تريواند بووي، ده مزاني
پيلانيكي گه وره له ئارايه. ئه من زانيبووم برايه كي
ئو ژنه كوژراوه. بكوژه كه ش ئيستا بارگه ي
هيناوته بن شار. دلم گوتي، وا به ريوه يه و به پئي
خوي ديته بن چه قو.

دل نه بوو، ناوي بلئ، كي بوو؟

گوئي نه دايه پرسياره كه و دريژه ي به گيرانه وه
دا:

له خانه كه ي بن قه لاتي نيره كه ريكم به كورتانه وه
دزي. باژو، بهر له وه ي له شار نزيكبه ويته وه،
ده بيت بيگه مي و وا بكم يه كپئ به ري خويدا

۴۰. ریتته وه و نه که ویتته داوه وه. نیره که ر له من
، اشتر ریی پیده زانی. بالی گرت، له ئاقاری مالی
ه لان تووشی کاروان بووم. له دووره وه ناسیمه وه.
اه خه ونیش نه مدیتبوو. به کللو و رهخت و فیشه ک
، اسیمه وه. کوره که ی غه زالی چاو ئه سئیره م
، اسیه وه. تا ئیستاش ئه و له که س نه چوو و
که سیش له و ناچی. یه ک دوانیک نه یانده هیشت لیتی
نزیکیبمه وه. فه رمانی دا، وازم لیبینن. چاوی له چاوم
بری و گوتی:

+ کورپژگه، وا پیده چی به هه والی ناخوشه وه
هاتی؟

- ئه زبه نی، پی نه خه یته شاره وه، له ئینگلیز
دوور که وه.

+ کی توی نارد؟

له و ساته یه ک دوو فرۆکه په یدابوون. چاو و
لووله ی تفهنگی بریه ئاسمان.

فرۆکه بووردومانی کردن؟

پیره ی هفت گیان، پیری په نهانزان ده گپ ریتته وه و
وهلامی چ پرسیاران ناداته وه. خوی تیکنادات، ده لیتی

له دیوه خانى بکوژه کهى برى سورماخان
 دانیشتووه و داستانان دهگیرپته وه. پى له سهر پى
 دانیشتووه. دهستى چه پى به سهریه وه، په نجه کانى به
 سهرى په نجه ى دوشاومژه ى تهق تهق له سهرى
 ده دات، وهک بلپى سهربرده به بیرخوى بهینیته وه.
 دهستى راستیشى به پیاله وه هیند به تام فریده کات،
 چه زده که یه ت له گه لى بخویته وه. زوو زوو چایه
 نویده کاته وه. ده لپى له چاخانه دانیشتووه، به سهرى
 په نجه ئاماژه ده کات، فه رمان ده کات، چایه بیت. به
 فه رمانى ئه بوو عه لا ئه و پیاو هه رچى ویست،
 وه کات ده بیت بگاته به رده مى. پینگوتم:

ئه گه ر داواى ژنه که شتى کرد، بى سى و دوو بوى
 ده هینیت.

فه رمان له سهرى سهره وه هات. ئیمه له
 سه رمانه به رگه ى ئه و پیره بگرین که هاتوته قسه.
 ئه گه ر روژى نیو رسته ش بلپى پیویسته به دیاریه وه
 دانیشین. ئه گه ر هفته یه ک قسه ى به لاریدا برد و
 جغاره خوریک هاته وه سهر خه ت، له سه رمانه
 بیدلپى نه که ین و گوپى بو رادیرین:

جگه له چه ته ى ناوه خو، شه ش ده ولت به دواى
 کوپى غه زالى چاو ئه ستیره وه بوون. هه ستیشى

پېنه كړدبوو، وای ده زانی تهنی عه جه م به خوینی
سه ری وی تینوون. به چ بزانی، ئینگلیز که له بنی
دنیاه هاتوون، له بن قه لاتی داویان بو داناوه ته وه.
ئوه تا به پیی خوئی دیت و به داوه وه ده بییت، به
دهست ده یگرن و به دهست و پی به سترای
ده بیه نه پیش سورما خان و ده لئین:

ها، ئوه جه می ئه وړو، ئوه ئه و چه ته یه ی برا
نوورانیه که ی توئی له هیچ و خوړا له خوین
که وزاند.

سورما وهک له خه ونه که دیتم، چه قو تیژه که ی
دینی. پشک پشک گوشتی لیده کاته وه، ده یخاته ناو
تلیانه وه، وهک له خه ونه که بیستم. ده لئین:

گوشتی باشت پیوه یه، به شی دهرودراوسی
ده کات.

له خه ونه که گوره ی شاریشم دیت، تی کرده وه
و گوئی:

هیزه، بیگه یی، چاوم به رای نادا، هاوخوینی خویم
به بهر چاومه وه به دهستی نه یاران خوینی برژی.

گەيشتمى، بە قسەى كردم و بە رىى خۆيدا
گەرايه وە و دايه وە چيا. دەستەراستەكەى دەيوست
منيش لەگەل خۆيان ببات، بەلام ئەو كىسەيهكى
گچكەى دامى و گوتى:

گچكەل، بە گيان قەردارتم. برۆوہ مالى، ھەر
خەونىكى وات ديت، ئاگادارمبكەوہ.

لە گەرانەوہ پۆليس گرتى. بردى و لە ژورنى
كردم، لىدە و لىدە. ئەمن بىرم ھەر لە كن خەونەكە
بوو. ھىندەى نەمابوو پىلېنېم و ھەموو شت بە
گۆرئ وەرکەم. پۆليس دەلئ:

كەرت بۆ چى بوو، بۆچى دزىت؟!

تاھوواھا! كەرم لەبىرنەمابوو. خوا بۆى ھىنام و
گوتم:

نەمدزىوہ، ھەزم لە سوارسوارىنى بوو، ئەوہ نىە
ھىنامەوہ.

پۆليسەكە زللەيهكى دى خىواندىمى و پرسى:

ئەدى ئەو جۆرکە پارەت لە كئ دزى؟ ئەوئش بۆ
شباباش؟ دواىى بۆ خاوەنەكەى دەگەرئىتەوہ؟!

نه مزانی چ بلیتم، بوم هات و گوتتم:

پاره کهم له ری دیته وه، ده مویست بیبمه
مزگه فتی و بانگه واز بکه م.

پولیس دیار بوو پیاویکی باش بوو، باوه ری هات.
پاره و کهری لیم گتیرایه وه و به ره لالی کردم.

***

هر من نا، زور له به نندیانی به نندیخانه
هه ستیان کرد پیری په نهانزان روخواه و هه موو
شت ده لی و به دلی (ئه من) قسانده کات. داخوا
سه ری چند کهس له قورئ ده نی. من سووکه
سه لامیکم له گه لی هه بوو، مالیان له نزیک هیلی
شه مه نده فهر بوو. پیریکی زور شیرن دیار بوو.
تامه زرق بووم، پتر لیتی نزیک بکه ومه وه. به لام ئیستا
له و ناسینه دوور به دووریه ش په شیمانم. ده ترسم له
خووه ناوی منیش بلی. ئه ری ده یزانی من ناوم
چی؟ خودایه، ئه گهر زانیویه تیشی له بیر یچوو بیته وه.
ناوم بدات، کیشه کهم تیرتر ده بیت.

ئیدی هینده ی له و پیره ده ترسام، له ئه منه کان
نه ده ترسام. یه ک دوو جار له که لینی که وه دیتم، له
سه ر کورسی دانیش تووه و پیاله ی چا به دهسته وه

و زاری دهجوولا. لهپر بزربوو، ئازادیش بووم
نهمدیتهوه، ناویشم نه بیستهوه. ئهوه ئیستا له ریی
ئیوهوه ئه و پیاوه دیتهوه ناو قسان و دهزانم
گرتنهکهی په یوهندی به پیاوی ناو ئایه تانهوه
هه بووه.

پیری لاوک ئەرکی زۆر گران بوو. زۆر جار
 داوای لاوکی دهکرد، نه ده بوو بیدلیی وی بکهین.
 دهنگریک بۆ لاوک و ئهوی دی بۆ تۆمارکردنی
 سهبردهی ئهو. ئهگه نه واره کانتان دهستکه و تهوه،
 ده بیستن له گه ل قسه کانی وی دهنگی لاوک دئ. ئه و
 پیاوه تا تیر نه با له لاوک، ورتهی لیوه نه ده هات.
 دوایوه ده بووه رووباری گیرانه وه، ناوه ناوه ش
 ده یگۆت:

حه یف، ئه و لاوکه ی جاریک بیستم، نه مبیسته وه،
 که س نه بییست.

پیری په نه انزان به لاوک رانه وه ستا، ئه ی
 ره قییشی ویست.

***

رۆژه کی له ریی هۆده ی ئه شکه نجه، له هیکه وه له
 ده رگایه که وه ئه ی ره قیب به رزبۆوه. ئه من وا
 تیگه ی شتم میله هت رابووه و به سه ر (ئه من) یان

داداوه. گۆتمهوه، ئەى ره قىيم گۆتهوه. پشتهدهستىك
ئاگرى له چاوم كردهوه. زارى پر خوين كردم. ئەها،
ههوكهش كه لۆسم. له سهه ئەى ره قىيبى دوو ددانم
له سهه دانا. دوو ددانى وا به زىرى دنيا ناكيشرين.
ئهگه ده مزانى ئەوها ده بوو!

زيندانىهكى هاوړيم خوى له سهه ئەى ره قىيب
گىرابوو. نه واريان له دهست گرتبوو. گوتى:

منيش گويم لهو ئەى ره قىيبهى ناو زيندانى بووه،
شتىك له وهدا ههيه، تىناگه م.

نه من و نه ئەو تينه گه يشتين. ئەوه ئىستا ده زانم
بو پىرى په نهانزان بووه. ببينمه وه، ده ليم:

دوو ددانم له تو ده ويته وه.

***

له سهه فه رمانى ئەبوو عه لا ئەگه ر پىويست
بكات، به زارى خو شمان ئەى ره قىيب بو پىرى
په نهانزان ده ليين. پيره سه بردهى زور دوو رودريژ
ده كرده وه. له لاوكه وه بو ئەى ره قىيب، له دمدمه وه
بو ئيره، له يانه وه بو مزگه فته، تا گه يشته وه پياوى
ناو نايه تان، ته مه نىكى پرى ويست. ئەگه ر روژىك

ئەو ئەوارانەتان دیتەوہ کہ سەربردەى ئەویان بە دەنگى خۆى تیدا تۆمارکراون، ھەینى دەزانن، ئەوہى من دەیگىرمەوہ گۆلمیکە لە گۆمیک. جار ھەبووہ ریکۆردەرمان داناوہتەوہ، پەرداخیک چامان لە پیش داناوہ و بەجیمانھیشتووہ. پیری پەنھانزان بە گىرانەوہى گرتووہ و چاواناگىرئ دەوروپشتى چۆلە یان ئاوەدان، خۆى تیر دەکات لە ئەى رەقیب. ئەوجا سەربردەکەى دەگىریتەوہ:

ئەو سالانەى لە بەغدایى بووم، دیجلە ھەوالى ولاتى شاخاویى بۆ دەھێنام. ھەوالى رووداوى پیش روودان. دەچووم، جاروبار دەچووم، بە دیاریەوہ دادەنیشتم. بە دیار شەپۆلەکانیەوہ دادەمام و لەھیکرا دلم دەتريواند. دیجلە وینەى ئەو کەسەى نیشانەدا کە نەیار لە گژن لەناوى ببەن. دیجلە لە شەپۆلەکانیدا شیوہى پیلانەکەشى نیشانەدا.

پایزە، کزەبايەکی کویتانى لە دیجلەوہ دى. پەلە ھەورەکان دەلتى مینگەلن گورگ لى داون، پەرتدەبن و خردەبنەوہ. ھەریەکەى بە لایەک، لەو سەرى بەغدایى ھەندیکیان ویکدەگەنەوہ. بە دیار دیجلەوہ رویشتووم، پیچەوانەى وى رویشتووم. لەپر شەپۆل وینەيەکی بە دیارمەوہ راگرت. زوو ناسیمەوہ، پیش

چوار پینج سالی لیره له و کهناره دیتوومه. به کتیبه وه دههاته ئیره، هه وه، ناسیمه وه، کوره سهرگهردانه کهیه. ئه وهی به هیه خان له ناخه وه سهرگهردانی کرد و له رووکار به سهر خوی نه هینا. هه وه، وینه کهی ناو دیجله، سهرگهردانه کهی (خهنده کهی بایی)یه. ئه و خهنده یه ی ته نی من ده زانم چ خهنده یه که، باییه کهش چ بایی! جاره ک ست به هیه م له کهناری دیجله دیتووه. له خهنده ی ئه وه وه په پ په پ، په ره گول به رده بوونه وه و با له کهنار ده یگیران.

پیری په نهانزان چیرۆکی پیاسه ی به هیه ی کهناری دیجله ی له دیجله دریزتر کرده وه. ئه بوو عه لا سهردانی به غدای کرد و هاته وه. ئه و هیشتا نه گه یشتبووه نیوه ی، چه ندان نه واری به به هیه و خهنده کهی بایی پر کرده وه. زوری پیچوو تا گه رایه وه لای وینه کهی ناو دیجله:

رینی به غدا کاول بی، خو نابریته وه. له ویوه بو ئیره دوو شامه ری ده بی. له چیاش گزنگی نه دابوو، من له ری بووم. دامنا بوو، سهر له ئیواره کهی بگه مه ئیره. به لام چ ده کهی له گه ل ئاسن، له دوو جی ترومبیل په کی کهوت. جاری دووه م له بن

حه مرین، به دیوی بیاباندا په کی کهوت و به کهر
نه که و ته وه. من ده بوو بهر له مالنو وستنان بگه مه
ئیره و نه هیلم دهو لهو سی چوار پشکه گوشته
بدات. روژی دواپی که یستم و به بن داره بازه که ی
راگه یستم.

پیری په نهانزان به ئاماژه دواپی چایه ی کرد.
چایه هات. هر به ئاماژه تیگه یان دین که ماندووه و
پاشماوه ی وینه که ی ناو دیجله با بو سبه ی شه و
بیټ. ئه و پیاره ته نها به شه و زاری ده کرده وه.
به شه و ئاوی گپرانه وه ی ده هات و نه ده پرا. به روژ
دلپوه وشه یه که له زاری ئه وه وه به رنده بووه.
بردمانه وه هؤده تایبه تیه که ی خوی، له سهر پشت
راکشاو له بن لیوانه وه گوټی:

حه یف، ئه ستیره که ی قه لات رزا، کوشتیان.

قسه که یم بو ئه بوو عه لا کرده عه ره بی. سهری
بادا و گوټی:

ئو سه ی کوری سه یه، دره نگ ده گاته سهر
بابه تی ئیمه، به لام ده بیټ ئارام بگرین.

پیری په‌نهانزان له زیندانی زمانى عه‌ره‌بى له بیر
خوى بردبووه. کوشتبات ناوى خوداشى به عه‌ره‌بى
نه‌ده‌گوت و به کوردى ده‌یگوت:

ئه‌ز عاره‌بى نازانم.

له سه‌ر ئه‌وه زور لىنى پر ده‌بووم و ده‌هاته
سه‌رم خوم ئاشکرا بکه‌م و بلیم: ئه‌دى تو نه‌بووى
له پيش ده‌رکه‌ی به عه‌ره‌بیه‌ک قسه‌ت ده‌کرد له هى
من جوانتر؟

نه‌ینى عه‌ره‌بى زانینى پیری په‌نهانزانم لای خوم
هینشته‌وه و لای ئه‌بو عه‌لاش نه‌مدرکاند. ئه‌و شه‌وه
له شه‌وه ترسناکه‌کانى ژيانى منه. له هیکرا له هه‌موو
لا ئه‌ستیره‌هه‌ل‌ده‌بوون. به‌ن‌دیخانه بووه
ئه‌ستیره‌خانه. ئه‌ستیره‌ ئاوى چاومیان برد. به
له‌پگیران ده‌رگام دیته‌وه. یه‌کپى گه‌رامه‌وه مالئ.
ده‌بینم پیری لاوکى ئیوه وا له سه‌ر کوسپه‌ی ده‌رگا
دانیشه‌تووه. هینده‌ی نه‌مابوو له بانگ بده‌م. له
ترسان بسمیلايه‌کم به سه‌ر زاردا هات. وه‌کات
پیری لاوک بزر بوو. ئه‌و شه‌وه خه‌و نه‌چووه چاوم.
تینگه‌یستم له‌گه‌ل که‌سینک تینکه‌وتووم، ئاسایى نیه.

له پیش دەرگای سینه‌ما نه‌واره‌که‌م لئی‌وه‌رگرت، له
بن دیواری یانه‌گرتمیان و بردمیان:

چی‌ه؟ چ بو‌وه؟ بۆچی ده‌مگرن؟

مه‌قیان نه‌کرد، نه‌واره‌که‌یان له‌گیرفانم ده‌رهیتنا و
هه‌ر یه‌که‌و پیلنکیان گرتم و به‌ریی خۆمدا
که‌پاندمیان‌وه. تۆ بلیی بمبه‌نه‌وه‌پیش دەرگای
سینه‌ما؟ نا، پۆلیس‌خانه‌یه‌ک که‌وتۆته‌ئو نیوانه،
نیوان سینه‌ما و یانه، له‌وئ نه‌واره‌که‌یان خسته‌سه‌ر
ریکۆرده‌ر:

ئهی ره‌قیب هه‌ر ما‌وه...

قه‌وما، ده‌ستمیان له‌پشته‌وه‌به‌ست. چاومیان
به‌سته‌وه. به‌مست و پیله‌قه‌خستمانه‌ترومبیله‌وه.
هیند تیژ ده‌رۆیشت له‌پنچکردنه‌وه‌هه‌ستمده‌کرد
ترومبیل ده‌که‌ویسته‌سه‌ر دوو تایه‌و ته‌واو لار
ده‌بیته‌وه. چه‌زمده‌کرد وهرگه‌رئ و من به‌ئوانه‌وه
تیابچم و کونه‌ره‌شی (ئهن) نه‌بی‌نم. بۆیان

باسكردبووم، چ دۆزهخيگه. ترومبيل وهرنگهگه را و
ئەو جىيەى زراوم لىنى چووبوو، دىتم .

ئەى رەقىبەكەى من يەك ئەى رەقىب نەبوو.
نەوارەكە چوار پىنج ئەى رەقىبى تىدا بوو. ھەر
يەكەى بە دەنگى ئەى رەقىبىزى. يەك لەوانە دەنگى
خۆم، بە شمشالەو تۆمارم كوردبوو. بە قسەى
برادەرەكەم بىت لە ھەمووان خۆشتر بوو.

بەوہى باش بوو، ئەمنەكان دەنگى منيان
نەناسىەوہ. ئىدى ھەر ئەى رەقىبىك ئەشكەنجەى
خۆى ھەبوو، پرسىارى خۆى ھەبوو. بەلام ئەو
پرسىارەى لە دواى ھەر پرسىارىك دەبووہ پرسىار
و دەيانپرسى:

ئەو نەوارەت لە كى وەرگرت؟ بۇ كى دەبەيت؟

وہلامى منيش:

لە ھىچ كەسنىكەوہ بۇ ھىچ كەسن، لەو گۆرہ
دىتمەوہ.

ئەى رەقىب سى سال لە زىندانى ھىشتمەوہ.
ھەزار جوينم بۇ ئەى رەقىبنووس و ئەى رەقىبىزان
ناردووہ. تۆ بزانه بەو چەند وشەيە تووشى چ

دوزه ختيكياں كردم. بن پيم هاتوته سهر پيم. چاويكم
 هر زوو رويي. بينايم رزايه بن پيم و
 هه لئه گيرايه وه. لاشانتيكم ده رپه رپي و ئيسستاش
 نه هاته وه جي. له ناو مي شكيشم زاوه زاويك هه يه،
 دكتوره نه مريكيه كه ش تينه گه يشت چ باسه.

له باره ي زيندانه وه زور شتم بيستبوو. بهر
 له وه ي بيبي نم ده مزاني چهند جور نه شكه نجه دان
 هه يه. له كاره با ليدانه وه تا ده گاته وه بوتل تيوه كردن
 و بوتل پيوه كردن. له باره ي نه شكه نجه ي
 ده روونيشه وه هه موو شتيكم ده زاني. بويه هر
 نه شكه نجه يه كه ده هاته پيشي، خوم بو ي
 ناماده كردبوو. وهك بلني ئاشنايه تيم له گه لي هه بوو.
 به لام چهندي سه رم ده هينا و ده برد، له نه ي
 ره قيه كه ي خوم تينه گه يستم. نه وه ي به ده نكي خوم
 و شمشاله وه بو پيره مي رده كه يان لنده دا. نه وه نوي
 بوو. شتي وام له هيچ هاوري و ناسياريك
 نه بيستبوو. له هيچ كتيتيك نه خويئدبووه. من چ
 بزائم.

***

نه بوو نه جم له گيرانه وه ي سه ربرده ي پيري
 لاوك، هه قايه تخوانتيكي كه م وينه يه. هيند شيرن

دیته گۆ، ده مخاته گومان، گومان له وهی ئه و پیاوه
قامچیوهشین بووبیت، زوو زوو ده لیت:

تا نه واره کان نه بیننه وه و سه برده ی پیری
په نه انزان له زاری خۆیه وه نه بیستن، تامی
سه برده تان نه کردوه.

نه واره کان رهنگه نه بینرینه وه. شتی وا بکه ویته
دهست هه والگری ئه مریکی، دهستی لی بشۆ. ده لیمه
ئه بوو نه جم:

+ تو دهنگی پیری لاوکت نه پاراست، به لام من
دهنگی تو ده پاریزم.

- بیپاریزه، به لام تکایه، ناوم به دنیا دا
بلاونه که یته وه، ده مکوژن. هه رگیز هینده ی هه وکه له
مردن نه ترساوم.

ریکۆرده ره که م دانایه وه و پرسیم:

+ له پیری لاوکت نه پرسسی چه ند ده ولت و له
که یه وه به دوای ئه ی ره قیبه وه بوون؟

- با، سه رو ریشی ده ستکردم بۆ خۆم دانابوو،
چاویلکه ی گه وره ی ره شم له چاو بوو، دهنگی خۆم
که میک گۆپی، ئه وه تو به ئاشکرا نه وارت دانایه وه،

به لام من به دزیه وه دهنگی ئەوم تۆمارده کرد و
پرسیم، ئەویش دواى چەند جفاره خۆرى، من
پرسیاره کهى خۆم له بیرنه مابوو، گەيشته ئەو
جییهى وه لامى پرسىاره کهى من بوو:

له سهردهمى کۆماره وه هر سى دهوله تى عاره ب
و تورک و عه جه م له ئەى ره قیب به رقدا چوون.
ئینگلیزیش دژى وه ستا. دکتوره ئینگلیزه که دهستی
هه بوو له ژاراویکردنى سى چوار پشکه گوشته که.

ئەبوو نه جم هه ولده دا ئاخافتنه کانی پیری لاوک به
دارشتى خۆیه وه، چون بووه ئەوها بگيرپته وه.
ره چاوى هه لېژاردنى وشهش دهکات. هه تا له
گوکردنى وشهش دهیه ویت ده مه لاسکهى پیری
لاوک بکاته وه. له پیاله به دهسته وه گرتنیش خۆى
دهکاته پیری لاوک و دهلی:

گوو به ترومبیل، له به غداوه به سواری ئەسپ
هاتبام له کاتى خۆى دهگه يشتمه ئیره و
نه مده هیشته دهست بۆ پشکه گوشته که بیات.
شاعیری ئەى ره قیبم له مردن رزگار ده کرد و ئەى
ره قیبه که یتری دنووسیه وه.

پیری په‌نهانزان فریگی دریزی له چایه‌که‌ی دا و
جغاره‌یه‌کی پیکرد و پنی خسته سه‌رپنی:

قسه گه‌یشتبۆوه به‌غدا، ئه‌و کورپه‌ سیسه، ئه‌وه‌ی
له‌ ناو دیجله‌ دیتم به‌ پنی خوی بۆ یانه‌ی مه‌رگ
ده‌چوو، به‌ ته‌مای شتیکه‌. کار له‌ ئه‌ی ره‌قیب نیه، به‌
بیستنی شار دیته‌ ناو شه‌قام و شه‌پۆل ده‌دا.
ئه‌ودییو حه‌مرین به‌ سه‌ر به‌غدادا کاول بیت، ئه‌گه‌ر
له‌وئ ترومییل په‌کینه‌که‌وتبا، من ئه‌و شه‌وه
ده‌گه‌یستمه‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران و سه‌رم ده‌خسته‌ بن
گوینی و ده‌مگوت:

ئه‌وشۆ هه‌ر خواردینکت هاته‌ پیشی، ده‌ستی بۆ
نه‌به‌یت، ئیزرائیلی تیدا‌یه.

هینی! ئه‌و شاره‌ بۆته‌ شاری مزگه‌فت و غافلکوژی.
مزگه‌فت پی‌اوی ناو ئایه‌تانی کوشت، ده‌نگه
داودیه‌که‌ی شوونبزر کرد، چه‌ندان ئه‌ستیره‌ی رژاند.
+ کام ده‌نگ ده‌لئی؟!!

پیری په‌نهانزان خه‌وی هات و کپ که‌وت، به‌لام
نه‌کوژایه‌وه. له‌ ده‌می خه‌وتنیش ده‌مدیت ئه‌ستیره
ده‌وری ده‌ده‌ن.

پیشترئ لاوکی نا، ناویم بیستبوو. هر ئه و
 جلکهی له بهره که له وینه که له بهریه تی. هیند
 کزومه لوول دیاره، ده لئی دنیای به سهردا ویران
 بووه. من له و سهره وه دانیشتووم و تیچاویکم له
 سهریه تی. له هیکرا تییه لکرده لاوک، چ لاوکی،
 نیوهی به غدای له پیش چاخانه که خر کرده وه، بالدار
 له سهر سهری که پرۆکه یان کرد.

قسم به ئه بوو نه جم بری:

+ مه بهستی له دهنگه داودیه که ئه و لاوکبیژه بوو؟

- منیش سهره تا به وی تیگه یشتم. به لام نا،
 که سیکیتره. په له مه که بۆ گه یشتن به داود. به پیی
 پیری لاوکی تو ده پۆین. با له و سهری لاوکه که وه
 بگه ریته وه:

خوایه، ئه و لاوکبیژه کتیه؟ له کوپوه هاتووه؟
 کاتی عه لی فله ییح و پیاویکیدیم دیت به ره و لای

هاتن، شکیتکم کرد. ناوی هینا، هه و بوو، پیاو ده که
گوتی:

به یزافون لیره وه تا قه لاتنی داوای لیبووردنت
لیده کات. هه سته. ئیستا ده چین تۆماری ده که یین.

لاوکیبژ دیسان زمانی گیرا. تا دوو سنی په یقی
گوت، دوو چایهت ده خوارده وه. ناسیمه وه، هه وه،
لاوکیبژه که یه. ئه وه یه که بیستبووم جاروبار ده چیته
چاخانه که ی فله ییح و لاوکان ده لئی. کاتی ئه وه دهنگ
هه لده برئی، هه رچی بالرداری شاره، له ئاسمانی
قه لاتنی بال لیک ده که نه وه و سینبهری لیده که ن و
هه ناسه له خو ده برن.

به لام چ ده که ی له ده ریسی لاوک و چه یران و
به سته زار به سته یه. زمان ده گری و دوو وشه وهک
خوی گۆناکات. هه ر له بهر هه ندیش بووه عه لی
نه یویراوه بیباته مالی به یزافون. ترساوه له وی زمان
بگری و شه رمه زار بن، وهک گیرا.

له وی ویستبوویان بیدوینن و پرسیری لئی بکه ن
و تاقیبکه نه وه، داخوا دهنگی ئه وه ده هینئی بچیته
سه ر قه وان. لاوکیبژ زمانی تیکده ئالی و چه ندی

هه‌و‌ل‌ده‌دات تییان‌ب‌گه‌یه‌نی که واز له قسه بهینن و
یه‌ک‌سه‌ر ب‌چ‌نه‌ سه‌ر لاوک‌ان. گویناده‌نی و ده‌لین:

برۆ باب‌ه، برۆ چما‌قه‌وان هه‌وه‌نته‌یه، به‌ پرت‌ه‌پرتی
تو‌خه‌ساری ب‌که‌ین.

به‌وه‌ی باش بوو، له‌ په‌نج‌ه‌ره‌ی به‌یزاف‌ونه‌وه
گوینان لیبوو. په‌ژیوانبوونه‌وه و به‌مه‌منوونیه‌وه
هاتن به‌ دوایدا و به‌پ‌یزه‌وه‌ بردیان. منیش له‌گه‌لیان
چووم. به‌ دیار منه‌وه (گه‌نج‌خه‌لیل)ی خسته‌سه‌ر
قه‌وان و یه‌ک دوو جاریش گوئی:

له‌ چاوی‌عه‌لی‌فله‌ییح.

خۆم پیناگیرئ و هه‌ل‌ده‌ده‌مه‌ قسان و ده‌لیمه
ئه‌بوو نه‌جم:

پیری لاوک‌راست ده‌لئ. ئه‌و پیاوه‌ له‌ ئاخافتنی
زمانی ده‌گرت. تا رسته‌یه‌کی کورتی گو‌ده‌کرد،
ده‌چوویه‌ رینه‌کی دریز و ده‌هاتیه‌وه‌ش. کئ
باوه‌پ‌ده‌کات له‌ لاوک‌گوئنی‌ زمانی وی له‌ با‌ده‌چیت
و ساتمه‌ناکات. ئه‌وه‌ رازیکه‌ بو‌خۆی.

ئه‌بوو نه‌جم گوئی:

پیری په‌نهانزان ئه‌و رازه‌شی درک‌اند و شه‌وی
دواتر تینه‌لچۆوه:

رازی ئه‌وه‌ش به قسه‌ی ژنه‌که‌ی بیست، له
به‌فره‌وه‌یه. به‌فر زمانی ئاخافتنی له‌نگکرد و به‌فر
وایکرد زمانی لاوکی له شه‌ماله‌وه وه‌ربگریت. به‌ر
له‌وه‌ی له ری ئاشی بن ره‌نوو به‌فر بکه‌ویت، ئه‌و
می‌زمنداله له ئاخافتنی بولبول بوو. به‌لام نه‌ده‌نگی
لاوکی هه‌بوو، نه‌چ لاوکیکی ده‌زانی. دوايوه‌ی
فریشته‌یه‌ک گه‌یشتی و له بن ره‌نووی ده‌ره‌یتنا و به
فوویک وشکیکرده‌وه و نارديه‌وه لای دایکی، ئه‌و
لاوکیژه‌ی لینده‌رچوو.

پیری په‌نهانزان هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی تیشکاوی
هه‌لکینشا، ده‌تگوت له به‌فره‌وه‌یه و گوتی:

داخی گرانم، لاوکیک له ده‌ستچوو، چ لاوک، وه‌ک
ئه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له ناخه‌وه به‌یه‌ک ده‌نگ
بیلیته‌وه، لاوکیک...

به‌ده‌م چایه و جفاره‌وه:

به‌ی‌زافۆن خه‌نی بوو. نانی که‌وته لاوکان. قه‌وانی
وی به‌به‌رنه‌ده‌که‌وت. قه‌وان شاره و شار چاخانه و
چاخانه، ماله‌ خواپیدا و خواپیداو ده‌رۆیشت.

خه لکوخوا له خړ لاوه له قهوان خړده بوونه وه. به
دياره نه و دهنګه چياييېه وه هه ناسه يان له خو دېبرې.
له ناو لاوکان لاوکی مه لیکو، نه وه ناليم که ئيوه
دهيزانن، هه راي نايه وه. نرخه که ی چل قات بووه.
پوليس له نيو دره مه وه گه يانديه ديناريک.

پوليس؟!

له و جییه ی من پوليسی پرسيارم هاته سهر زار،
ریک له و جییه ش هه مان پرسيار به زاری نه بوو
نه جیمیشدا هاتبوو:

پوليس؟!

پیری په نهانزان گویننه دایه پرسياره که، نه رمه
کوڅه یه کی کرد. له گه ل کوڅین، تیشک به سهر
سینګیدا په رتبوون. به سهر پوليسه که دا بازی دا:

له گه رماوی هاتمه دهری. قه دی قه لاتنی به فری
گرتبوو. له ناو به فری ئاوینه ک تیشکی له چاوم دا.
رهنگه هه ر به فر بوویت خو ی له من کردبیته
ئاوینه. له ناو ئاوینه وه وینه یه ک به روونی
دهرکه وت. زوو ناسیمه وه، لاوکی ژه که یه. دلم
تریواندی. تیگه یستم شتیکی به سهردی. وینه که
گه وره تر و رووتت دهرکه وت. جیسی

داودانانەو هەكەشی نیشاندا. ناسیمەو ه ئاواپیەكەم
ناسیەو ه. خواپیە بەو بەفر و ریبەندانە چۆن بگەمە
ئەوئ. لیژە هیئە بەفرە كەوتبئ، لەوئ لە نیو بەژنی
كەمتر تینەكردو ه.

پیە ئەسپێكم پەیداكرد. خۆزگە بە دزینیش با بە
ئەسپێكى باش لە بەفرم دەدا. ملی ئەو ریبەم گرت
كە پیش چەند سالیك بە سواری نیرەكەریك پیندا
چووم و نەمهیشت كوری غەزالی چاو ئەستیرە
بكویتە داو هەو. چەندی لە شار دوورتر
دەكەومەو ه، بەفر ئەستورترە و لیناكاتەو ه و دەلیی
پارچە پەرۆیە دیتە خواری. باژۆ، دەبیت بگەمئ،
نەهیلەم دەنگە چیاپیەكە بە دەستی ئاغۆكەئ ئاخوری
قیڕەبەر بكرئ. بەفر ناو ه ناو ه لێدەكاتەو ه. دنیا سپی
سپی، زەوئ رەشاییەكی پتو ه نەماو ه. جگە لە من و
پیە ئەسپ گیانلەبەر لە دەری نیه. بەفر تێدەكاتەو ه.
ئەسپ لە رووبارە گەرەكە پەراندمیەو ه.

پیندەچئ دەمەو ئیوارە بی، پیندەچئ ریشم
هەلەكردبئ. لەو ریبە چەند گوندیک دینە رئ.
دوو كەلێكم نەدیت، حەپەئ سەگینگ نەهات،
سەرباری ئەو هەش ئەسپ كەوت. نە بە تكا و قسەئ

خۆش، نه به ههچه و نه قیزه، له جی جی خۆی
نه بزووت. چهندی گوتم:

خۆت گورگان خواردوو مه که، با برۆین.

به گویتیدا نه چوو. مالاواییم لیکرد و برۆ. شه وه،
رهنگی زهوی سپیه، هی ئاسمانیش نازانم چیه.
زهوی تهخت تهخت نه بهرزاییه که، نه چالاییه که،
هیچ، بی گرییه. لووس لووس ده لینی قهوانی
به یزافۆنه.

برۆ، خویه به سه گیک بلی، با بچه پی، به لکو به
ئاوه دانی بکه و مه وه. به لکو بزانی به ری هی له دا
هاتووم یان راست و راست. من دهنگی سهگی نه و
گوندانه ده ناسمه وه. خودا نه وهی پینه خشیوم، له
ری هی چه پینه وه گوند بناسمه وه. ئاخر جۆره
چه پینیک نیوه شه وان هیه، سهگ ناوی
خاوه نه که هی خۆی، زۆر جاریش ناوی گونده که هی
تیدا ده لیته وه. به دبه ختی من سهگ نه چه پی. به لام
خوارپاستان قه دی دره ختیک هاته پیشم. ناسیمه وه
به و شه وه و له بن به فران ناسیمه وه، شه کران بوو.
لاوکیبژ گۆتبووی:

شەكران تاقە دارى بەھەشتىيە لە سەر زەوى.
شەيتان ھىندە ئىشە باشەى كرد، دەگەل خۆى
ھىناى و دوور لە چاوان لىزەى رواند.

ھەر لەو ساتەش بوو سەگەوەر. تىگەيشتم زۆر
لاى چەپم گرتوو، تەواوئىك رىم لە خۆم
دوورخستۆتەو. گەپامەو و ھاتمەو سەر رىى
لاوگەكە.

پىناچى شەو ھىندەى مابى، گەيشتم. دوو سى
سەگ بەخىرھاتنىان كردم. بەلام پىدەچوو بەفر پىى
بەستىن، بۆيە پەلامارىان نەدام. دەنگىك دەنگى دام
و فەرمووى كرد. كاتى تىگەيشتم لە دواى كى
دەگەرپىم، گوتى:

سەر لە ئىوارە سەرى خۆى ھەلگرت، ئاغا
داركارىھەكى باشى كرد.

ناوى دوو گوندىشى ھىنا كە ھەر دەبىت رووى
لە يەك لەوانە كردبىت. دوو نانم لىوول دا و
رۆيشتم. رۆژ لە ناو بەفر و تەپروتووشى بۆتەو،
گەيشتم. ھىى، دنيا، ھەزار حەيف و مەخابن، بە
دارەبازەشى رانەگەيشتم. لام نەدايە گوند. يەكسەر
رىى گۆرستانم گرت. دوا خاكەناسە خۆلىان بە

سهردا کردبوو. له بن کرپوه گۆره که یان
ده په ستایه وه. شیتوکه ک حوسکه یان ده گوتی، به
پییه پانه کانی گۆری ده په ستایه وه و به دهنکه
گره که ی ده یگوت:

ته قوونئ ته شم وه کر، لاوکبیژ.

لاوکبیژه که م له و دیوه ی دیرئ له بن خؤل و له
بن به فر به جیهیشت، منیش به سهر به فر و بن به فردا
گه رامه وه شار.

گۆتمه ئه بوو نه جم:

وايه، منیش بیستوومه ئاغایه ک له لاوکه کی ئه و
لاوکبیژه به ژن و بالا و چاو و برؤ و سینگ و
مه مک و سمت و رانی ژنی خوی دیتیته وه، بویه
دارکاریه کی وه های کرد، له شه ویک پتر نه ژی.

ئه بوو نه جم ده لئ:

به لام پیری په نهانزان شتیکی دی گوت، کوشتنی
وی په یوهندی به ژن و ئه و شتانه وه نیه.

پۆلیس چه‌شنى چاویه‌شه ده‌گه‌ران. له شار و گوندان ده‌گه‌ران. به دواى (مه‌لیکو) دا ده‌گه‌ران. له هر چاخانه‌یه‌ک، جێیه‌ک شکیان کردبا، مه‌لیکو هه‌یه، ده‌چوون. چه‌ند که‌سیان راسپاردبوو، مه‌لیکو بکرنه‌وه و به پۆلیسی بفرۆشنه‌وه. پۆلیس به دیناریکی ده‌کریه‌وه. دینار هه‌ینی خانووێکی قیتده‌کرده‌وه. پاره دینه‌ره، که‌م که‌س خۆی له به‌ر ئه‌و دیناره راده‌گرت. هه‌بوو بازرگانى به‌ قه‌وانى مه‌لیکووه ده‌کرد. هه‌رزانتەر ده‌یکری و ده‌یفرۆشته‌وه. ئه‌وانه به بازرگانى مه‌لیکو ناویان له ولات بلاوبۆوه، له بازرگانى شه‌کر و چا، له بازرگانى تووتن، پتر ناسران و قازانجیان کرد. ده‌لێن که‌سیک له ناو خێزانی لاوکیژه‌که‌شه‌وه ده‌ستی له‌گه‌ل پۆلیس تیکه‌ل کرد، بازرگانى به‌ لاوکه‌وه ده‌کرد.

ویستم شتی‌ک له باره‌ی ئه‌و لاوکه‌وه بلێم، به‌لام ئه‌بوو نه‌جمیش دیار بوو ده‌رده‌که‌ی ئه‌وی گرتبوو،

بواری قسه‌ی نهدا و له زاری پیری په‌نهانزانه‌وه
دریژه‌ی دایین:

خه‌لک زوو، به‌لام حوکمه‌ت دره‌نگ تیگه‌یشت
مه‌لیکو دژ به‌خویه‌تی. مه‌لیکو هی‌ره‌ی به‌مه‌لیک و
حوکمه‌ت کردووه و نه‌یهیشتوووه. حوکمه‌تی هه‌ینی
هی‌ر بوو. وه‌کی هی‌ه‌وکه نه‌بوو، زوو له‌لاوک
تیگه‌تات. زوو قه‌وان و نه‌واران بخ‌ووینیته‌وه.
حوکمه‌تی هه‌ینی، مندال بوو، ته‌واو فامی نه‌کردبوو،
دره‌نگ تیگه‌یشت و به‌خۆکه‌وت و قه‌وانی پنچایه‌وه.
به‌لام به‌ش‌نیوه‌یه‌کی ژیرانه‌ پنچایه‌وه. وه‌ک
حوکمه‌تی ئیستای نه‌کرد، به‌زه‌بروزه‌نگ و کوشتن
و برین. نا، پارهی هه‌ل‌رشت و که‌م که‌س‌یش
هه‌ستیپیکرد. پۆلیس نه‌گه‌ر راسته‌وخۆش قه‌وانه‌که‌ی
کرپبا، وای نیشانده‌دا، له‌خۆشه‌ویستی قه‌وانه‌که‌یه،
نه‌ک ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی. هه‌ر بۆیه به‌ماوه‌یه‌کی
که‌م مه‌لیکو بنبر بوو. له‌هیچ مال و چاخانه‌یه‌ک
که‌س مه‌لیکوئی نه‌بیسته‌وه. حوکمه‌ت له‌وه‌وه له
لاوکینژ به‌رقدا چوو، بۆی له‌ناو نانیکي گه‌رم
هه‌لگرت.

ویستم له‌پیری لاوکی ئیوه‌ بپرسم، که‌واته
مه‌لیکو سه‌ری لاوکینژه‌که‌ی خوارد؟ پرسیاره‌که‌م

گيڙپايه وه، چوونكه زانيم به پرسيار وهلامی چ
پرسیاریک ناداته وه. به لام باش بوو له و شه وه ریک
هاته سهر وهلامی پرسياره که ی سهر زاری من و
گوتی:

حوکمهت دهستی دهگه یشته لاوکيڙ و به ئاسانی
دهیتوانی بیکوڙی. به لام نه وهی نه کرد. نازانم بوچی،
رهنگه نه یویستی به دهستی خوی بیت و له سهر
خوی ساغ بیته وه. ئاخر خاوهن مهلیکو له ولات
ناسرابوو. له کن گه وره و گچکه خوشه ویست بوو.
هه بوو سویندی به سهری دهخوارد. هه بوو مندالی
به ناوی وی ده کرد. چ ناو کاویزیک نابینیه وه جگه
له و، به ناوی که سیکیتره وه کرابیت. له دهنگیش جگه
له دهنگه داودییه که چ دهنگی نه یدهگه یستی. مهلیک به
مهلیکایه تی خوی که نه چیاپی بوو، نه زمانی وی
زانپوه، به دیار قه وانی نه وه وه دانیشتووه.

بوپه حوکمهت رووی له ئاغایان نا، ئاغایه کی بن
شار هاته بن بار، گوتبوویه حوکمهت:

نه وه بو من لیگه ری، شتیکی وای بو هه لده به ستم،
له بهر چاوی خه لک سووک و چرووک بیت. وا
ده که م خه لک بیته دیوه خان و بلین:

ئاغا، بېكۆزە، ئەو سەگە بتۆپىنە، چۈن دەبى...؟

ئەو بوو بە ولاتدا بلاوبۆۋە، لاوكبېژ بچىتە ھەر
گوندى، لاقەى يەك دوو ژن دەكات و لە فلان
لاوكيش بە سەر ژنى فلان كەسيدا ھەلگۆتوۋە ...

دىسان خۆم پىنەگىرا و گۆتمە ئەبوو نەجم:

كەواتە، بە ھۆى لاوكى مەلىكۆۋە، حوكمەت بە
دەستى ئاغاىەك كوشتى؟

ئەبوو نەجم دەلى:

منىش وا تىگەيشتم، بەلام پىرى پەنھانزان وا نالى.
كوشتنى لاوكبېژ بە ھۆى لاوكىكەۋە بوو، نەگەيشتە
سەر قەۋان، گۆتى:

سالى، توخوا سالى چەند بوو؟ وا تىبگەم ھەر
ئەو سالە بوو كە كۆرە ئالاھاتە دىيائى. دەمەو
ئىۋارەيەك لە كن ئاۋى مىرى دەورمان دابوو. باسى
دەنگە داۋدەيەكەى دەكرد. خۆزگەى دەخواست
دەنگى ۋەك دەنگى ۋى با. ھەر ناۋىشى نابوو داود،
دەيگوت:

له داوی چه زره تی داوده وه یهک داودی دی هاته
دنیایی. ئه ویش ئه وه تا له سه ر قه لاتی، به لام حه یف
لاوکان نالی.

ئه من به شه رمه وه داوی لاوکه که م لی کرد، به
ریزه وه، به لاله پتیه وه گوتی:

بیۆ بیۆ بیۆ تتت تۆی نه نه نه لیم بیۆ کککککی
ده ده ده لیم

دهستی خسته بن گویی و تیهه لکرد. هیچ کام له و
لاوکانه نه بوو که که وتبوونه سه ر قه وان. ئه و
لاوکانه ش نه بوو که پیشتر گوترا بوون و
بیسترا بوون. لاوکیک بوو باسی داگیرکاری عاره ب
و رۆم و عه جه می ده کرد، باسی تاوانکاری ئینگلیز
و روسی ده کرد، باسی خۆخۆری کوردی ده کرد.

دوا داود له مزگه فتیوه ئه و لاوکه ی بیستبوو.
بیستمه وه ئه و ئیواره یه زۆر گریابوو. شار زوو به و
گریانه ی داودی زانی، چوونکی به گریانه وه بانگی
شیوانی دا. پاشتر گوتبووی:

من ده بیتت خۆم فییری لاوکچرین بکه م.

پیری پنهانزان له وهسپکردنی ئەو لاوکه، زمانی
تیکدهئالا و قسهی بۆ نهدههات. دیتم گریا، یهکهمین
جاره گریانی وی ببینم. به دهنگ گریا، فرمیسکی
هۆن هۆن هاتنه خوارئ. ئەبوو عهلا خۆی پینهگیرا
و خۆی لئ توورپه کرد، دهستی بهرزکردهوه، زللهی
لیدا. لهو ساته دیتم دلۆپه فرمیسکهکانی سهه
روومهتی بوونه ئەستیره و پیری پنهانزان له ناو
ئەستیزان بزربوو. چاوم نووقاند و پشتم تیکرد.
کاتی ئاورمدایهوه، ئەبوو عهلا لهوی نهمابوو. پیری
پنهانزانیش به قوونهوه له ناو تیشکان
خهوهنووتکهی دهبردهوه. به دهه خهوهوه قسهی له
لاوکهکه دهکرد:

قسه گهیشتبۆوه بهغدا که لاوکیک بهریویه،
ئهگهر بگاته بهیزافۆن و بکهویته سهه قهوان،
ههرایهکی گهوره دهنیتهوه. ههرایهک چ بزاف و
شۆرشیک نهینابیتهوه. حوکمهت به خۆکهوت و
دهستوبردی لیکرد.

+ ئەبوو نەجم، تۆ باوەرتەتات، پیری پەنھانزان
دلی دەتریوینئ و پیش قەومان بە قەومان دەزانئ؟

- نا، ئیمە پیمانوابوو کەسیک هەیه، هەوالی
دەداتئ. بە تاییبەتیش لەو پیاوہی ئەو پئیدەگوت
پیاوی ناو ئایەتان، بەلام ئەبوو عەلا لە کوتایی بەو
باوەرە گەیشت.

+ تۆ، بە چاوی خۆت دەتدیت ئەستیرە بۆی دیتە
خوارئ و دەپپاریزئ، کەچی باوەر بەوہ ناھیتی ئەو
پیاوہ پەرچوودار بیت؟

- راستی جاروبار ئەو خەیاڵەم دەکرد، بەلام زوو
دەھاتمەوہ سەرخۆ. من کەسیک بووم باوەرم بەو
دنیا و ھیزی نادیار و ئەودیوی سرووشت نەبوو.
دەمزانی ھاتنی ئەستیرە و بزربوونی پیری
پەنھانزانی ئیوہ پەیوہندی بە ناسیاری و
دراوسیتییەوہ ھەیه. ئاخر من پیش ئەو تووشبوونە،
ھەرگیز لەگەل دراوسیی خۆم شتی خراپم

نه كړدووه. زانېبام دژى سه روكيش درووشم
ده كېشئ، چاوپوشيم لیده كړد. به لام نه وهى پيرى
په نهانزان هى چاوپوشين نه بوو. چوڼ به وهى زانئ؟
نه گهر كه سيك پيښه گوتبئت، نايئت. كارى وا له
دهستى په رجووش نايهت، بويه ناچار مام بيخه مه
زيندانئ.

به لام له چاوپرا دياره، له دله وه وا نالئ. پنده چئ
ئو وئش به شيوه يه ك باوه رپى به هيزه نادياره كه
هه بئ، دوورنیه ئو وئش گه شتتبه ئو باوه رپى
پيرى په نهانزان دلئ ده تريوئنى و له دنياى
نادياره وه هه والى سه ر دنياى بو بيت و پئش
رووداو، رووداوه كه ببينئت.

ئو بوو نه جم نيو پيكيكى كړده فريك. په نجهى برد
سمئلى بادات، له بيريچوو تراشيويه تئ. به سه ر
خوى ناهينئ و نايگه رينئته وه. ده يگه يه نئته بروى و
چهند تالئكى ده گريت و ده يكاته كشته ك. پئشترئ،
ئو دهمه ي مالئ كه وتبووه نيوان مالئ پيرى
په نهانزان و ئيمه و ماموستاى قوتاخانه ي گه ركه كئ
بوو. وانه ي ئايينئ ده گوته وه. هه ينيش سه رى
سمئلى وا لیده كړد و له شيوه ي كلكه مشك
ده يهئشته وه و زور جوانيشئ لیده هات. قله

زهیتوونیک دهخاته زاریه وه و ناوکه که ی به سه ری
په نجه تیّه لده دات. پاش که مینک هه رده سیتیت و
ده گه ری. ناوکه که ی ده بینیته وه و ده یهیتیت ده خاته
ناو ته پله ی جفاره وه و په شیماننی پیوه دیاره:

خۆزگه م به سالانی پیش هیتستنه وه ی سمیل. نه
زلله یه کم وه شانده بوو، نه زمانم له که سینک دابوو، نه
دهستم له گه ل هیچ داموده زگایه گ تیکه ل کردبوو.

وردتر چاو ده برمه سیمای ئه بوو نه جم،
سمیلداری نیه له دنیا یی به تراشیننی سمیلی وه ک
ئه و پیاوه هینده سیمای بگورپی و کهس
نه یناسیته وه. من تا ناسیمه وه زوری برد. تا وینه ی
پیش هیتستنه وه ی سمیلیشی نیشاننه دام، باوه رم
نه هات، ئه و پیاوه ی وا له هۆده یه کی مالیکی لچه پ
سه ربرده ی پیری په نه انزانم بو ده گیریته وه، ئه و
پیاوه بیت که دوو کلکه مشکی ناسکی به لالیه وه
قیتیبوونه وه. کهس نایناسیته وه، ئه و کوره ش که وا
له میزی له گه لمانه نایناسیته وه. ئه و کوره ی له
زیندانی چهند جاری به سمیله کلکه مشکیه کانیه وه
دیتوویه تی و ئیستاش جی قامچی دهستی وی به
سه ر پشتیه وه دیاره. ئه ویش نایناسیته وه، ئه بوو
نه جم خۆیشی ده لی:

کاتی تهماشای هر سی وینهی خوُم دهکه م،
وینهی بهر له سمیل، وینهی سمیل، وینهی دواى
سمیل، چندی لیورده بمه وه وینهی ناوه ندی
ناناسمه وه.

ئه بوو نه جم ویده چی له جار ان مه ستر بوو بیت،
چاو له ساپیته ده بریت. به دهنگیک هر ئه وه ته
ده بیستم:

به کهرته موسیک گه رومه وه سهر سیمای پیش
ناسینی ئه بوو عه لا، به لام به چی ده بمه وه
مروّفه که ی پیش ناسینی وی؟

دهنکه زهیتوونیک ده خاته زاریه وه و دیسان
ناوکه که ی فریداته بن په نجره که، دیسانه وه
هه لیده گریته وه و دهیخاته وه ناو ته پله ی جفاره که و
جفاره یه ک داده گیر سینتی. لئیده پرسم:

+له گه مه ی ئه و فریدان و هه لگرته وه یه تیناگه م،
پیری په نهانزان شتی وای ده کرد؟

-نا، ئه وه کیشه ی جار ان و ئیستایه، مروّف کاتی
هه له یه ک ده کات، ئه گه ر وه کات راستی نه کرده وه،
دواتر راستنابیته وه. فریدانی دهنکه زهیتوونیک بو
جینه کی وا هه له ی ئیستایه.

+ لات وایه، ئەوانەى تۆ کردوونت، هەلەن، تاوان
نین؟!

- من باسى هەلەم کرد نەك تاوان، تاوان نە
گوناحە، نە هەلە تا رهشبیتهوه. من له هەلەوه
دهستمپیکرد، دهستبهجی راستمنهکردنهوه، به
گوناحدا په پیمهوه و گه یستمه تاوان. لهوه گه پڕی،
ئیهوه به دواى نهوارهکاندا بگه پڕین، تا پیری
په نهانزان چۆن بووه وا بیناسن. من چهندی
بیگێرمهوه، ناتوانم بیناسینم، ئاخر...

قسه کهى تهواواناکات و دهچیته سهه پیتشاوی.
زیندانیه کۆنه که دهلی:

+ به قسهى من دهکهیت، با ئەو قسانهى بگه یه نینه
ئاسایش.

- نه، پیتترئ چهندیان لیده رهیتنا، ئیستاش ههه
هیتنه، دووریش نیه به دهردی په ره کاخه ز و
نهوارهکان بچئ.

زیندانیی کۆن سهه ری رهزامهندی دهله قینئ.

ئهبوو نه جم دیتهوه و دهلی:

با ئه و جاره بهس بئ، خهوم دئ، سبهی به
بیرمبهینه وه، دهچینه کن دوا داود..

پیده چی لاسایی پیری په نهانزان بکاته وه. دهچینه
سه ر جیگاکی و خوله کیکی نه برده، پرخاندی،
زیندانیه کۆنه که گوتی:

سه ر بردهی پیری په نهانزان دهستی بهستووم،
دهنا ئیستا به پیله قه به سه ری ده که وتم و ده منارده
دۆزه خ.

گوتم:

باشنیه، بیر له شتی وا بکه یته وه، هر که سنی له
ساتی مهستی، توندوتیژی به میشکدا هات،
نه خۆشه.

داودی یه کهم له سه ره مهرگی بوو. ئه وده مهی
فریشتهی خودا چۆکی له سه ره سینگی دابوو،
لییرسی:

له سه ره راسپاردهی خودا هاتووم تا دوا قسه و
مرازی سه ره دنیات بییستم.

داود گۆتی:

بلی به خودا، له دواي من هفت داود بینیته دنیا،
هر یه که له سه ره ده میک و شتیکی منی تیدا بیت.
خودا به قسهی کرد، داوده دهنگیه کهی به خشیه
ئه و قه لاتهی ئیمه.

+ باشه، تو ئه و قسانه له کوی دههینیت؟

پیری په نهانزان هرگیز یه کسه ره وه لامی
پرسیارانی نه ده دایه وه، به لام نازانم چون بوو گوتی:
- خهون، له خهونی، خودای ناو خهونی.

+ قسه‌ی حیزی ناو خه‌ونئ بۆ ئیمه ده‌گیریته‌وه؟!

وهک له‌گه‌ل ئه‌ویشمان نه‌بی، وابوو. دریژه‌ی دایی
و به دروداو گێزایه‌وه:

دوا داود ناوی له‌گه‌ل با رۆیشتبوو. شاران و چیا
و ده‌ریای بـری بوو. له‌ ئیـران و تووران و
عاره‌بـستـانه‌وه ده‌هاتن، گوئیـان له‌ مه‌قام و بانگ و
سه‌لای وی ده‌گرت. له‌ ولاتی فیرعه‌ونانه‌وه به
دوایدا هاتن، گوئیـان:

له‌گه‌لمان وه‌ره، بچینه ناو ئه‌هرامان. کلیلی
ده‌رگه‌ی گه‌نجینه‌ی قاروونت وه‌گیرده‌که‌ویت. ده‌نگت
وهک نیل نه‌مر ده‌بیـت. حه‌یفه‌ وا به‌ قه‌له‌نده‌ری له
حه‌وشه‌ی مزگه‌فتی که‌وتوو.

دوا داود نه‌چوو. ئه‌و قه‌لاته‌ که‌ سه‌رده‌مانه‌ک
دیوه‌خانی خوداوه‌ندان بوو، هه‌ر که‌سه‌ی سه‌ی شه‌و
تیندا مابیته‌وه ده‌ستبه‌رداری نابـی. هه‌ر خوداوه‌نده
ده‌ستیکی ده‌گرئ، پنیه‌کی ده‌گرئ. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستی
سه‌ینانیـش خۆی راپسکینئ، له‌ ده‌ستی خوداوه‌ندی
چواره‌م ده‌رناچئ. ئه‌و خوداوه‌نده له‌ هه‌ر وه‌رزئ به
شتی که‌مه‌ندکیشـت ده‌کات، ناهیلئ دوورکه‌ویته‌وه.
پایزان به‌ په‌لکی داران، به‌ چاوی خۆتان ده‌بینن،

قەدى قەلاتى پەلكى زىپىنى دار دەگرى، با
 رادەسپىرى سەمى بازىنى پىتەكات. چاودەنە
 سەمى پايزانى پەلكى دارى دەورى قەلاتى، كى
 دلى دى پىتى تىتەكات و روى لىوەرگىرى؟

زىستانان دەورى قەلاتى پردەكات لە نەمى بارانى.
 ھەر نەمىك دەبىتە وردە میناىەك. دنيا سامال بى
 يان ھور و لىل، شەو بى يان رۆژ، وردە مینا، مینا
 برووسكەى ھورى تىشك دەدەنەوہ. تىشك لە
 ئىكى دەردەگرن لە دوورەوہ گەرمایى دەبەخشن.
 رىبوارى ناو ھىشكە سەرمایى رادەكەشن.

خوداوەندى چارى، لە كەژى بەھارى قەلات
 دەكاتە قەزمەى بووكى، قەزمەى پىر كۆتروكە. بە
 خەزىمە و حاجىلە دەینەخشىتى. لە پەنجەرە
 بلندەكانىشەوہ ناوى رىحانەى تىكەل بە شنبەبای لە
 شابسك و كەزىانەوہ ھاتوو، پىدا دەپژىتى. بۆنى
 بەھارى قەلاتى دەمار دەمار دەپوا. بۆنىكى
 جادووى، رىبوار لەوبەرى ھەردوو زى
 دەگىرىتەوہ.

خوداوەندى چارى، خوداوەندى مەزنى قەلاتى، لە
 شەوى ھاوینان، لە ئاسمانى قەلاتى لە سەر جۆلانە
 دادەنىشى. بايى شەمال رایدەژەنى، رازەنىنى لە ھەر

بَلْدَبوونَه وِه يه كدا ده گاته وه زئ. خوداوهند له سه ر
جۆلانه ته زبىحات به ئەستىره ده كات. ئەستىره كان
دهنگه ته زبىحى دهستى خوداوهند، كى هه يه چه ز
نه كات به ديار قل قل ئاودىو كردن و گه پانه وهى
ئەستىره وه دانه نىشيت.

شار جادوى له هه مووان كردوه. منداله كانى
خۆى داكۆنى كردوه. دوو شه و لى دووركه ونه وه،
خه ونى پىوه ده بىنن، بۆى ده گرین، قورپى بۆ
ده پىون. هه ر بۆيه دوا داود نه چوو، نه چووه ولاتى
نيل و دهنگى نه گه يشته دنيا. لىره خستيه بن خستى
مزگه فتى.

گۆتمه ئەبوو نه جم:

تۆش وهك پىرى په نهانزان سه ر بردان
درىژده كه يته وه، وا بړوا، به سه ت شه وىدش ناگه ينه
پىاوى ناو ئايه تان.

مژىك جفاره و فرىك عه ره قى به سه ردا كرد و
گوتى:

ده زانى من هه ر لاپه ريه كى ئەوم كردۆته
دىرىك. جفاره خۆرىكى ئەوم كردۆته مژىك. تا
نه واره كان نه بىنیه وه، باوه ر ناھىنیت. باوه رت بىت

تهنھا ئەو كەمە سەرھاتەى پەيوەندى بە دەنگى داودەوہ ھەبوو، من ھىشتا بۆ تۆم باس نەكردووە، پىرى پەنھانزان شەوئىكى پىكوشت. ھا، تا پىكىك چىدەكەيت بۆت دەگىرمەوہ:

پىرى پەنھانزان، پاش (ھىى دنيا، داخى گرانم، پەكوو پەكوو) گوتى:

خەوتبووم، بە دەنگىك بەئاگاھاتم. دەيىنم ھەزرىتى داودە، لە خەونىك دىتبووم، ناسىمەوہ، لە سەر سەرم راوہستاوہ و گوتى:

زوو نەگەيتى دەنگم ئاوہوئاو دەچى و كەس نامبىستىتەوہ و لە دەستى دنيا دەچم. يەكپى چووم، زانىم مەبەستى دوا داودە. كەمىك پىشتىرش دلم تریواندبووى، خەونىشم پىيەوہ دىتبوو، لە ناو ئەو كەرتكە ئاويئەى ردىنم بە ديارىوہ دەتراشم وئىنەيەكى دەنگدار و جوولەدار بە پىشمدا تىپەرى. ئەو بوو، داود بوو كە لە ترسى دنيا ناوى لە خوى نابوو شەھابە. كەوتبووہ دواى لاوكىژەكە بە گۆرانى دەيگوت:

راوہستە، دىمە ئەوى، لە دنيا جىم نابىتەوہ.

تا ئوم ھىنايە رايى و بەيزافونم ئاگادار كرده،
نەيارانى دەنگ دەرمان خوارديان كرد. لە جى
كەوت و دەنگى كەوت و گەيشتە لاوكيژەكە. ھەر
دەنگ نا، گۆرپىشى لە پاش بەجىنەما. ئەنگۆ لەبىرتان
نيە، داودى ناو گۆرپىش، لە گۆرانى نەكەوت. زور
كەس بە لای گۆرەكەيدا تىپەريون و گوئيان لە
دەنگى بوو، ترساون و ھەلاتوون. شارەوانى
گەيشتى و گۆرى داوديان شوونبزر كرد.

بە دەم باويشكەوہ گوتم:

من درەنگمە، زوو وەرە سەر سەربردەى پياوى
ناو ئايەتان.

ئەبوو نەجم باويشكى لە باويشك گريدايەوہ:

منيش كاتى بە ديار پيرى پەنھانزانەوہ دادەنيشتم
لە تۆ پەلەتر بووم، ھەوكەش دەمەوى زوو
سەربردەى ئوم لە مل بىتەوہ، لى خەوم دى،
ھەليگرە بۆ شەويكىدى.

به رۆژ لهو ئاقاره به دواى گۆردا دهگهرييم،
 گۆرى ژنهكهم. بهشهويش گوى له سهبردهى پيرى
 پهنهانزان دهگرم. ئيدى ئه و ماوه ژيان لهگهله بوو
 نهجمى گۆردن، ئه بوو نهجمى ههقايهتخوان به
 سهردهبهم. به رۆژ زۆر رقم ليهتى، زۆر جار
 ديه سهرم سهرى ههلكيشم. بهلام شهوان نا،
 كتيبيكه به من بيت سهرى له سه ره له نه گرم.
 كتيبيكى سهيره، شه و ههيه چه زدهكهم زوو بگه مه
 دوا لاپه ره و ئيدى بيخه مه قوژبنيكه وه. شهويش
 ههيه به من بيت بنى نهيه، دريژبيت وه، له
 ههزارويهك شه وه دريژتر، له ته مهنى ديكتاتور
 دريژتر. ئه بوو نهجم بۆ من پياويكه له و چه شنه.

+ به من بلئ، مه به ستان له دزىنى تهرمه كه چى
 بوو؟

- تو، ده لئى شت له بىرده كه يت! وهك گوتم بۆ
 بزر كردنى شوينه وارى پيرى په نهانزان.

+ خه ونه كهى ئه بوو عه لا ده لئى؟

- ئا، ئوۋە نەبوو؟ ئو شەۋەى دەبوو بىبەنە
گۆرستان، ئو بوو عەلا لە سەرخە وشكاندنىك، دوو
ئەستىرەى دىتبوو. ھاتبوونە سەر گۆرەكەى و
خەلك دەورىان دابوو.

وايە، ئو بوو نەجم چەندان جار سەرھاتى دزىنى
تەرمەكەى بۆم گىزاۋەتەۋە. بەلام لەبەرئەۋەى خۆم
كەسىكى گوماناۋىم و ئو پىاۋەش سەردەمىك
قامچىۋەشىن بوۋە و گۆرۋى ژنەكەشى دزىۋە، بە
ئاسانى باۋەرناھىتم. جگە لەۋەش شتى تازەم
بىردەچىتەۋە. لە ناو كۆمەلى حووشترالووك شانى
ئو بوو نەجم رادەتەكىنم و دەپرسم:

+ دەزانى ئو گىادىر كە ناۋى چىە؟

- نا...

+ حووشترالووك واتە ئالىكى حووشتر.

پىكەنى و گوتى:

- كەۋاتە ئىۋەش پىشتر حووشترتان ھەبوۋە.

+ نەخىر، بەلام ئالىكى حووشترمان ھەبوۋە، ھەر
كاتى حووشتر لەو بىابانە لى قەۋمايىت و پەناى بۆ
ئىرە ھىنايىت، نەمانھىشتوۋە بە برسىتى بىمىنىتەۋە.

- به لام وهك من تينگه يشتم، حووشتر له
ليقه وماندا هرگيز په ناي بؤ ئيره نه هيناوه. كوچى
حووشتر له هيزه وه بووه، ده زانى خو ش نيه تو من
به حووشتر بچووينى، يان حووشتر به من
بچووينى، تو رازى من به هيسترت بچووينم؟!
ئازهلئى به سته زمان بوچى ده كه يته هيمائى منيكي
قامچيوه شينى گوردز؟

هه سته كه م، گيلانه به ناوكه وتووم، به لام به سهر
خوم ناهينم. توندتر شانى راده ته كينم و ده پرسم:

تو چؤن تهرمى ژنه كه ي منت له هى ئه و
جيانه كرده وه؟

سهر باده دا و ده لئى:

به و شه وه له ناو كفنى به چى ليكيان
جودا بكه مه وه؟

ناييت نه بيبنمه وه، حهفت ساله له چاوه رپى
هاتنه وه ي ژنه كه مم. ئاي ئه بوو نه جم ئه گهر لىت
خوش بم، گونا هم ده گاتى. ئه گهر دؤزه خيک هه بييت
خودا بو گونا هكارانى هه لكرديت، له سهر ئه و
ليخوشبوونه پيلم ده گريت و هه لمده داته ناويه وه.
مه گهر ژنه كه م ده نا كه س به ده نگ و هاوارمه وه

ناین، ئەبوو نەجم خوات بە قوربانی سەربردەوی
پیری پەنھانزان بکات، دەنا دەمزانی دەتتیرمە کوئ.

+ گۆرەکەتان بە شوڤەل لێدا؟!!

- وەک گوتم، شوڤەلەکە چەند دەویک زەوی
هەلقەند و هەلماندایە ناوی و زەویەکەمان تەخت و
لووس کردەو. چەند رۆژیکیش پاسەوانمان لەوئ
دانا، نەوێکە سێک، شووانیک جێیەکە ببینی و
گومانی شتی بکات.

ئەبوو نەجم دەلئ:

درەنگ داھات، نەچینەوہ؟!!

وايە، رۆژ لە سەر ئاوابوونە، تا دەگەینەوہ سەر
جادە، تاریک دادئ، ئەستێرە هەلئدئ.
نەگەیشتووینەتەوہ کن ترومبیل، هەستدەکەم ئەبوو
نەجم خۆی دوادەخات، وەک بلینی نیازی شتیکی
هەبیت، نازانم بۆچی ئەو بیرەم بە میتشکدا دیت،
ئاخر ئەو پیاوہ وەک تیبگەم ئەوہی بیری
لینەکاتەوہ ئەوہیە.

منیش پزددینەکەم تونددەکەمەوہ و جیی
دەمانچەکەم دەگۆرم، بەوہ ویستم بەبیریبھینمەوہ،

دەمانچەم لایە. کەمیکتر دەروین. لە رویشتن
وہستا. دەبینم ھەردوو دەستی کەمیک بەرزکردوہ،
روژ ئاوابووہ دەموچاوی جوان دیار نیہ، بەلام
ھەستدەکەم لەبەر خوێوہ شتیک دەخوین،
تیناگەم:

چیہ، چیتە؟

پرسیارەکەم چەندبارە دەکەمەوہ، وەرماناداتەوہ.
توند شانی رادەتەکینم، رادەچلەکیت و بە دەنگیک
ھەر ئەوہ تا دەبیستم:

- ھات، گەیشت، نیشت...

+ چ نیشت؟ تۆ تیکچووی!

رووہ و جادە رادەکات، دەکەومە دووی،
دەوہستی و ئاوردەداتەوہ، بە دەنگیکی کەمیک
بەرزتر:

ئەھا، دوو چاو، لە چاوی پیری پەنھانزان دەچن،
گەیشتن. نا، چاو نین، دوو ئەستیرەن، نیشتن،
ئەوہتان، لە پشتن، ئاوردەوہ، چۆن ھەلدەپەرن...

ھیندەہی نەمابوو، باوہربکەم، ئاورمدایەوہ. نە
ئەستیرە ھەہی و نە ھیچ.

+ کابرا، تو شیت بووی؟ له چی ترساوی؟

- چون نایانینی؟! جوان ته ماشاکه، رووناکیان
وهخته چاوم کویر بکن.

ئهبوو نهجم توند چاوی خوئی دهگریت، خو
هه لده داته ناو ترومبیل. کونه زیندانی له سهر
سووکانه وه داوام لیده کات که سوواریم و
به پریبکه وین. له و ساته ئاوینه یه کی خر له شیوهی
مانگ، نا، مانگ بوو له شیوهی ئاوینه وهک بلئی له
ئاسمانه وه دابه زی. ته ماشاده کهم، چاوی ژنه کهی
خوم تیندا دیت. ئه وه تا له پشتم راوه ستاوه، ئه
ئواره یه هینده و ته واو.

***

نا، هینده و ته واو نا، کاتی به زور رامکیشایته ناو
ترومبیل. مانگه ئاوینه کهت له گه ل خوت هینا. ئهبوو
نه جمیش به ئه ستیره وه، تو به شیوه یه که دستت
راگرتبوو، به شیوه یه که ته ماشاده کرد و ده تدواند،
من له وه بوو باوه پرهینم. نا، باوه پرهینا، ئاوینه یه کهت
له دهسته و ژنه کهت له ناویه تی و قسه ی ده گه ل
ده کهیت. من زور جار له سهر سووکانه وه سهرم
لارده کرده وه تا رووی ئاوینه کهی دستت ببینم.

به لّام تو به شتیه یه ک راتگرتبوو، نه مده دی.
ته ماشای نهینۆکه که ی سهریم ده کرد، به لکو له ویوه
بیبینم، نه بوو، له ویوه ئه بوو نه جمه و که وتۆته
تاریکیه وه، تو به دهنگی بهرز قسه ت له گه ل ده کرد.
پرسیاری رفاندنه که ت لئی ده کرد. پیده چوو ئه ویش
وه لامباته وه، به لّام دهنگی نه ده گه یشته گوئی من. تو
لیت ده پرسى:

ئه و پیاوه بوو تو ی دزی؟ ده ی وازی لیبهینه.
تۆبه ی کردوو. جیت سهره پئ نه بوو؟ به سهر
زگت نه که وتن؟ نه یانزانی، گهردنیان ئازادکه. به من
بلئ ئه دی منداله که؟ کئ بۆ هینایه وه؟

له نهینۆکه که وه ئه بوو نه جمی ناو تاریکی پیده چی
چاوی نووقاندییت، به شتیه یه ک ده ست
را ده وه شینئ وه ک ئه وه ی شتیک له خوی پاسبکات.
ئه ستیره ی پاسده کرد. دهنگی ئه و نزم بوو، له ناو
دهنگی تو بزربوو بوو. جاروبار وشه ی ئه ستیره م
ده بیست، یان که رتیک له وشه که.

ئه و ئیواره یه تا گه یشتینه وه مالئ، که وتبوومه ناو
شیتان. یه کیان به ئاوینه و ئه وی دی به ئه ستیره ی
گرتبوو. ئه و ئیواره یه، له ئیوه وه شتیک له شیتایه تیم
گرته وه. باوه رمهینا شیتایه تیش ده گوازریته وه. من

مانگه که ی دهستی تۆم دیت که له شیوهی
ئاوینتهیه کی خرپ له پیش خو راتگرتبوو. له
جامه که شهوه دهمدیت ئەستیره له ئاسمانه وه
بهرده بوونه وه و له پشته وه له سه ر کوشین له
ته نیشته ئەبوو نه جم ده نیشته وه.

ئەو ئیواریه ئیستاش نازانم چۆن و به کویدا
گه یشتینه وه شار و مالئ. خو کاتی چه کداری
بازگه که هاته پیشی و پرسى:

هیچت له سندووقی بارنه کردووه؟

به دنیاییه وه گوتم:

به ئی، مانگیک و چند ئەستیره یه ک.

پیده چوو به سه رخۆشم تیگه یشتی، بۆیه گنجه لی
پیمنه کرد و رییدام. ئیدی چیدی له گه ئتان نایه مه
ئاقارئ. به قسم ده که یته، واز له و گه رانه بینه، دهنه
به ته واوی به ئاقار ده که ویت و له ده سته ده چیت.

+ تکاده که م، ئەو ئیواریه له بیرى خو ت ببه وه.
ئەو ئیواریه تۆمان له گه ل نه بوویته، نه هیچت
بیست، نه هیچت دیت.

- وا ده که م.

مانگی ئاویتهیی له ئەبوو نهجمیش ده شیرمه وه و ناهیلیم به و دابه زینه بزانی. ده چمه دیار ئاویته خپه که ی چاوه ی خهوتن. ئەو ئاویته یه ی پیش گواستنه وه، له کاتی مالدانان ئەستیره دهستی له سه ر دانا و کریمان. من بزماره که م کوتا و ئەو پیوه ی کرد. کیشه ی بلند و نهوی داکوتانمان نه بوو، چوونکی له به ژن هر دوو په نجه یه ک کورتی ده هینا. که م دیمه ئەو هۆدهیه. بو سړینه وه و توز لیته کاندن نه بی سه ری پیداناگرم. چاوم به رایسی نادات.

دوای ئەو ئیواره یه ی مانگ له ئاقاری بۆم دابه زیبوو، کردبوومه ئاویته و له گه ل خۆم هینابوومه ناو ترومیلتی. ئاویته که ی مائیش شیوه ی مانگی گرتووه. له و مانگه وه ئەستیره که ی خۆم ده بینم. هه میشه له پشتمه وه راده وستن. ده ست به پرچی خاویدا داده هینتی و جاروبار چاوم لیداده گری. ئاو پرده ده مه وه، ده بیته چۆله که و

هه‌لده‌فەڕی. ناگیرئ، ئەستێرە دزراوە‌که‌م ناگیرئ.
 ئای ئەستێرە‌ی دزراو له‌ چ شه‌ویکی هه‌له‌ مردی.
 له‌و شه‌وه‌ نه‌با له‌ گۆرپه‌که‌ی خۆت ده‌مایته‌وه‌. منیش
 هه‌موو پینجشه‌مووان به‌ گولیک، یان گۆلمی
 قه‌نه‌فره‌وه‌ ده‌هاتم. گوله‌که‌م به‌ کێله‌که‌ته‌وه‌ ده‌کرد،
 قه‌نه‌فلێشم به‌لای سه‌رته‌وه‌ ده‌خسته‌ بن خۆل و
 چه‌ند دلۆپه‌ فرمیسکێکم پێدا ده‌رژاند و گۆرستانم له
 بۆنیک ده‌گرت مه‌گه‌ر له‌ خه‌ونه‌که‌ بۆنی وا
 به‌هه‌شتی پزێا بیت. خه‌ونه‌که‌ وا بوو، له‌ سیییم
 شه‌وی دواکوچی خۆت و گۆرپه‌که‌ت، من خه‌وینکی
 وام دیت. له‌و خه‌ونه‌ له‌ ئاسمانی تۆم دیت. له‌ سه‌ر
 بالی دوو حاجی له‌قله‌ق راکشابوو. هاتن هاتن، به
 نه‌رمی له‌ سه‌ر گۆرپه‌ هه‌ل‌دراوه‌که‌ت نیشته‌وه‌. له
 ده‌می خۆل پێداکردنی، له‌ شه‌قه‌ی بالی حاجی
 له‌قله‌قان به‌ئاگاهاتم‌وه‌.

ده‌تبینمه‌وه‌، ژنه‌که‌م، ده‌تبینمه‌وه‌. ئەو ده‌شت و
 ده‌ره‌م هه‌مووی به‌ نینۆک هه‌لکه‌ندبیت، ده‌تبینمه‌وه‌.
 ده‌تناسمه‌وه‌، به‌ پرچ ده‌تناسمه‌وه‌. به‌ هێسکی
 چه‌نه‌گه‌ و پاژنه‌ی پیت ده‌تناسمه‌وه‌. له‌ هی که‌س
 نه‌ده‌چوون. ئەگه‌ر له‌ په‌نجه‌یان نه‌کردبیه‌وه‌، به
 ئەنگوستیله‌که‌ت ده‌تناسمه‌وه‌. خو‌ه‌ریم له

تەرمشۆر ۋە رگرت، لە پەنجەت نەكاته ۋە. سویتندم دا
لەئینە كاته ۋە. سویتندیخوارد ھەر بە پەنجەتە ۋە ۋە.

+ تۆ بە من بلی، كاتی بردتتان ئەنگوستیلەكە ی بە
پەنجە ۋە بوو؟!

- ئەگەر لە پەنجە ی بوو بیت، پێیە ۋە ما ۋە.

+ لە پەنجە ی بوو، چۆن تۆ نەتیبینی؟!

- سەربردە ی ھەلدانە ۋە ی گۆرەكە ۋە بردنی
تەرمەكە بە ۋ شۆ ۋە یە بوو كە بۆم گێرپا یە ۋە. ۋا
دیارە ھیشتا... تۆ پتویستە خۆت كۆبەكە ی ۋە. لە
خەون ۋ خەيال ۋەرە دەری. ۋا برۆات، سالتك قسە
بەكە ی، شارێك نە ۋار پربەكە ی ۋە، ناگە ی ۋە ھیچ. قسە
بە لاریدا دەروا ت. دە یلیمە ۋە: ئە ۋ برە تەمەنە ی
ما ۋە بۆ دیتنە ۋە ی گۆرە تەختەكە ی ژنەكە ی تۆ ی
تەرخاندەكە م، بە لام ھە یف، كە سێك نە ی سۆراخیكی
پیری پەنھانزان ۋ نە ۋارەكان بكات.

تۆ راست دەلییت، من لە داخی ئەستیرە ی دزرام
زۆر پەرتم. مەگەر بە ئاگر خۆم خربەكە مە ۋە. تۆ
راست دەكە ییت، كەس نە ی سۆراخی دەنگی پیری
پەنھانزان ۋ خۆی بكات. تۆ میرغەزەبی ھە ینی ۋ
ھەقایەتخوانی ھە ۋكە ھەرچی دە یلی ی دوورنە ی

راست بىت، تۆ چەند مكوپرى لە سەرئەوھى ئەو
شەوھە لەو كۆلانە كورتهوھە تەنھايەك دارەبازە
خرايە سەر ترومبىل و بەرەو گۆرستانى گەورە
كەوتە رى. من دەلئىم بىربكەوھە، رەنگە دوو دارەبازە
بەپىكەوتبى بەرەو گۆرستانىك يان دوو گۆرستان.
بىربكەوھە رەنگە بە ھەلە، ھەواليان گەياندىت! چەند
لاملى تۆ، ملنادەيت و سوورى لە سەر قسەى خۆت.

ئەز تا درەنگىش ھەر وا تىگەيشتبووم، گۆپرى
پىرى پەنھانزان كەوتۆتە نزىك گۆپرى ھەلداوھە،
گۆپرى دزراوى ئەستىرەكەى من. من ھەر وا
تىگەيشتبووم، ئەو دووھە پىكەوھە، لە يەك شەو
گيانيان سپارد و گەيشتنە گۆرستانى گەورە.
ئەستىرەى من بە سەر مندالەوھە و ئەوئىش لە بن
قامچى مەرغەزەبان. بەلام پاشتر كە سەردانى سەر
گۆپرى ھەلداوھى دزراوى ئەستىرەى ژنم دەكرد،
زۆر جار لە سەر گۆپرى پىرى پەنھانزان چەند
ژنىكم دەدى، لە خويان دەدا و ناوى ژنىكيان دەھىتا.
من كەسم لەو ژنانە نەدەناسى، كەسيان كەسوكارى
پىرى پەنھانزان نەبوون، دەمويست پىيانبلىم:

خوشكىنە، ئىوھە لە سەر گۆپرىكى ھەلەن، ئەوھە
گۆپرى پىرەمىزدەكەى دراوسىنى منە.

زمانم دهگیرا و دورده که وتمه وه. کاتی له زارانیشه وه بیستمه وه له کاتی گیاندانی چهند ئهستیره یهک له ئاسمانیوه دین و دهوری پیری په نهانزان دهدهن و له چاوان بزری دهکن. که وتمه گومان و گوتم پیده چی پیر به ره و گورستان نه چووبیت، یان ری گورستانیکتری گرتبیت.

حیف، نه مالی په نهانزان که سیان ماوه. نه ده رودراوسی لیره ماون، نه که سوکار شتیکی وایان له بیرماوه. من روو له کوئی بکه م و له کئی پرسم، پیری په نهانزان چووه ناو داره بازه؟ ئان ئهستیره بوی بوونه دهسته به ره و هه لیانگرت و بردیان و کردیانه ئهستیره؟ ده بیت له ناو ئهستیران به دوایدا بگه پیین. نه واره کانیش ئه گهر بن دهستوپین، بن خۆل و خشت نه که وتبن، له کن په ره کاخه زه کانن، له باخه لی هه والگرانن، وهک ئه وه یه له ئاسمان بن. هینانه وهی ئهستیره ساناتره له و نه وارانته..

+ تو وریای ئه و نه وارانتهی خۆت به، با دهنگی ئه بوو نه جمیش به دهردی هی په نهانزان نه چیت.

- تو راست ده لیت.

***

قسەى كۆنە زىندانىە، من لەسەرمە وەك چاوم
بىيانپارىزم. ئەو نەوارانە پوختەى دىرۆكى پىرى
پەنھانزانە لە زارى مىرغەزەبىكەوہ. ئەگەر خۆى
پەيدانەبىتەوہ لە نووكەوہ خۆى نەگىرپىتەوہ، لە
دەنگى ئەبوو نەجم و ئەو سى چوار كۆنە
زىندانىەوہ دەچىتە ناو دىرۆك و بە زىندوویتی
دەمىنپىتەوہ. وا چاكە لە بارەى گۆرى ئەستىزەشەوہ
هەندە سەر نەنیمە سەر ئەبوو نەجم و كەمترىش بە
ئاقاردا بىگىرپم. باشتەرە پتر گویى بۆ رادىرم و كەمتر
قسەى پىبىرپم.

+ تۆ دوا قسەى پىرى پەنھانزانم بۆ بلىتوہ.

- ئەوہى گۆتم ھەر ئەوہىە، دەستى خۆى
دەشكاندەوہ و دەىگوت:

بە زۆر رانەگەىشتم، جىى زۆرىانم نەدىتەوہ،
ھەندەك پىيانراگەىشتم بەلام بە قسەيان نەكردم،
ھەشت نۆ دەىەكىشم لە مەرگ پەراندەوہ.

گيڙانه وه هەر له خۆی ده وه شیتته وه. دواى وی
 کهس سه ربردان نه گيڙيته وه. ئەو پياوه له
 ئەسپسواريبش به وینهى قسه سوارچاکیکه
 نه بیتته وه. ئەوه تا سواری ئەسپه کی شینی که ویتته.
 سیروان و سیروان، بالی گرتوه. پیتی به زهویه وه
 نه ماوه. سوار دهستی به بزه وه و دژه زى و با پیتی
 له ئاوزینگى ناوه.

دهیگاتی، له دووره وه به هه وریسی سه هری
 دهیناسیتته وه. هه وه کوری عه بابە یلیتیه که بهر چه ند
 شه ویک شه قاوی گه وری به ره و زى دهنه. ژنیک
 پیده چوو ژنی بیت، خۆی پتوه شوڤر کردبووه. لیتی
 ده پاراپیه وه له زى نه دا. له وه ریش عه بابە یلن
 باوهشی کردبووه. هه وه، لی بۆ دنیایی پتر دواى
 چاکوچونی ده پرسى:

ئەرى، توی ده لیتی:

ریگه ی ناسن ده چیتته خاکی هه وره مانه وه؟

منم، سواری خویندهوار، بلن، له کوپوه دئی؟

دهلن:

له بنی دنیاوه، له نیتوان دوو زیوه دیم.

خه ونه ترسناکه که ی بو ده گپړیته وه. دل تریواندنی
خوی بو باس دهکات، که سالی یه ک جار دهیبینی و
تووشی ده بیت و به راستیش ده گه پری. پیندهلن:

عیزرائیلی تو له و بهری سیروان چاوه پریته،
نه که ی بپه پریه وه.

کورپی عه بابهلن تهنه که ی له شانی ده هینیته
خواری و دهلن:

هر که سی نیازی کوشتنی منی له سهر بیت،
پیش سیره گرتن، پینی ده خزی و به زیدا ده چی.
شیتوکه، نه و رییه دوورته له خوړا بری، به لام
شه و میوانی منی، برؤ مالمان تا دیمه وه.

پیری په نهانزان ئاهیکی دریز، له نه سستیره ی
کاکیشان دریزتری هه لکینشا:

گه له ک له کورپه قوزه که ی عه بابهلن پارامه وه،
نه چی له زئ نه په پریه وه، له ده سته چی. به دوردی

عیرفانه که ی ئه وئ سائی ده چی. دنیا و عه باب به یلیم به
گژدا کرد، تکای که سی نه گرت. له ریی گه رانه وه
په له هه وریکی زیل هه وائی کوژرانی پیاویکی
که ناری سیروانی هینا. له وئ بیرمکه وته وه، له
خه ونه که ش ئه و په له هه وره م دیتبوو. دیتبووم له
که لینی دوو په له هه وره وه ئه سستیره یه ک رژا و
شیر له شیوه ی ورده شووشه ی رهنگا وره نگ
به رده بوونه وه.

+ ئه بوو نه جم له باره ی عیرفانه وه چیتری
نه گوت؟

- نا، پیده چوو به هانای ئه ویشه وه چوو بی، به لام
گوئی لینه گرتی.

+ ئه بوو نه جم، ئه دی کیکی له مردن
رزگار کردوو؟

- زور، به لام که میانم له بیهره. خوژگه
نه واره کانمان ده دیته وه، هه ینی ده تزانی کی و کیکی
له سه ر لیتواری مه رگ گه راندوته وه.

سه ربرده ی مه لا و مه لاکان، رهنگه له دوا نه وار
بیت و دوا سه ربرده ی پیری په نه انزان بی. مه رگ
گه یشتبووه سه ر سینگی هه ر ئه وه تا هه ناسه ی ده دا،

له سهر رژان بوو، له ههندي جي هيند پچرپچر
گيرايه وه، چهندي ليکمان گريدايه وه، يه کيان
نه گرته وه:

روزي پيشتر دلم تريواندي، وهکات به پريکه وتم.
ئيواره درهنگ گه يشتم، ئه سستيره ي سيوهيل به
ئامازه يه ک ري نيشاندام، لي ريياننه دا نزیکيمه وه...
مه لاکانم يه ک يه ک دي، به ژنيان له باينجان ده چوو،
سهر يان له قهندي شه کري... به روکي گرتم و
رايوه شاندم، قوچهي کراسه که م به دواي يه کدا
غلوربوونه وه... ئه گهر ئيزرائيلي، بلن، با بچم خوم
کو بکه مه وه... بگه يي مه لاکان مه لا ده کوژن... له وي به
ده روزه که رم تينگه يشتن، چهندي گوتم مه لا
مه لا... له هيکرا ئاگر له هه نيهم هه لبوو، ئه ري... چاو
ده که مه وه، نازانم له کويم، که س نانا سم...

چاوم گيرا، ناسيمه وه. چايه چيه که ي ناو خه ونيم
ناسيه وه. پنده چوو ئه ويش من بناسيته وه، ئاخر له
ناو خه ونئ گه له ک قسه مان پيکه وه کرد. دوورنيه،
ئه ويش خه ونئ به منه وه ديتيبت. چهندي کردم
دهنگم دهرنه هات. زمانم نه گه را، به زماني ئامازه
تيمگه ياند، تينگه يشت. ئاخر له خه ونيش به و زمانه
قسه م له گه لي کردبوو. ههر ده بيت ئه ويش

خه ونه که ی دیتیت. نه مدیت به لام گیزایانه وه، مه لای
گوره ی خسته په نای خوئی و مه لاکانیتیش هر
پشکه کیان فریه جییه ک. به خوئی خوینی تیکه لی
پیاله و چایه بوو. خوینی ئوم به بالی کوتریکه وه
دی. به غدا، ئیدی یه ک وشه ی دی له زاری منه وه
نابیستن.

نه مانبیست، ئو شه وه پیری حفت گیان، نیو
گیانیکی تیدا مابوو. که لکی زیندانی پیوه نه ما، ده بوو
بگاته وه ئو جییه ی لئییه وه هه لگیرا.

+ ئو سه ره کو لانه ی من تووشی بووم و
هه لمگرته وه، ئو شه وه ی مامانم له بیرکرد و ژن و
منداله که مم له سه ر دانا.

- تیده گم، له سونگه ی منه وه بوو، ئیدی...

+ واز له وه بیته، با بزاین که سیتری له لیواری
مه رگ گیزایه وه؟

کچ و کوره که م جوان له بیره، له پیری په نهانزان
جوانتر، به دنگ و رهنگه وه پاراستوومن، ئه ها:

بابی کچه هیند ده سترۆیشتووه، هیند به سامه،
حوکمه ت خوئی لی لاده دا. به فیکه یی دوو سی تیره

۲۰۱۴/۰۴/۰۲

و هۆز دەست له سینگ و چهک به شان له دهوری
مالی ریز ده بهستن. ئەوجا بزانه کورە خۆی له چی
داوه! کچەش بۆ چ نەگبەتی لیدراوه! بابی به
گووپیژیش راینهگری.

دەستی یه کتر ده گرن و دینه شار و پهنا ده به نه
مالی شیخی گه وره، کچه گوتبووی:

بابم خۆی موریدی شیخه و دەستی ئەوی
به ستراوه و له قسهی ده رناچی.

شیخ هه رینی له بابی کچه وه رگرتبوو که نه له
زهویه وه نه له ئاسمانه وه له و ئاشقه و ماشووقه
نزیك نه بیته وه.

ئەوجا با گوئی له پیری په نهانزان رابگرین داخوا
چ دهلی:

به چاوی خۆم ئەوانم دیت له ده رگای مالی
شیخه وه چوونه ژووری. هینده له ئیمه وه دوور
نه بوو. ئەوه شم بیستبوو، هه رکه سی په نا بۆ ئەو
ماله بیات، ئەگه ر ته قه ی له سه روکی ده وه تیش
کردبێ پارێزراوه و له ترسی ئاگر و زه رگ که س
له و ماله نزیکنابیته وه. چوار دهوری مالی شیخ

بازنه‌ی دەر ویش و شیرە. بە زامەندی شیخ نەبی،
پشیلەش پینی بە ویدیودا ناچی.

تۆ چاودی، کونیکە بە حال ریوی پتووە دەچی. دوو
زەلامی گچکە لە دەمانچەشیان لە بەر پشیتینی، بە
دوای یەکتەردا، یەکیان هەڵدەقەنی و ئەوی دی
دەردەدات. لە ناو کە لاوە یەکی ئە ویدیوی مالی شیخ
چەند قۆمەتە خۆلی هەڵدراوەتەو. خۆم گچکە
کردەو. هەر هیندە ی گوجیلە یەکی تازە زاوم لی
مایەو. کون و کون کە و تمە دوایان. خۆم لە خۆلی
لادەدا، برۆ برۆ، دەبی ئە و کونە بو کوی بچیت؟
ئای ئێرە دەلینی باخچە ی مالی شیخە، هەو، من لە
سەر بانێ خۆمانەو زۆر جار لە و باخچە یەم
روانیو. دەیناسمەو، ئێرە حەوشە و باخچە ی مالی
شیخە. ئەها سەریک لە بن دارمیو کەو دەلینی
کوارگە هاتە دەرئ، بوونە دوو. ئەو تە لە و
پەنجەرە یە شەو کچە و کورە دیارن. ئەها کە و تنە
سێرە ی دەمانچەو، هەلاتن، فرین.

تا درەنگیش من هەر وا تیگە ی شتم ئەو ی دیتم،
تە لە فزیۆن نیشانی دا و فیلم بوو. هیندە ی لە فیلم
دەچوو لە خەون نە دەچوو. دوای خەونی چوومە
سەر بانێ. چاوم لە و جینیە بری دوو سەرە کە ی

لنوه هاتنه دهري. دللم تريواندي، له دووي يهك
تريواندي. تيگه ييشتم نهو دوو دلداره وا له بن
زهويه وه مردن دهيانگاتي، بهر له مردن له سه رمه
بيانگه من.

پيري په نهانزاني هفت گيان ناوله پيكي له
نيوچه واني خوي دا، زرچه ي هات:

به زمي نهو كونه پار نهو دهمه، بريك زووتر
بوو، پياوي ناو نايه تان دهره وشايه وه،
ناوانه بوو بوو.

نه بوو عه لا خوي ده هات، مني به دياريه وه
به جي هيشتم و به نامازه:

ناگات له نه واره كه بيت.

پيري په نهانزان كه پيري هفت گيانيشي ليدئ، له
چاويرا دياربوو خوي دي، به لام پنده چوو بيه وي
سه ربرده ي ماله شينخ زوو ته واو بكات و له كو لي
ببيته وه، له سه ري رو يشت:

دهرويشيكي شينخ دهناسي، نهو دهرويشه چند
باوه ري به شيخه كه ي هه بوو، سي هينده به من.
تيمكرده وه و تيمگه ياند، چاوت له بن دارميته كه

بیت. شیر له خۆت نه که یته وه. ئه و یه ک دوو شه وه
چاوت نه چیته خه و. بزانه دوو جندۆکه له هیکرا له و
بن داره دینه ده ری. ملیان پهل نه ده یت، هه رایه کی
گه وره ده نینه وه. شیخ ده بن و ئیوه سه رگه ردان
ده میننه وه.

ده رویش ئیشکگری گرت و ئیدی ئه وه ی بوو،
بوو.

پیری په نه انزان خه و بر دیه وه، به لام نه کوژایه وه.
ئیدی دوا پنتی بو ئه و سه ربر ده یه دانا و چیدی
نه هاته وه سه ری.

***

وایه، سالی پیش ئاوابوونی پیاوی ناو ئایه تان،
سه ربر ده ی کوشتنی جندۆکه، گه ره ک گه ره ک،
کۆلان کۆلان به شاردنا بلاوبوویه وه. گه ره ک گه ره ک
گۆرانی تیده که وت و شیوه ی جیای وه رده گرت. له
گیرانه وه ی گه ره که لچه په کان، دواپوه ی ده رویش
جندۆکه ی یه که می له بن عه رده وه هاتوو ده کوژیت،
جندۆکه کی دی غارده داته هۆده ی کوپ و کچه که،
به لام ده رویشی ته رده ست شیره که ی ده هاوی و
ملی جندۆکه په لده دات. له و ده مه یه ک دوو پشکه

خوینی جندۆکه یان بهرده که وئ و وهکات دهبنه دوو
ئهستیره و وهک گوللهی گپردار ریسی ئاسمانی
دهگرن و تا ئیستاش هه موو سالی له و شهوه
به هاریه، ریک له سه ر مالی شیخ، له بلندی چهند
منارهیی، دوو ئهستیره له شیوهی کۆتری سپی
هه ل دین و که م زور که م ده میننه وه. دهن دووک
ده گه یه ننه یه کتر و ئاواده بن. که م که س ئه و
ئهستیرانه ی دیتووه.

که س نیه له و شاره سه برده ی کوشتنی جندۆکه
و بوونه ئهستیره ی نه بیستبیت، به لام که س
نه یزانیبوو، ئه و سه رهاته له بن سه ری پیری
په نهانزانی ئهستیره یه.

ئەستىرەكە تا ھەلات، زۆرى پىچوو. ھەر بە ناو
 ئەستىرە بوو، لە چ ئەستىران نە دەچوو. بە سەر
 دەريا و بىابان و دەشت و چياوچۆلدا نە ھاتبوو.
 ھەك دەلەين بە ناو كتياندا ھاتوو. پەپ پەپ
 ھەلداونەتەو. درەوشانەو ھى لە كتيان ھەرگرتوو.
 كتيپىك لەوانەى سەرى پىداگرتوو قورئان بوو. لە
 دەو ئاوى نىلى پەپ پەپ تيشكى لى ھەرگرتوو.
 ئايەت ئايەتى لە زى ھەلكيشاوه و بە خۆيەو
 كرتوو. لەويو تا گەيشتەو ئىرە و لە سەر ئەو
 لادىوارەى قەلاتى نىشتەو، بە ناو كتياندا ھات.

ئەو چەند دىرە لە سەر دەرکەيەكى دارى بە
 شمشىرى شمشىز لە سەر نەخشاو نەخشاوو. بەر
 لەو ھى دەرگاگە بە دىوارەو باربكرى و كەس
 نەزانى گەيشتە كوئى، ئەو وینەگرەى كە وینەى
 ئەستىرەى لە سەر مەچەكى كوتابوو، وینەيەكى
 گرت و بە ھەرۆكى دىرۆكيەو كرت.

مهچەك كوتراو به ئەستىزە دەگەل من له
 زىندانىيە. لىزە ناوى بۆتە ئەستىزەدار. ھۆر ھۆر
 دەگرىن، بۆ ئەستىزەكانى دەگرىن. پىندەچى ئاسمانە
 پەر ئەستىزەكەى پىيەك پىش خۆى گەيشتەيتە
 زىندانى. چاودەنى، ئەستىزەدار ئاسمانىك ئەستىزەى
 كۆكردۆتەو و خستونەتە ئەلبوومىكەو و
 ئەلبووم بۆتە ئاسمان. ئەستىزەدار دەگرىن و
 ئەستىزەكانى دەژمىرى. ئىمە نا، بەلام ئەستىزەدار
 ئەستىزەكانى خۆى دەبينىت. بە بەر دەمىدا تىژ
 تىدەپەرن و وەك گولەستىزە دەدرەوشىنەو.
 دەستيان بۆ دەبات و ناگرىن. بەناو بانگيان دەكات.
 ئەستىزەكانى وى ناوى خوش خوشيان لىيە. ئەو
 كورپى خەزالى چاوەستىزە، ئەو پىاوى ناو
 ئايەتان، كورپە ئالا، لاوكىژى سەر قەوانى، دوا داود،
 كچە فەلە، كورپى عەبابەلى، سەرگەردانى خەندەى
 بايى، زۆرن زۆر، ئاسمانىك پترن. يەكيان نەبى
 ناوى خۆى ئەستىزەى و بە ئەستىزە ناوى دىنى.
 جاروبار قەلاتىشى لەگەل دەلىن. ئەستىزەدار
 ئاسمانىك ئەستىزەى بە زىندانى وەرکردوو،
 ھاواردەكات:

بۆم بگرنەو، ئەستىزەكانم بگرنەو، تەمەنىكم له
 خپرکردنەويان بە سەربرد.

دین، دوو سئ میرغزهب دین و به تتهلدان
 دهیبهن. گویمان لییه، تیکهال به زرچی قامچی و
 زللهیه، ((ئەستیرهکانم ئەستیرهکانم...)) بهرزدهبیتهوه
 و نابریتهوه. کوتکوتی دهکهن و دهیهینهوه. دهوری
 ددهین. به ههوا برینی بۆ تیماردهکهن. ههیه
 یاسینی له سهر دهخوینی. ههیه به دهنگی نزم ئەی
 شهیدانی بۆ دەلی. ئەستیرهدار چاودهکاتهوه،
 چاودهگیرئ، به دواي ئەستیرهکانیدا دهگهڕئ. به
 ئاماژهی سهری پهنجهپرا دیاره دهیانینیتهوه.
 ئەستیره راگردوووهکان وهزمانی دههینهوه:

بیانگرهوه، رویشتن.

ئەستیرهکانی ئەستیرهدار ناگیرینهوه.
 ئەستیرهداریش وهک مندال گرناگهی داگرتوووه و
 دهگریئ و ئەستیرهکانی دهویتهوه. روژ نیه جاری
 دوو خوئی به دارکاریکردن نهدا. وازناهیئ و
 ناهیتی. بهر لهوهی له سهر رانی من چاو و زاری
 داخات و بیبهن و ئەستیرهکان بکوژینهوه،
 نیوهشهویک شتیگ له سهبردهی ئەستیرهکانی
 گیرایهوه:

یهکهم ئەستیرهی من کورهکهی غهزالی چاو
 ئەستیرهیه. ئەوهی به ههلاتنی وی، عهجهم چاوی

خۆيان دهگرت. لئيره، له بن شار، روو له چيا پشت له شار، له سهر ئهسپينكى بالدار كه زينهكهى له كهركه مانگ دهچوو، وينهى گيراوه. وينهكه م له ماله قهلاتيهك دهستكهوت. لهو ئهستيرهيهى كه له پهپه شووتهوه هات، به ههله لهو ديوى زى كهوته سهر زهوى. ناويان لهو ئهستيره ناكوپه ئالا، ئهوهى هيتلهر خستيه ناو پهپه شووتى. وينهى كوپه ئالا دواى ئهوه دهمله كه له بهغداين خرابووه بيريكي قوول. لهو بيرهى يووسفى كهوتى قوولتر و تاريكتر، شهشمهكهوره دهوريان داو دهميان پيوهناو و تيشك تيشك مشتبان، چوپرپريان كرد. ئهوه بوو نارديانهوه ئيره و شيتانه به دهورى قهلاتيدا دهسوورايهوه. وينهكه هى سهر كووسپهى دهركاى ديوى ئهستيرهى سيوهيله. دوا ئهستيرهى ئاسمانى من پياوى ناو ئايهتانه. ئهوهى خوى له زى نيليش ههلكيشابوو، ئهوهيانم به دهستى خووم گرت و له سوونگهى ئهويشهوه به ئهستيرهوه كهوتمه ئيره.

+ مه بهستى ئهستيرهردار...؟

- له گوینه، ئەستێره‌کان تیکه‌لن، ده‌لێنی کاکێشانن،
من سه‌ره‌ده‌ریان لێده‌رناکه‌م، قه‌لاتیش ئەستێره‌ی
زۆره‌.

***

کوڤه‌ زیندانی ئاشنای ئەستێره‌دار، نه‌ ئەبوو
نه‌جم ده‌ناسی نه‌ پیری په‌نه‌انزان. ئەبوو نه‌جمیش
شتیک له‌ به‌اره‌ی ئەو کوڤه‌وه‌ نازانی.
ئەستێره‌داریشی بیرناکه‌وێته‌وه‌. وه‌ک ئەوه‌ی پێی به‌
زیندانه‌که‌ی ئەو نه‌که‌وتیبت، که‌چی هاو‌زیندانیانی
باشی ده‌ناسنه‌وه‌. به‌ گۆریه‌ برینی یه‌کتریان
پێچاوه‌ته‌وه‌، پیکه‌وه‌ له‌ سه‌ر بێرۆکه‌ شیویان
خواردوه‌، له‌ ناو پێلاوی لاستیق ئاویان
خواردۆته‌وه‌. ئەبوو نه‌جم له‌ کوڤی له‌ کن
ئەستێره‌داره‌وه‌ هاتوو هه‌ندێ شتی بیرکه‌وته‌وه‌:

وايه، من به‌ ده‌ستی خۆم له‌ بنه‌ پێلاوی، به‌ زۆری
زۆرداره‌کی ئاوم ده‌رخواردی زۆر که‌س داوه‌.
شۆربای ناو ته‌نه‌که‌ی زبلم له‌ به‌ر ده‌م به‌ندیان
داناوه‌. چووزانم... دوا‌ی میوانداری پیری لاوک، تو
بلی پیری په‌نه‌انزان، له‌ که‌لێنی شیشی په‌نجه‌رانه‌وه‌
ئەستێره‌ چاویان لیم زه‌ه‌کردۆته‌وه‌ و تا هۆده‌که‌ی

ئەبوو عەلا بە گورگە لۆقە ھەلاتووم و بەسەر خۆم
نەھیتاوە.

دوایووی قامچی پیری پەنھانزانی ھینایە گۆ و
دەستمان بە تۆمارکردنی پاكانەكەى كرد. بە دروداو
كوپە ئالای گێزرایەوہ. چون لە پەرى رەنگالە و بڑى
ئەسپەكى كەویت و لە سەر ئەو مادەپەى كە
دەیانگوت لە دایكى زەردەشستەوہ ماوہتەوہ و
دەستاو دەست ھاتوہ. ئالایەكى نەخشاند، ئالایەك
لە ئالای چ ولاتان نەدەچوو.

كوپە ئالا، ئالا ھەلیدەگرت، خووی دابووہ دەستی
با، ئەستیرە و ئەستیرەى دەكرد. دەبوو لە ھەر
ئەستیرەپەكەوہ تیشكى لە ئالا بنەخشینن.
نەخشاندی و لە ئاسمان ماندوو بوو. زەویى
بیركەوتەوہ، دەمىك بوو لىی دووركەوتبووہ، رىى
زەویى پینەدەزانىوہ، خووی دەخىلى فرۆكەپەكى
ھیتلەر كرد، فرۆكە پرسى:

بلى، لە كوئى دادەبەزىت؟

كوپە ئالا گۆتبووئى:

رۆژھەلاتى قەلاتى.

کورپه له ناو فرۆکه خهوت، له ناو په پره شووتی به ئاگاهاته وه. له جییه ک خوی دیته وه، نیشته وه، جیی نیشته وه نه بوو. ئه و جییه ی زهوی، له و دۆخه ی هه وکه بۆ هه لکردنی ئالا ده ستنادات. بای شه کانه وه له هه یچ لاره هه لئاکات. پیری په نهانزان له باره ی خه ونه که ی خوی و کورپه ئالا ئه وه ای گو:

له خه ونی ناسیمه وه. به رله وه ی بکه ویته ری، ری ئه سته مبولی بگری، ئه من دیتبووم. له کن عه لی فله یح به دیار قه وانی لاوکبیژه وه دیتبووم. له کورپی گه رمی دوا داودیش دیتبووم. ئه و ساله ی چووم به هانای کورپه که ی غه زالی چاونه ستیزه وه ش له کن ئاوی میری رووم لینا و دهستی به روومه وه نه نا. ناسیمه وه، کورپه ئالایه، ئه و کورپه ی ئالای برده سه ر ئه ستیزان. دیتم به ئاسمانه وه دیتم. دوو هه لۆ هه لیانگرتبوو. به ئاسمانیان ئیخسستبوو. هه ر ده ستیکی به پیی هه لۆیه که وه بوو. پیی ده تگوت کلکی ئه سپن دین و ده چن. بۆینباخه که ی که با هه لیدابوو سه ر شانی له بزی ئه سپ ده چوو. دیتم، هه لۆکان له ئاسمانی که وتنه شه ری ئیکتره وه. دهن دوکی وایان له ئیکتر دها، پشکه گوشتیان به زاریه وه بوو. به لام خوینیش نه ده هات. خوژی ئاسمان خوینی لیده چۆرایه وه. خو خه ونه که به تال

دهبوو! شهړه دهنووک گه‌یشته ده‌ستی ئەله‌مانیش.
 دهنووکى وایان لیده‌دا، نینۆکى کون ده‌کرد.
 سه‌یربوو، له په‌نجه‌ی ئەویش خوین نه‌ده‌هات. له‌پر
 هه‌لۆکان ئاشتبوونه‌وه. له ئاشتبوونه‌وه‌دا،
 ئاشتبوونه‌وه‌یه‌ک که‌س باوه‌ړى نه‌ده‌کرد پینش که‌مى
 ئەوانه‌ دوزمنى بابه‌ کوشته‌ی یه‌کتربوونه. له
 ئاشتبوونه‌وه‌دا نیشته‌وه. له نیشته‌وه‌دا کوږه‌ ئالا
 که‌وته‌ ناو ئاگرئ. له ناو ئاگرئ سئ که‌سیدیشى
 له‌گه‌ل بوو. ئەوه‌بوو، به‌ رووتوقووتى هه‌لاتن و
 خویان گه‌یانده‌ روژه‌ه‌لاتى شار. له‌وئ من دهبوو
 بگه‌مى، گه‌یستمى. له‌ خه‌ونه‌که‌ که‌سینک ده‌نگى زۆر
 له‌ ده‌نگى خوداوه‌ند ده‌چوو، من پینشتر قسه‌م ده‌گه‌ل
 خوداوه‌ند کردبوو، گو‌تى:

هیزه، بیگه‌یى، نه‌کا، خۆی راده‌ستبکا.

من دهبوو زووتر بگه‌مى، پینش نیشته‌وه‌ بگه‌مى.
 به‌لام ده‌نگم نه‌گه‌یشته‌ ئاسمانى، تا بلیمه‌ شوفیره
 ئەله‌مانیه‌که‌، نه‌که‌ی، کوږه‌ نه‌که‌ی، ئیره‌ جینى
 دابه‌زینى ئەستیره‌ نیه. نه‌گه‌یشتى، ده‌نگم نه‌گه‌یشتى.
 ئى، ئەوه‌ ئیستا گه‌یستمى، له‌ بن سیبه‌رى کۆمه‌لێک
 داربى ده‌و کاریزى گه‌یستمى. خه‌ون و دل‌تریواندنى
 خۆم بۆی گپرايه‌وه‌ و گوتم:

خۆت رادهستكهى، به ئالاره له ناو ئاونى
كوتكوتت دهكهن.

گريا، مينا مندالى داكونى، مينا منداله قه لاتی گريا
و گۆتى:

من به لاگيرىم، نابى خه لك بينه به لاگيرى من.

ئه و خواگيره به قسهى نه كردم. كه له پچهى
ئینگليزيان كرده دهستى. شيرى عاره بيان خسته
سه ر ملي. هه لئاندايه كونه ره شهى به غدائى.
له وئيشه وه له ئالا و تيشك رووتيان كرده وه و
نارديانه وه قه لاتی.

ئەو ئەستىزەيەي لە سەرۆبەندی رژانى خۆي،
 چەند كەسيكى ناردە زيندانى. يەك بوو پيرى
 پەنھانزان و يەك بوو ئەستىزەدار و يەك... ئەو
 ئەستىزەيە، لە ناويش لە ئەستىزەكانى دى ناچى.
 وەك ئەوان ناوى مروڤى لە خۆي نەناو. لە چ
 ئەستىزان ناچى، جوايەزە، كەس نازانى چەند
 چوكلەيە و تيشكى چەند ئەستىزەي تىدا
 دەدرەوشىتەو. بۆيە ھەر دىريكى سەربردەي وى
 لە كنى كەسيكە. كەس نيە ئەو ئەستىزەي دىتى و لە
 بارەيەو قسەيەكى نەبى، نە پيرى پەنھانزان و نە
 ئەبوو نەجم و نە كەس ناكارن تيشكەكانى
 نيشانبدەنەو. ئەبوو نەجم لە ئەبوو عەلاي
 دەگىزىتەو كە بە دىتنى وىنەكەي سامگرتوو بوو
 و چاوى خۆي گرتوو.

***

پەرە كاخەزىكى لەپيشم دانا:

+ ئەو پیاوہ نانسیت؟

- گەرہم، ئەگەر ئەوہ بیست کہ بە دیار
قەلاتەوہیە، لە نزیکەوہ دەیناسم.

+ ھوہ، وینەییکی تازە و روونی ئەوم گەرەکە.

ئاسانە، ئاشنایە، کەم شەو ھەییە نەییینم. بەلام لەو
دوورەوہ چۆن وینەییکی بگرم، وا روون و گەش
دەرچئی. سەر لە ئیوارەییەک ئاسمان چەند پەلە
ھەوریکی تەنک لە شیوہی دووکەلی سپیی پیوہبوو،
دەرکەوت، وەکات سئی چوار وینەمان گرت، لە
وینەییکیان کە زۆر لە نزیکەوہ بوو، حاجی لەقلەقی
سەر منارەکەش دەرچوو بوو. ئاماژەم دا وینەگرەکە
وینەییەک تەنن رووی ئەو دەرچئی.

لە دەمی مالوایی گوتم:

رۆژ دواي رۆژ درەوشاوہ تر بیت.

بزەییکی ھاتئی و گوتی:

دلم دەلئی دەمی رژانم ھاتوہ.

ئەو وینەیهەم دایە ئەبوو عەلا، لە سەر مێزەگەهێ
دانا و سام گرتی و چاوی خۆی گرت و دەستی بە
ورپێنە کرد:

ئەو هەموو تیشکە! چیه، پرچی چی گرتوو؟
دەلیی وردە ئەستێرە خۆیان پێوه هەلواسیوه.

وێک ئەوهی سێ چوار کەسێ دەوریان داویت،
کەوتە دەستراوهشانان و خۆ راپسکاندن.
تینەگەیشتم چ باسه، بە تەنیا جیمهیشتم و چوومه
هۆدەگەیدی. لەگەڵ خۆم کەوتە ورتەورت، باشە
ئەو وینەیهەم بۆ وای لەو پیاوه کرد! ئەوه کتیه؟ وا
ترسناکه! ئەبوو عەلا هیچی نەگۆت.

ئێوارەهێ دواتر هەردوو ئەستێرە، پیاوی ناو
ئایەتان و پیری پەنھانزانم دیت، شان بەشانی ئیکدی
دەرۆیشتن. بە چاویکی دی روانیمە ناو ئایەتان،
بەلام هیندەهێ سەرەدەرزیهک گومانم لە هێ
پەنھانزان نەکرد.

روژی پاشترئ بە دواي مەلاکانیدا نارد.

***

سهلامی چه پم دایه وه. ئەفەندیەک له سەر سەرم
راوه ستابوو، پیندەچوو له پشتە من نوێژی
دابەستیی. بە زمانی قورئان گۆتی:

له گه‌لمان وه‌ره، که‌می کارمان پیته.

له بن چاکه‌ته‌که‌شیه‌وه، ده‌سکی ده‌مانچه‌که‌ی
پیشانمدا. بوونه دوو سێ که‌س. بێ بی‌نه‌وبه‌رده
به‌گه‌لیان که‌وتم. چه‌ندی سەرم هیناوبرد، شتی‌کم له
خۆم ش‌کنه‌برد. له چ گوتاری، له چ دانیش‌تتی
پلاریک، شتی‌کم له سەرۆک نه‌گرتووه. نه له من
فزه‌یه‌ک نه له‌وان ورته‌یه‌ک، باژو. کاتی له سەر
پینله‌کانی سەرا خۆم دیته‌وه، ئاهیکم به‌به‌ردا گه‌را.
ئوخه‌یش، خۆ نه‌یانبردمه (ئه‌من)، له‌وئ تووشی پینچ
شه‌ش مه‌لا بووم. دوور و نزیک ده‌مناسین.
تینگه‌یستم شتی‌کم نه‌کردووه، به‌لام ده‌یانه‌وئ شتی‌کم
بکه‌م.

به‌ریز دانیش‌تووین، مه‌لایه‌ک به‌ زمانی قورئان
ده‌دوئ. ناوه‌ ناوه‌ش ئایه‌تیک و فه‌رمووده‌یه‌ک و
گوته‌یه‌کی سەرۆکی پیندا ده‌کات. تینینیم کرد له
گۆت‌نه‌وه‌ی گۆته‌کانی سەرۆک هه‌له‌ناکات. به‌لام له
ئایه‌ت و فه‌رموودان هه‌له‌ی وا ده‌کات، فه‌قیی
ته‌مبه‌ل نایکات. یه‌ک دوو جار ویستم هه‌ل‌ده‌می و

بۆی راست بکه مه وه، خۆم کړکرد. مه لای سهر
میزی زوری ریسا. له پړ کتیبه کی دهرهیتا. من
کتیبه که نا، خاوه نی کتیبه که م ناسیه وه، گوتی:

له و کتیبه سووکایه تی به ئیوه، به ئیمه، به
خۆشه ویستی خواو و موسلمانان کراوه. ئیوه چند
کهستان خویندووتتانه وه؟

کهس دهستی هه لئه بری و ورته ی لیوه نه هات،
مه لا که وته سه رکۆنه کردنمان:

ئیه، نه وه کانی سولتان موزه فهر، نه و سولتانه ی
محه مه ده لموسته فای له دزین، له فه رامۆشکردنی
روژی هاتنه دنیای رزگارکرد. چون ده بیت ئاگاتان له
گومرایه ک نه بی که له بن پیلتانه وه قیتده بیته وه و
به گز ئیوه و په یامبه ردا دینه وه، شاره که تان ده کاته
تاریکستان!

هه ندی رسته ی ناو کتیبه که ی به زمانی خوی
بۆمان خوینده وه. نه و جا پرسى، یه ک یه ک لیمانی
پرسى:

تۆ ده لئی چی، چی بکه ین باشه؟

هه ر کی راستبۆوه گوتی:

ئەو دەخوئا چ عارەقخۆرىكە، چ شووعىيكە! لە
سەرى ناچى. چ لە سبەينى زووتر نىه، لىنى لە
هەلادەدەم، دەيكەمە سۆدرەى دنياين.

نۆرەى وەلام گەيشتە من، گۆتم:

من تا كتيبه كە نه خوینمه وه، چ نالیم.

زارى هەلینا، قسەم برى گۆتم:

مامۆستا، ئەگەر ریمبەدى، تۆ لە هەندەك ئایەت و
فەرموودان هەلەت كرد.

بزهیه كى هاتى و گۆتى:

ئەدى نالین، مەلاش هەلەدەكات! دەى باشه، تۆ
كتیبه كە بخوینمه وه، ئەوجا لە بارهیه وه قسەى خۆت
بكه و خەلك لەو گومرایه ئاگاداربكه وه.

سەر و دانەى داینى و بەرپیکردین.

خویندمه وه، پەر پەر گەپام، نازانم نه لە
خۆشه ویستى خواوه نه كەى بوو، نه لە رقى مەلاكەى
ناو سەرا، لاپەرەیه كم نه دیته وه سووكایه تی بیت بە
من و خۆشه ویستى خودا.

ئىۋارەى دواتر پياۋى ناو ئايەتانم لە رىى خۆى
لەو جىيەى دەيانگوت، ھەموو ئىۋاران لىرەۋە
ھەلدىت، ھەلات و دىتم. ھەند رووناك بوو، چاوم بە
روويدا ھەلنەدەھات. بەزمى مېزەربەسەرانى ناو
سەرام بۆ گىپرايەۋە، گوتى:

ئاگادارم، زۆر تىر بۆيان تىكوشىوم.

ئىدى من لەو رۆژەۋە جلكى مەلايەتىم لە
مزگەفتى بەجىھىشت و چوومەۋە بەر مەران و
پياۋى ناو ئايەتانم نەدىتەۋە.

+ چەند مەلافتۋاى كوشتى پياۋى ناو
ئايەتانيان دا؟

- زۆر نەبوون، بەلام دەنگيان دەگەيشتە
ئاسمانى.

+ ھەموويان دەناسىيەۋە؟

- نا، ھەندىكيان، ئەۋەى زوو چوۋە ھەندەرانى،
ئەۋەى گەيشتە پەرلەمانى، ئەۋەى...

مەلاى بەر مەرى ئەۋەشى گوت:

من پیشترئ له کهلینی گهلهک ئایهت و
فهرموودان تاریکیم ده دیت. تاریکیهک به چ کتیبان
رووناھی تینه ده کهوت. په نام بۆ پیاوی ناو ئایهتان
برد، کهلینه کانم لی بوونه چراخان.

***

له ری می مه لای مزگه فتی ریزی یانه که ئاگاداری
خربوونه وهی مه لایانی ناو سه را بووم. دیتم، سه ر
له سبیانی دیتم به قادر مه کانداه سه رده کهوت، پیش
بانگدانی نیوه پۆش به ریکه کهوت دیتم له پیش
دهرگای مالی خویان دایانه زانده. شین و مؤر
هه لکه رابوو. تو بلی شتیکیان لیکرد بیت! من جگه له
پرسه بۆ پیشاویش پیتم نه خستۆته هه وشه ی چ
مزگه فتی، به لام ئه و رۆژه بۆ پیکه وتن چووم.
بانگدانه کهشی توورپه یی پیوه دیار بوو. دوا ی نویژی،
مه لا گو تی:

دوو سنی قسه م هه یه، هه رکه سن حه ز له بیستنی
دهکات، دانیشیت و نه روا ته وه.

نیوه ی پتر مانه وه. چاوم لیوو مه لا بۆ لای تا قی
پیلان چوو. له وئ له بن پیلاره کانی خوی
تووره گه یه کی گچکه ی هینا. له پیشه خوی دانا. به

بیزه وه زارکی کرده وه. تیلمه په رۆکیکی له بهرکی
دهر هینا. به هیلنجه وه دهستی خسته ناو تووره گه وه.
وهک کلکی مشکی گرتبئی وابوو. بهر له وهی زار
هه لینی، سئی چوار تفی لیکرد. زاریشی به زه ندیق
هه لینا:

زه ندیق وا له ناومانه، بۆیه بهر غه زه بی خوا
که وتووین، ته ماشاکه ن.

ته ماشاده که م کتیبه، کوره خو ئه وه کتیبه که یه،
ناسیمه وه. چه ند رۆژیکه خویندومه ته وه. بهر
له وهی بیسته کتیبیش خویندبوومه وه، به دم
قورگپاککردنه وه، به روپشتی کتیبه که ی نیشان
ده داین. به زمانیک ده تگوت خودا رایسپاردوه وا
بلن:

له شاری عوزیر پیغه مبه، له شاری سولتان
موزه فه، له و شاره ی هه ناسه یه کی سه لاهه دینی
تیدا به جیما، ئه و سه لاهه دینه ی دنیای پاک کرده وه له
خاچه رست و گومرا و کوفر، له شاری خیر، شاری
مزگه فت و دینه ره وه، له و شاره وه عاره قخوریکی
سه رسه ری هه ستاوه، ئه ها ئه و کتیبه گلاوه ی
نوو سیوه. هه ر که سئی دهستی بهری بکه وئ، له
سه ریه تی خوئی ئاوه گلبکات. من که له گه ل خووم

هیناومه بۆ ئەو هیە بیناسن. دەنا سەگ و مزگەفتیان
نەگوتوو. ئەو کتیبە کتیب نیه، گوی سەگە.

کتیبەکە ی بە تیلە پەرۆکە کەو خستەو ناو
توورەگە کە. پێدەچوو پیسی کتیبەکە لە تیلە
پەرۆکە کەو پەربیتەو پەنجەکانی، بۆیه بە فوویک
پەنجەکانی خۆی خاوینکردەو. تیەلچۆو:

ئەو زەندیقە عارەقخۆرە سەرسەریە، هەستاو
بەگژ پیغمەمبەر، دروودی خودای لەسەر و بە گژ
مەلادا چوو. قسە ی بۆمان هەلبەستوو. بوختان،
بوختانی کردوو. دەک خودا لەناو دەوت دا پیای
بوختانکەر، پیای زەندیقی فاسیقی مەلعوونی
مولحیدی خوانەناسی داوینپیسی عارەقخۆر، نابیت
نا، لە شاری ئیمە ناکە سینک قیتبیتەو جوین بە خودا
و پیغمەمبەر و مەلادات.

هەسترا دەگرم، چاودەگێرم ئەو خەلکە هەناسەیان
لە خۆ بریو و یەکیارچە بوونەتە گوی. بە خۆم
نەوہستام و هەلمدای:

مامۆستا، ئادە ی هەندیک لەو کتیبەمان بۆ
بخوینەو، بزانی چ شەکریکی شکاندوو؟

مەلاد مۆرە یەکی لیکردم، پاش کەمیک دامان گوتی:

کاکه، ئه وه تو چی ده لینی! ده ته وئ له ناو مالی
خودا، جوینت بو بخوینمه وه، جوین به خودا!

له هه موو لاره چاوی غه زه ب که وتنه سه ر من.
ویستم بلیم مه لا تو ئه و کتیبه ت نه خویند و ته وه،
بیخوینه وه. ئه گه ر جوینیکت دیته وه، منیش له گه ل تو
جوینی پیده ده م، نه مکرد. تیگه یشتم له مزگه فتنی
هه رچوینیک قسه ی بکه یت، دورا ویت.

مه لا دریزه ی دابین:

ئه ورۆ دریزه ی ناده می، با هه ینی دابین، هه ینی
ده زانم چ هیزه یه کی پیده که م. وای لیده که م له و
شاره جینی نه بیته وه. ده بیت ترۆ بکریت. نا، نابیت له
ده سته رچین، پتویسته وه ک سه گ بتو پینرئ.
کوشتنی ئه و سه گه شووعیه ئاره قخوره حه لاله،
هه ر که سیک بیکوژیت، ده ستی که سک ده بیت. بی
حه فتوه شتی به پیلا وه وه ده چیته به هه شتی. ها،
ئه نگۆ چ ده لین، نالین ئه و سه یه ی به خودا و
پینغه مبه ر و مه لا ده وه رئ، با بتو پین؟

به شیک له خه لکه که، به یه ک ده نگ:

با بتو پین، ئه و سه یه بتو پین.

یەكپى ھەستام و بە دوايدا گەپام. ئىوارەكەى
رىك لەو جىيەى رزا، لىم ھەلات. بە تەنى نەبوو.
ئەويدىم نەناسى، بەلام ئىستا دەزانم پىرى پەنھانزان
بوو. تىمكردەوہ و چوونە سەرا و فەتوای
مژگەفتىم بۆى گىپرايەوہ. ھەستمكرد رەنگى گۆرا،
تەواوىك دامما و بە ئاماژە سوپاسى كردم و
بەجىمھىشت.

دەلىمە جوگرافىاناسى دىرۇكنووس:

تو گویت لە وتارەكەى ھەينى بوو؟

دەلى:

نا، رۆژى پىشتەر گرتىمان و راپىچى
سەربازگەيان كردم.

دەلىم:

كە زانى فەتوای كوشتنى دراوہ، بۆچى خوئى
نەشاردەوہ؟

دەلى:

وا تىنگەم بە ھەندى ھەلنەگرت.

***

ئەو سەر لە ئىۋارەيەي رووبەروو ئەستىزەكەم
 لى ھەلات، لە ناخەوہ تووشى درەوشانەوہ ھاتم.
 پىشتىرى دووربەدوورى دىتبووم. زۆر جار دەھاتە
 سەرم وینەيەكى بگرم، تىشك رىینەدەدا، رووم
 نەدەھات. قەردارى ئەو ئەفەندىم ئەو ئىۋارەيە
 بانگىکردم خۆى دايە پەنای تىشكى ئەو و چەند
 وینەيەكم گرت. لەوہوہ شەرم يان ترسم لە
 تىشكەكەى شكا و وینەيەكى گەلەك جوانم گرت.
 لەگەل وینەكى خۆم لە تەك يەكتەرم دانان و
 گرتمنەوہ، ديسان و چەند جارىك، واى لىھات، ھەر
 كى دىتبای دەيگوت:

ئەوہ چۆن گەيشتە تەنىشت ئەو ئەستىزەيە؟

ئەمنەكە كاتى كامىراكەى گرتم و جانتاكەى
 پشكنى شتىكى لەوانە نەدیتەوہ كە بەدوايدا دەگەرئى.
 دەيويسست وازم لىبىنى، چاوى كەوتە سەر وینە
 دووقۆليەكە، من و ئەستىزەكە، ھەلۆستەيەكى كرد
 و بى سى و دوو قۆلبەستى كردم و بردمى و ئەوہ
 بوو ئەستىزەكانى مالىشىيان ھىنايە زىندانى.

تا ئىستا لە ئەستىزەدارەوہ تەنى ئەو چەند
 رستەيە بەجىماوہ، ئەو چەند رستەيەى لە سەر
 بنەپىلاويك نەخشاندىبوو، رەوانەى دەرىيى زىندانى

کردبوو. له و روژانه ژنه که ی له لاپه په ی ه و ت ی
روژنامه یه ک بلاویک ردبوو ه.

وا دیسان له ئاقاری به دوی گۆری ئەستیره دا
 دهگه پریــــین. ئەو که په ته جوگرافیاناسی
 دیرۆکنووسیشمان له گه له. خه ونه که ی دوی شه ویی
 ئەبوو نه جم، ئومیدی بۆم که رانده وه. ئەو رۆ له گه ل
 وی چاو له جیی خه ونه که ده گیرین. ده لی:

وینه ی جییه که له هزر و چاوم روون روونه. له
 دووره وه ده یناسمه وه. جییه که که میک چالاییه،
 قومه ته خۆلیک که وتۆته نیوان دوو قووچه که به رد.
 چوار پینج پنچکه حووشترالووک ده وریان دابوو.
 ریک له قومه ته که وه ئەستیره یه کی که زیدار هاته
 ده ری. له شیوه ی گولله ی گردار، بی دهنگ تیشکی
 ده هاویشته. قووچه که به رده کان سووربوونه وه،
 حووشترالووکه کان هه لک پرووزان. ئەستیره
 که زیداره که له بلندی دارتیل شتیک نه ویتتر ری
 شاری گرت و من که وتمه دوی.

ئەبوو نه جم ده لی:

جوان چاو بگيرن، بگه مه سهر قومه ته خو له كهى
ناو خه ونى، ئه ستيره ت بو ده بينمه وه.

جوگرافياناس ده لئى:

له ده رى خه ون بوى بگه پرى.

من به خه ونه كه دلخوشم و له بلندايش به دواى
چالايدا ده گه پرىم. له بستاييه ك سهر ده كه وم.
چالايبه ك هاته پيشم. نزيكده بمه وه، قومه ته خو لئى
ده رده كه وئى. چه ند پنچه حوشترا لوكئى ده وريان
داوه. هيشتا قو وچه كه به رده كان ده رنه كه وتوون.
تيشكى هاته ده رى. به كه زى ناسيمه وه
ئه ستيره كهى خو مه. ئه و ده مهى به دواى ماماندا
چووم، كه زى به و شيوه به بستبوو. هه وه، كه س
ژنى خوئى نه ناسيته وه من ده يناسمه وه. سوو كه
ئاوپرىك ده داته وه و پشتم تيده كات و ده پروات.
بانگيده كه م، ده كه ومه دواى. ئه ها ئه ستيره به كيديش
له قومه ته كه وه هاته ده رى و دايه وه دواى
ئه ستيره مى من. هه وه، ده يناسمه وه، به رويشتن
ده يناسمه وه، پيرى په نه انزانه. له و ئاقاره كه وتمه
دوايان. له دوامه وه ده نگه ده نگىك دئى. تيناگه م چ
ده لئىن. گه له ك خوش ده رون نايانگه مى. پييان به
زهويه وه نه ما. به رزبوونه وه، من له دوايان نابمه وه.

گه یشتمه کوی؟

چاوده که مه وه، فریشته یه ک و دوو کهس به
سه رمه وهن. جوگرافیا ناسی دیرۆکنووس و
ئه بوونه جم، فریشته که شم ناسیه وه، به چاوی
ناسیمه وه. به لام ناویم بیرنه که وته وه، پیشتر
دیتبووم، دهسته خوشکی ئه ستیره که ی من بوو.

***

ههینی من لیره نه بووم، به خه می خۆمدا
که وتبووم. له و سه رو به نده پیاوه که م گیرا و
سرگومکرا و نه مدیته وه.

+ پیاوه که ی تۆش...؟

- به لئ.

له و دۆخه ی تینکه وتبووم هه والی هه لدانه وه و
دزرانی ئه ستیره ی هاوڕیمم بیست. ئه من یه کسه ر
بیرم بۆ دکتۆره که چوو. نازانم بۆ تۆی گیرا بۆوه
یان نا؟ ئه و ده مه ی ده وروخولی دها و زیڕ و
زیوی قه یسه ری پیشاندا، به لام جگه له تف هیچی
لی ده ستنه که وت. به وه ت زانیبوو؟

- نا، ئا، شتیکى باسکرد، به لام بیرمنه ماوه چۆن بوو.

+ با، دهزانم پتر نیگه ران ده بیت، به لام نه یلیم دلم ده ته قی، بۆ که سم نه گیراوه ته وه:

هه ره شه شی لیکرد، به لام ئه و پینلاوی نیشاندا. بیرمه جاریک به پیکه نینه وه گوتی:

له سه ر ده رگا راوه ستابووم، ئه و دکتوره خویری به له ناو ترومیله وه په ره کاخه زیکی لولدرای بۆم هه لدا و تیژ تینه پری. هه لمگرته وه، خویندمه وه:

من من بم، سه رجییت له گه ل ده که م، به زیندوویتی نا به مردوویتی، له ناو گوریش بیت ده رتدینم.

ئه ستیره پیکه نینی به قسه ی دکتوره که ده هات، به لام من له رزم پنگرت. ئاخ سه ربرده ی جاشه ناکه سه که م بیستبوو، ئه وه ی که عازه به که ی به مردووپی لاقه کردبوو.

گومانم له دکتوره که هه بوو، به لام نه ویرام بیمه لات و بۆت باس بکه م. باشم کرد نه هاتم، چ بزاتم

دهستی ئه و تهرهسهی تیدایه، ئهگه ر له خهستهخانه
دهمزانی ئه وه، پهلامارمدهدا و شرتوشۆم دهشکانه
و بهگرتنمدهدا.

+ باش بوو، نهترانی، دهنا چیرۆکی ئهستیرهکان
دهچرا و...

- ئیدی خۆت دهزانی، بهلام تکات لیدهکههه، چیدی
ئه و ئاقاره له دواى ئهستیره مهکه، شیت دهبیت. تو
خۆت نه دیت چیت به سهه هات و چۆن گه یاندیانیه
خهستهخانه.

به دیتنه وهی ئه و فریشتهیه گه له ک دلخۆشم، له
چاوی ئه وه وه تیشکی ئهستیره که ی خۆم دهبینم.
سهه بردهی دکتۆره که ش نه ک ههه نیگه رانم ناکات،
بگره خه می دزینه که ی که م کرده وه. ئاخه خه می به
هه له هه لدانه وه سوو کتره له هه لدانه وه بۆ لاقه کردن،
ئیستا ده لیم باش بوو ئه بوو نه جم زوو بهر له وه ی
دکتۆره که دهستی بگاتی، ئهستیره که می به هه له له
بن خۆل ده رهیتنا و خستهیه وه بن خۆل، ئه دی ئه گه ر
دکتۆره که لاقه ی کردبا!

ده بوو زووتر دهسته خوشکه که ی ئهستیرههه
دیتباوه و باسی میرده شوینبزه که ی کردبا.

دەرگام ته واو نه کردبۆوه، ناوله پین که له هی هرس ده چوو، زارمی گرت. له چاوترووکانی دهست له پشته وه، به ستوونه که ی بهر بییراییه که وه به ستمیانه وه و به سه رنانه که توند زارمیان به ست. چوار پینج زه لامي که ته ی باسک ئه ستوور، به مائی وه ربوون. کاتی رویشتن ئه لبوومی ئه ستیره کان و چه ند کتیبیکم به ده ستیانه وه دیت. دره نگ ده رودراوسی هاتن و کردمیانه وه، دلم گوئی، پیاوه که م گیراوه، وابوو، هه ر ئه و گیرانه بوو.

+ کتیبه کان چ بوون؟

- یه کیان هه ر ئه و کتیبه بوو که مه لاکان لییان له هه لادا، وینه ی کتیبینووسه که ش له ناو ئه لبوومه که بوو.

+ ئه ها...

پیاوه که م ناوی له و ئه لبوومه نابوو ئه لبوومی ئه ستیران، زۆر جار پیمده گوت:

با وینه‌یه‌کی خۆم و خۆشت بخه‌ینه ئەو
ئەلبوومه‌وه.

ده‌یگوت:

نابیت، خۆ ئیمه ئەستیره نین.

ئیدی ئەوه تایبەت بوو بە ئەستیران. بۆ
ئەستیره‌یه‌ک دەچوو بە بنی دنیا. دەگەرا هه‌موو جی
دەگەرا. ئەو جارانه‌ی بە دەستی پر دەگەرایه‌وه، له
سەر دەرگاوه ده‌یگوت:

ئەستیره‌یه‌کی دی هه‌لات.

دلی بە ئەستیره‌کانی گه‌له‌ک خۆش بوو، بیرمه
ئەو رۆژە کتینووسه‌که یان ئیوه گۆته‌نی پیاوی
ناو ئایه‌تانی هیناوه، له خۆشیا جیی به‌ خۆی
نه‌ده‌گرت. هینای له‌ ته‌نیشت پیریک جیی بۆ کرده‌وه
و گوتی:

ئیره‌ شایانی تویه، لیره‌ بدره‌وشینوه.

+ پیره‌که کئ بوو؟!

- ئەستیره‌یه‌ک بوو، به‌ رۆژیش دەرده‌وشایه‌وه.

+ پیری په‌نه‌انزان نه‌بووبیت؟

- نازانم.

میرده کهم ئاواتی بوو هه موو کهس به
ئه سستیره دار ناوی بینن. به لام تا نه که وته زیندانی
سه ری له سهر دانه نا، ئاواته که ی نه هاته دی. من
بیرمه دوو سی شه وی پیش گیرانه که ی خوشی
بووه ئه سستیره. له لاپه ره یه کی کتیبی پیاوی ناو
ئایه تان، ئه سستیره داری میردم بووه ئه سستیره. بیرمه
له ته نیشته یه ک راکشابووین، کتیبه کهش له سهر
سینگمان، چهند لاپه ره یه کی ده خوینده وه، ده یدایه
من، ده مخوینده وه و ده مدایه وه، کتیبه که له سهر
سینگمان ده ستاوده ستی ده کرد، ئیمه زور که ره ت
به و شیوه یه کتیبمان ده خوینده وه، جار هه بووه
کتیب له نیوانمان خه وتوو، کاتی به ئاگاده هاتینه وه
له یه کترمان ده پرسى:

گه یشتبووینه لاپه ره چهند؟

له دیتنه وه ی لاپه ره ده بووه کیشه، ئه و ده یگوت
ئیره، من ده مگوت نا لیره راوه ستابووین، له وه
پنده که وتین کاممان زووتر خه وی لیکه وتوو. ئه و
شه وه ی بووه ئه سستیره له گینه من زووتر خه وم
لیکه وتیبیت، کتیبه که به ده ست منه وه بوو، له و
لاپه ره یه ی که ئایه تیکی سووره تی نووری تیدابوو،

دواتر ناوم لهو لاپهړه په نا لاپهړه ی ئهستیره،
ئوهوی دهلی:

(الله نور السماوات والارض.....)

ریک له نیوان نووری ئاسمانی و گلپهکه ی
ئهدیسون، دیتم ئهستیره په کی گچکه هر به قه د
گول هستیره په ک ده بوو، هه لهات. ئهستیره که شه وقی
له گلپهکه ی سهر سه رمان بری. ئهستیره به ره به ره
شیوه که ی ده گورا. گورا گورا، ریک شیوه ی مروقی
گرت. لینیوردبوومه وه، ده بینم میرده که مه. دهستم
گیرا، چاوم گیرا له ته نیشتم نه ما بوو. هه وه چوته
ناو کتیبه که له نیوان ئایه ت و ئه دیسون بوته
ئهستیره. تیشکی زور به هیز بوو. ئوی له چاوم
هینا. هرگیز چ پیاویکم نه دیتبوو وا بدره وشیته وه.
پیده چی هاوارم کردبی، له ناو دیره کان هاته ده ری
و له ته نیشتم راکشایه وه و گوتی:

هاتمه وه.

گوتم:

توش بوویته ئهستیره.

گوتی:

نا، پیکه وه ده بینه ئه ستیره.

هه و کەش ناوه ناوه سه ر له لاپه ره ی ئه ستیره
ده ده مه وه. شتیگ له دره وشانه وه ی ئه و شه وه
ده بینه مه وه. من و ئه ستیره دار پیکه وه کتیبه که مان
خوینده وه. ئه و کتیبه نیشانه ی پرسیار و
سه رسورمانی له سه ر هه موو پیروزیه کان دانا.
پیشتر بی ده سنوژ له سه رت دابام، ده ستم
نه ده گه یانده قورئانه که ی بابم. به لام دوا ی
خویندنه وه ی کتیبه که و به ئه ستیره بوونی
ئه ستیره دار و بزبوونی و پیداهه لگوتنی بابم به و
کتیبه دا، چ پیروزیه ک له کن من نه ما. بابم که
مه لایه تی له بابیه وه بو هاتبوو، بابه لباب مه لا بوون،
دوا یوه ی ئه ستیره دار کتیبه که ی بو برد و
خویندیه وه گوتی:

پیویسته هه موو مالیک ئه و کتیبه ی تیدا بیت.

بیرمه بابم له ده می نانخواردنی کتیبه که ی له
سه ر چۆکی دانا بوو، گوتی:

که م کتیب هه یه درۆی زلی تیدا نه بیت. سویند
به و زاده، ئه و کتیبه هینده ی سه ره ده رزیه ک درۆی
تیدا نیه.

دوايوه‌ی ئه‌من ئه‌ستیره‌دار و کتیبه‌که‌یان برد، من
دانه‌یه‌کیتیرم له‌ کتیبه‌که‌ کړی. له‌ به‌رگم‌ گرت. ئه‌و
په‌رې کلکی کۆتره‌ش که‌ ئه‌ستیره‌دار له‌ ده‌می
خویندنه‌وه‌ ده‌یخسته‌ که‌لینی په‌ره‌کانه‌وه‌، خسته‌مه
لاپه‌ره‌ی ئه‌دیسۆن و نووره‌که‌. به‌لام‌ چه‌ندی کردم
بۆنی ده‌ست و هه‌ناسه‌ی ئه‌ستیره‌داری نه‌گرت. من
هه‌وکه‌ش به‌ دوا‌ی ئه‌و دانه‌یه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌گه‌ریم
که‌ ئه‌منه‌که‌ به‌ به‌رچاومه‌وه‌ بردی.

+ کوشتنی پیاوی ناو‌ ئایه‌تان، یان ئیوه‌ گۆته‌نی
کتیبینوس، به‌ هۆی کتیبه‌که‌ بوو؟

- نازانم، له‌گینه‌ پتیه‌ندی به‌ ئامیره‌که‌وه
هه‌بووینت.

+ ئه‌و ئامیره‌ی...

ئا، له‌ ئه‌ستیره‌دارم‌ بیست، سویندی دام‌ که‌س له‌
زارم‌ نه‌بیستن، ته‌ماشای وینه‌ی پیاوی ناو‌ ئایه‌تانی
ده‌کرد و قسه‌ی بۆ من ده‌کرد:

له‌ سایه‌ی تۆوه‌ ده‌بینه‌ خاوه‌ن ئه‌و ئامیره‌ی
هه‌رکاتی بمانه‌وی وینه‌ی سه‌رۆک‌ لنگاوقووج
بروات، ده‌نگی سه‌رۆک‌ غژه‌غژی تیکه‌ویت و که‌س
تینه‌گات.

هیندهی گوت و ته‌واو.

ژنی ئەستیره‌دار ده‌گریی، به کول ده‌گریی. فرمیسکی درشت به سەر روومه‌تیدا ریچکه ده‌به‌ستن. دەست ده‌به‌م بۆی بسپرمه‌وه، خۆم ده‌گرم و دەست ده‌کیشمه‌وه. سەرداده‌خەم، پاش که‌میک سەر‌ه‌ل‌ده‌ب‌رم تنۆکه فرمیسکی له که‌لینی نیوان ل‌ووت و روومه‌تی ده‌دره‌وش‌ئیت‌ه‌وه. ده‌بی‌ت‌ه‌ ئەستیره‌یه‌ک به‌قه‌د که‌لاشووشه، گه‌وره‌تر ده‌بی‌ت، ده‌موچاوی داده‌گریت، گه‌وره‌تر، ژنی ئەستیره‌دار به‌و رۆژه رووناکه، له بن ئەو سیبهری دره‌خته، به‌هرچاومه‌وه ده‌بی‌ت‌ه‌ ئەستیره. ده‌مویست دوورکه‌ومه‌وه، ئەو هه‌ستا و رۆیشت و گوتی:

مالاوا، ئەورۆ هینده و به‌س.

رۆیشت، به‌ئەستیره‌یی رۆیشت. چاوم لێیه به‌بن سیبهری دره‌خته‌کاندا پیتی هه‌لینا. تیشک تیشک تیشکی ده‌هاویشت. کوکوختیه‌کان ده‌ستیان به‌ککوو کوو کرد. گه‌لاکان ره‌نگی تیشکی ره‌نگاواره‌نگیان گرت. شوین پینه‌کانی هه‌ستمکرد کاکیشانه و منیان به‌گه‌ل خۆ دا. ده‌سته‌که نه‌با، من رۆیشتبووم. ئاسمان و ئاسمان رۆیشتبووم. ئەبوو نه‌جم نازانم

له كوئى پديدابوو، منى هينايه وه بن درهخته كه و
به رهو مالى گه پراينه وه.

له باره‌ی وه‌رگێرانی کتێبه‌که‌وه قسه ده‌که‌ین.
 ده‌لێن باسی گورگ بکه‌یت، ده‌رده‌که‌وێت. دیاره
 وایه، ئه‌وه‌تا وه‌رگێر له‌ته‌له‌قزیۆن ده‌رکه‌وت. له
 ته‌نیشته‌ پیاویک دانیشتوو، به‌یه‌ک ئاماژه‌ شار به
 سه‌ر شاردایه‌ ده‌دات. ئه‌بوو نه‌جم ناسیه‌وه‌ و گوته‌:

ئه‌ها، ئه‌و پیاوه‌ کتێبه‌که‌ی بۆمان کرده‌ عه‌ره‌بی.

+ ئه‌و په‌رله‌مانتاره‌؟

- به‌لێ، من له‌وێ بووم کاتی دایه‌وه‌ ده‌ستی
 ئه‌بوو عه‌لا و مسته‌ک پاره‌ی وه‌رگرت و ده‌ست له
 سه‌ر سینگ دوو سێ شه‌قاو پشته‌و پشته‌ کشایه‌وه‌ و
 رویشته‌.

چاوم به‌و کتێبه‌دا خشانده‌. جی جی چه‌ند
 لاپه‌ره‌یه‌کم خوینده‌وه‌. بایی هێنده‌ که‌ بزانه‌م له‌ چی
 ده‌دوێ. ده‌لێن ئه‌و کتێبه‌ به‌ کوشته‌ی دا، به‌لام پیناچی
 وا بێ. کێشه‌ی ئه‌و زۆر ئالۆزکاوه‌، پر نه‌ینیه‌. ئه‌گه‌ر
 پیری په‌نه‌انزان، ده‌نا کن نه‌ینیی پیاوی ناو ئایه‌تان

دهزانی. هر من نا، پیناچی ئه بوو عه لاش شتیکی
وای لی زانیبی. ئه ویش فهرمانی به غدای به جیده هیتا.
پیش کوشتنه که یه ک دوو جارئ لیمپرسی، سه ری
باده دا و ده یگوت:

زور ئالوزکاوه، سه ره ده ری لیده رناکه م.

له گینه کتینه که که مینک کوشتنی پیشخستبی. ئه و
پیاوه ده بوو بکوژری، بو؟ تینه گه یستم، تو بلئی به
هوی ئه و ئامیره وه بی که تو باسی ده که یته؟ نازانم.
من به و ئامیره م نه زانی بوو، یان ئه وه ی کتییکی به
ده سته وه یه ئه گه ر بلاو بیته وه شار هه لده گنرپته وه،
نازانم. لا به لا قسه یه کی وام بهر گوئ که وت، به لام
به هه ندم هه لنه گرت، یان ئه وه ی له دوو کانه که یه وه
گیره شیوینی بلاو ده کاته وه، نازانم. من هینده لئی
نزیك بووم و زوو زوو سه ردانم ده کرد، هه ستم به
هیچ نه کرد. ئه و پیاوه م هینده ی پیری په نهانزان،
له ویشم خو شترده ویست.

شیتیکم بی رکه وته وه، ئه و شه وه ی پیری
په نهانزانمان هه لدایه وه ئه و سه ره کولانه ی لئی وه
هه لمانگرتبوو، وه ک ئه وه ی له بنی بیره وه قسه بکات،
رسته کانی پچر پچر بوون، هینده م لیه له ینجا:

نه يانهيشتم پياوى ناو ئايه تان له ناو كاريزه وه
هه لبيت و...

له سه ر ئه و قسه يه، له ده ستم نه بوو، ده نا
دهمگيزا يه وه زيندانى.

ئه بوو نه جم خه وه نوو تكه ي ده برده وه، سه رى به
ته نيشت پيڤكه كه ي كرد و پرخه ي هات. له نه واره كه
گويت له پرخه كه ي ده بيت. جفاره كه ي له ده ست
كه وت. تا جفاره كه م هه لگرته وه و ته پله كه م
خاوينكرده وه، ئه بوو نه جم وهك ئه وه ي ئاويان
پيدا كر دبيت، راپه رى و چاوى به هؤده كه دا گيړا و
گوته:

+ نه مردووه، ديته وه.

- كئ؟

+ پيرى په نهانزان.

- وای له و خه ونه!

+ يهك خه ونى ناو سه رخوشيم نيه، نه هاتبيتته دى.

له و جتيه ي به زيندوو يتي هه لمانگرت و به نيوه
مردوو يسي فريماندا، له وئ له ناو تاريكى

راوه ستابووم. له هیکرا رووناکبوومه وه، وا تینگه یستم
گلۆپی دارتیله که داگیرسا. سه رمهه لبری ئه ستیره یه،
نهرم نهرم داده به زی، بهر له وهی من بیناسمه وه ئه و
منی ناسیه وه و گوتی:

له و روژانه دهگه پریمه وه.

ئه وهشی گوت:

گهر دنت...

ته واوی نه کرد، به ئاگاهاتم، تو بلیی (ئازادی
گوت بیت، یان مار پیوهیدات!

+ ئه گهر هاته وه! پییده لیم با (ئازاد) که بلی!

- گالته بکه، هر دیتت ئه ستیره ی ئاوابوو،
هه لهاته وه.

خه ونه که خه وی ئه بوو نه جمی په وانده وه، من
خه وم لیکه وت. ئه و تا شل بووبوو به دم خه وه وه
قسه ی کردبوو، هینده ی ریسابوو، نه واره کهش
نه یگرتبوو:

پیری په نهانزان دیته وه، خومی پییده ناسینم، ده لیم
من بووم زمانم لیدای، من بووم به زهبری قامچی

به قسه م هینای. من بووم هاتم له گۆرت دهر بیتم،
به هه له تهرمی ئەستیره ژنه که م برد و له و ئاقاره
خستمه بن خۆ له وه و ئیستا به جییه که ی
ناکه ومه وه. ئا من بووم، ژنی ئەو پیاوهم گۆر بزر
کرد، ئەو پیاو هی وا قسه ی بۆ ده که م و خه وتوو.
ئەو پیاو هی ناوی سیزده ی هه لگرتوو، به لام من
حه زده که م به سه ره اتنوو س ناوی بیتم. من بووم،
پیری په نه انزان ئەوه من بووم، وینه یه کی تازه ی
پیاوی ناو ئایه تانم گه یانده دهستی ئەبوو عه لا.

من بووم ئەو هه موو نه وارهم پیت پر کرده وه. من
بووم، نه تناسیمه وه دهنگ و رهنگی خۆم گۆری بوو.
من له گینه گومان له خۆم بکه م، تۆ چۆن
باوه رده که یست. نا، ئەگه ر دلت نه یتریواند بئ،
باوه رناکه م باوه ر به قسه کانم بکه یست.

له و ده مه ی ئەبوو نه جم بۆ منی خه وتوو
قسه ده کات، منیش خه ونیک ده بیتم. خه ون به
ئەستیره که ی خۆمه وه، له و خه ونه من و پیری
په نه انزان له سه ر بانئ روو به روو دانیشتبووین. له
قادر مه که وه که سیک سه رده که وت، به دهنگی پئی
ناسیمه وه، هه و بوو، هات کتیییکی به دهسته وه بوو،
بۆی راگرتین و گوئی:

ها، ئەوہ پیاوی ناو ئایەتانه.

ویستم لئی وەرگرم بزر بوو. گویم له دەنگی بوو،
هیندە ی تیگە یشتم:

چیدی له زهوی بۆم مهگه پین، من له ئاسمانم.

له دەنگی وی به ئاگاهاتم، داوی لیدانه وهی دەنگی
ئە بوو نه جم خه ونه که م بۆی گیرایه وه، ئە ویش
ئە وهای بۆم لیکدایه وه:

گیانی له ئاسمانه، گۆره که ی له زهویه و
ده یبینینه وه، تو نازم غه زالیه که ی بخه سه ری.

ئە بوو نه جم ماوه یه که بی غه زالی زاری تیکده ئالی
و قسه ی بۆ نایی، ده لی:

ئێستا تیده گم پیری په نهانزان بۆچی داوی
لاوکی ده کرد.

لیره سالانیک پیکه وه بووین، به لام هیندهی ئه و
 دانیشتنه کورتهی سه ر زیی نیل نه مناسی. له وی
 زانیم له دهو زی له تهک زییهک دانیشتووم. ئه و
 پیاوه له قسه نیل بوو. زی چکی کردبا، ئه و
 فهرموودهی لینه ده بپرا. من درهنگتر ناوم له
 گوتهکانی وی نا فهرمووده. هه رچه نده ماموستاکه ی
 برادهری فهرموودهی له دل خووش نه بوو. به
 پیکه نینه وه پیگوتم:

کوفران مه که، قسهکانی وی فهرمووده نین،
 ئایه تن.

پیاوی سه ر نیلی، خه لک گوته نی پیاوی ناو
 ئایه تان پاشتر ده یگو:

چ جی وهک ولاتی فیرعه ونان، وهک ناو
 ئه هرامان، وهک که ناری نیل بو تیگه یشتن له ئابین،
 له ئایهت و فهرموودان له بار نیه. حه یف، من له وی
 که م مامه وه، ده نا له فیرعه ونان جوانتر تیده گه یشتم.

ولاتی من تهنی کړنووش و پارانه وه ده زانی، ده چله و فره هات له ملکه چیه وه سهرچاوه ده گرن، به لام نیل نا، نیل له یاخیبوونه وه دی.

پیاوی ناو ئایه تان که من ناوم نا ئه ستیره ی ناو نیلی، پاشتر ئه ستیره ی تریشی به سهر دا بړا. هر به راستی ئه ستیره بوو. ئه ستیره یه ک له خر ئه ستیران پړشنگدارتر. ئه ستیره یه ک له سهر زهوی و له بهر دست، ده توانی دهستی لییدهیت، ده توانی له تاریکایی پینشی خۆتی بدهیت. هر جارئ له تاریکی ناو کتیبان بزرده بووم، ئه و چند تیشکیکی خوی دهنارد و بهر هزرم ده بووه چراخان. بهر له وهی بگه مه ولاتی فیرعه ونان و له سهر نیل بیبینم، که وتبوومه کؤلانه تنگ و تاریکه کانی مامؤستا شافیعی. ئه و تیشکی نارد و بهر پیمسی رووناککرده وه. جاره کی له بن تیشکی وی لیمپرسی:

ئایینی ئیمه که وتوته زونگاوی، ناکرئ بیخهینه نیله وه، جووله ی تیبخهینه وه، نویی بکهینه وه؟

به زمان نا، بهو تیشکانه ی له چاویه وه هاتن، له سهر لمه که به هیلی تیشک نووسی:

ئايين كۆن و نوپى نيه.

له ديداره كهى نيلن، به بهر چاوى خۆمه وه خۆى
به نيل دادا و له بن ئاوى ده تگوت كه لاويژه
ده دره وشايه وه. كاتى هاته ده رن، تيشكى ته رى ليوه
ده چۆرايه وه. شان به شان سهردانى ئه هراممان
كرد. ئه و ئه ستيره بزيوه ده ويوست له گه ل من له
ئه زهر بمينيتته وه، نه مايه وه. له باليدا و گه رايه وه
ئاسمانى قه لاتى. به لام له ويشه وه تيشكى ئه وم
ده ديت.

من درهنگ هاتمه وه. درهنگتريش ديمته وه.
روژيكي هه وراوى له ناو ئه و ئه شكه فته تاريكهى به
ئه شكه فتى دهنگ ده چيته ناو جوگرافيا و ديرۆكه وه،
ديتمه وه. له وى دره وشانه وهى ئه و نه با، چا و چاوى
نه ده دى. هه ر له رى ئه ويشه وه دهنگى ئه شكه فته به
دنيادا بلا و بووه. ئه وه شم له بيره شتيكى لى ئالوزكابا
و سه ره وايه ره كى دهنگى لى بزربا، ئه و پياوه
يارمه تى ده دا كه ئيستا ده زانم پيرى په نه انزان بووه.

+ تو پيرى په نه انزانته ده ناسى؟

- چه ند جار يكم ديتو وه، به لام هه رگيز
ئه ستيره ييم تيدا نه ديتبوو. چ بزانه...

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس پهنجەى پەشیمانی
دەگەزیت. دەستی خۆی دەشکینیتەو. چۆن لە بن
دەستی خۆی بوو و نەیناسیو. دیرۆکنووس
دەلێتە من:

ئەو ئەبوو نەجمەت لە کوێ دیتەو؟ ئەگەر ئەو
سەربردانەى دەیگێریتەو، لە زاری پیری
پەنھانزانیو بن و بۆی هەلنەبەستبن، کتیبی
(دیرۆکی ئەستێرەکانی قەلاتی) رووناکی نابینیت.
نابیت بکەویتە بەر دیدان، دەبیت سەر لەنەوئ
بینووسمەو. لە دیرۆکی کوپەکەى غەزالی چاو
ئەستێرەو بۆ لاوکبێژ و کوپی عەبابەیلی و دوا
داودەکە. لەوانەو بۆ کوپە ئالا و سەرگەردانی
خەندەى باپی و مەلاکە و کچە فەلە تا دەگاتەو
پیاوی ناو ئایەتان، هەموویان بى سەربردەى پیری
پەنھانزان کەرچوکالن.

جوگرافیاناس دەلن:

من وا لە سۆراخی کونی بن زەویی ناو خەونی
پیری پەنھانزانم. ئەگەر گەیشتمە کونیکى وا، شار
دەبیتە خاوەن جوگرافیا و دیرۆکیکى وا، کەس لە
خەونیش نەبخویندۆتەو و نەیدیتو.

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس:

من به دواى نه‌واره‌کاندا ده‌چمه ئەمریکا. له ناو
داخراوترین چاوه‌ی هه‌والگرييش بێت. ده‌بیت به
دواياندا بچين.

هه‌ستا. له سه‌ر ده‌رگا ئاو‌پيدايه‌وه و گوته:

چۆن ليمۆ ده‌گوشى، ئەبوو نه‌جم وا بگوشه، دوا
وشه‌ی لى داچۆرينه.

کاتی گه‌یشتمه سه‌ری، گیانی تیندا مابوو. ته‌قه‌که‌ران به به‌ر چاومه‌وه قووچان‌دیان. ده‌ستم خسته سه‌ر دلّی، وه‌ک من هه‌ناسه‌ی د‌دا. ده‌ستم خسته بن شانی، خوینی گهرم وه‌ک قسه‌کانی گهرم له که‌لینی په‌نجه‌کانمه‌وه چوراو‌گیان به‌ست. له ناو چوراو‌گیه‌ی خوینی ورده‌ئه‌ستیره‌ی به‌قه‌د زه‌نگیانه‌م دیت، به سه‌ماوه به‌ره‌و سه‌ر شو‌سته‌که ریچکه‌یان به‌ست. له چاوه نیوه کراوه‌کانی تیشکم دیت، له دیواره‌که‌یان د‌دا و هه‌لده‌کشان به‌ره‌و ئاسمان و بزر ده‌بوون. پینده‌چوو منی ناسیبیته‌وه، وه‌ستام بوو. شاگردیکی زیره‌کی وی بووم، له‌وه‌وه فی‌ربووم که له پارچه‌ته‌نه‌که‌یه‌ک و پاتریه‌ک و سئ چوار وایه‌ریک... و ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه بینمه بوون. ئا، ناسیمیه‌وه، ئه‌و دوو په‌نجه‌یه‌ی پینووسی پینده‌گرت، بۆ به‌رکی چه‌پی چاکه‌ته‌که‌ی دریزکردن و به‌ده‌نگیکی پر لرخ لرخ گوتی:

کاخه‌زه‌که هه‌لگره.

دهستم به باخه لیدا کرد، په ره کاخه زیکی گوره ی
چهند جار نووشتاوه م دهرهینا و خسته
گیرفانمه وه. خه لک خربوونه وه، مندا لان به کتیبه وه
به سهر دیواری قوتا بخانه وه بازیان دا و دهوریان
دا، بهر له وهی بیخهینه ناو ترومبیل، گوتی:

پتیا نبلن، مه لا له سهر م نه خوینی.

ئه وه دوا قسه ی وی بوو. چندی هه ولما شتیک
بلن، زمانی شکا، چیدی نه گوت. له خسته خانه
دههاتمه دهری، په ره کاخه زم دهرهینا بیخوینمه وه،
لیکمنه کردبووه، کاخه ز دره وشایه وه. له و ساته قولم
که وته ناو دهستیکی ئاسنینه وه. فیله ته نی بوو له و
گوړه. کاخه زه که ی لیوه رگرتم. به زله و شاپیک
هه لیدامه سهر جاده.

+ راسپارده که ت به جیهینا؟

- نا...

+ لؤ؟

- ویستم به که سوکاری بلیم، نه ویرام.

+ له چی ترسای؟

- تۆ ئۇ خەلكە دەناسى، لە خۆيان ترسام، بلىم
گوتوويه تى: قورئانم لە سەر مەخوینن؟ باوەريان
نەدەکرد و بە شیتیان دادەنام.

+ راستە، نەمبیس تووه کەس ھەبووی، لە
سەر مەرگى گوتبیتی: پرسەم بۆ دامەنین، قورئانم
بۆ مەخوینن.

- لەو شارە ھەر کەسى شتى وا بلى، کە سوکاری
چەند قورئانخوینىكى بۆ دەگرن، بۆوھى گوناھى
سووکتر بیت.

+ خەتیکىشت لە کاخەزە کەى نەخویندەوھ؟

- نا، ھیچ

+ تا گەشتنە خەستەخانە ما بوو؟

- ئا، ھەناسەى دەدا، ھەناسەى تیشکاوى.

+ چۆن تیشکاوى؟

- وەک چۆن رەژووی داگیرساو باوەشین
دەکەیت، وابوو. لە ھەناسەى ھەستم دەکرد
پرووشکەى ئاگر بلأو دەبیتەوھ.

+ ھەناسەى گەرم؟

- نا، پرووشکه ئاگری دهوی وی، فینک بوون، له
بای باوهشینهی بن که پری فینکتر.

+ ئەمنه که کووی زانی، کاخه زه که ی دهستی تو
هی ئەوه؟

- نازانم، دوور نیه که سیک له وانهی له وی له بن
دیواره که له سه ری بوون، زمانیان دابیت.

+ ئەها، باشه تو بوچی به جیتهیشت و لای
نه مایته وه؟

- ده ری انکردین، نه یانهیشت که س له کنی
بمینیته وه. پیموایه چاره سهریان کردبا، نه ده مرد.

+ ئەمنه که ت نه ناسیه وه؟ نه تبینییه وه؟

- ناسیمه وه، چند جاری له نویژی هینی
دیتبووم.

+ نویژی ده کرد؟

- له ریزی نویژکه ران نویژی داده به ست.

+ پاشتر تووشی نه بوویه وه؟

- نا، تا سى چوار رۆژ دواى رۆژى ههستانه وهى
گه وره.

+ ئى؟

- ئه وه بوو له كۆلانى مالى ئه و مه لايه ي فه توای
رژانى پياوى ناو ئايه تانى دا و له هه موو مه لايان
رشتتر بوو له سه ر رژانى.

+ پيرانه گه يشتى پرسىارى كاخه زه كه ي لتيكه يت؟

- راستى تا له خوئينيان وه رنه دا، كاخه زه كم
بیرنه كه وته وه. چومه سه رى، سه رم بلن دكرد،
لرخه لر خى بوو، ده مويست پرسىارى كاخه زه كه ي
لتيكه م، دوا هه ناسه ي دا.

+ له خوینی ئه و هيجت نه دی؟!

- نا، خوین و هيج.

+ تۆ به راست له ناو خوینی پياوى ناو ئايه تان
ورده ئه ستيرانت دی؟

- درۆ ناکه م، له خوینه كه يه وه ورده ئه ستيره
رژانه سه ر شوسته كه، له ويوه له باليان دا و
ستوونى سه ره و ئاسمان هه لکشان.

سى چوار جارى چوومه تاقىگه كهى، كه م كهس
ئو جىيەيان دىتووه، ئاخىر دەبوو ھونەرى
ئەستىزەت زانىبا و جىيە متمانەش بى، ئو دوو
مەرجە لە كەم كەس ھەبوو.

+ ھونەرى ئەستىزە؟!

شاگردەكەى پىاوى ناو ئايەتان، ئەوھا ھونەرى
ئەستىزە پىشاندەداتەوہ:

تاقىگە كچگەيە، جىيە ھەفت كورسى لىتابىتەوہ، لى
پرە لە ئەستىزە. وەستام بە ئاسمانى تاقىگەوہ ھەر
سەرە وایەرىك گلوپىكى گچكە لە شىوہى
ئەستىزەى پىوہ كرووہ. بە دوگمەيەك ئەویش لە
شىوہى ئەستىزەيە دایاندەگىرسىنى. بەلام بەر لە
داگىرساندى ئەستىزەكان خوى دادەگىرسى.
رووخسارى دادەگىرسى. لە خىر ئەستىزەكان
درەوشاوەترە لە شىوہى مانگە، جۆخىنەى
بەستووه، تاقىگەى وەستای من مانگەشەو بوو.

ھەر كاتى سەرم بە دەرگای تاقىگەدا دادەگرت،
تەونى جالجالۆكەم دەدىت. وام ھەستەكرد
ئەشكەفتى ھەپام ھاتۆتە خەونى. ئو ھەموو وایەرە
تىكئالۆزكاوہ، كەس سەرەدەرى لىدەر نەدەكرد.

که چى وه ستام يهک يهک دهيناسينه وه، سه ره
وايه رى ده ديتنه وه، دهيزانى ده گاته وه کوى و کام
ئه ستيره هه لده کات و ده يکوژينيته وه.

روژيک ته خته داريكى كچه له ناوله پ شتيك
گوره تر، ئه ستوريشى په نجه يه ك شتيك
ئه ستورتر، له ته نيش تيه وه وايه ريكي وه ك
داوه ده زى باريك هاتبووه ده رى و گه يشتبوووه
ئه ستيره يه كى حهفت تيشك، گوتى:

جگه له خوت كهس به وه نه زانى، بيه مالى،
ئوشو زوو زوو ته ماشاي بكه بزانه داده گيرسى
يان نا، سبه ي زوو هه واله كه م بو بينه.

ئه وه بوو له سه ره كو لانى مالى، ئيستوپيک دنيای
له زانند و دوو قات زه يتوونى هه لياندامه ناو
ترومبيل، بهرکيان پشکنيم و هه ندى په ره کاخه ز و
ته خته داره که يان له گيرفانى ساقوکه م ده رهينا. له و
ساته ي ده يانويست ده ستوچاوم بيه ستنه وه، كه وتينه
به ر ريژنه ي گولله. دارتيليك ترومبيلى گرتنه وه و من
دهر په ريم و ئاورم نه دايه وه. نه مزانى چى روويدا و
ته خته داره که ي وه ستام گه يشته ده ستى كى.

دەمويست ئۇ شەو ھەوالەكە بگەينمە ۋەستا،
نەوئىرام. نەچوومە ۋە مائىش، لەوئىش زگچوونىكم
تووش ھات، تا سبەينى لە رىئى ئاودەستى بووم.
سبەي زوو چوومە ۋە كن ۋەستام. لە رۆژان
درەوشاۋەتر دياربوو. بەر لە ۋەي زار ھەئىينم
گوتى:

گلۆپەكە ھەئبوو؟

كاتى سەرھاتەكەم بۆ گىترايە ۋە، داما، زۆر داما،
گوتى:

ھەوالىكى خراپ بوو، نەمبىننە ۋە باشە.

+ ئەو رووداۋە پىش كتىب و فەتوا بوو؟

- نازانم كتىبەكە، بەلام فەتوا نەدرابوو.

+ گرتنەكەت بە ھۆي تەختەدارەكە ۋە بوو؟

- باۋەرنەكەم پىنەندى بە ۋە ۋە ھەبوۋىت، نازانم.

+ ئەدى كوشتى ۋى، تۆ بلىنى...

- نازانم، بەلام دوور نىيە ئەستىرەكان
ۋەستاكەمىان بە كوشت دابىت. ئەو ئەستىرانەي لە
تاقىگەكەي مانگەش ھويان بە دەورىە ۋە

درووستکردبوو. ئەو تاقیگەییە لە سەر دەرگاوه له
ئەشکەفتی حەرا دەچوو.

+ بە قسەى تو بیت، کتیب بە کوشتی نه دا؟

- نا، وایەر، وایەر، وهستای من وایەر بە کوشتی
دا، وهستام ئیوه گۆتهنى پیاوی ناو ئایهتان، وایەر
کوژاندیهوه.

شاگردهکه به قورگی پر گریانهوه باسی
وهستاکی دهکات. ئاخاڤ ههڵدهکیشی که له نیوهی
ری به جیهیشتووه. شاگردهکه له چۆکی خۆی
دهدات و دهلی:

ئای ئەگەر ئەمنیکسی گهوره ی ههینسیم
دهستدهکهوی، چون به دوو پارچه وایەر پاتریهکی
گهوره به قسەى دههینم و کوشتنی وهستاکه م
ئاشکرا دهکات.

شاگرد نازانی ئەبوو نهجم له بن دهستی خۆمانه.

وايه، لهو جي و دهمي ٿو دهيلي رووداويڪي
 وا روويدا، ٿبوو علا دستبه جي هه والي دامي که
 (موخه ريبيبن) له نزيڪ مناره دهستيان له (ريفاق)
 وه شاندووه. به لام شتيڪ له بارهي تهخته داره که وه
 نازانم، نه ديتوومه نه باسيان کردووه.

+ به لام شاگرده که دهلي: دوو وايه ري له گوي
 بيخم، تهخته داره که ده بينيته وه!

- منارهش له گونم بيخي، شتي له تهخته داري
 دهستاکه وي.

دوورنيه، تهخته داره که گه يشتيته (ٺمن) لي من
 لتي بي ٺاگام. ده زگاي ٺمن ٺالوزه، شت هه يه له بن
 سه رت رووده دا، ناگاتي. ٺبوو علا به
 بهرچاومه وه ده مانچهي له نيوچه واني پياويڪ
 به تالکردووه، نه مزانيوه کييه و بو؟ بوم نه بووه
 پرسياريش بکه م. ٺبوو علاش زور شت هه يه

کردووویه تی و نه یزانیوه بۆ، پیکهاتهی ئەو دەزگایه
ئەوهایه.

پیاوی ناو ئایه تان کیشیه، ئالۆزه. وهک گوتم
ئەبوو عه لاش سه ره ده ری لیده رنه ده کرد. من نازانم
و شه به کوشتی دا یان وایه. ئەوهی له باره ی ئەو
پیاوه وه ده یزانم له پیری په نهانزانه وهیه. له ری
ئەویشه وه پیکه وتم کوژانه وهی ئەو ئەستیره یه
تاریکیه ک به دوا ی خۆیدا ده هینی، شار تاریکایی
وا ی به خۆه نه دیوه. بیرمه له خه وئ ده یگوت:

پاش تو شار پاشه وپاش ده کشیته وه، ده گاته وه
سه رده می ئوسمانی، تاریک تاریک، ئەستیره یه ک به
ئاسمانیه وه نامینی.

ئەبوو نه جم دهنگی دایه نازم غه زالی. نیو
پیکه که ی کرده فریک و کووزه لیمۆیه کی مزی و
گوتی:

له باره ی ئەستیره کانه وه هر هینه ده زانم که له
پیری په نهانزانه وه بیستوومن. شه و و رۆژ وهک
لیمۆ میتشکی خۆم ده گوشم قسه یه کی ئەوم
بیربکه ویته وه. ئەو هه موو عه ره قه ده خۆمه وه هر
بۆ ئەوه یه قسه ی ئەوم بیربکه ویته وه. نه واره کان

ببیننه وه، من له کۆل گیرانه وه بکه نه وه. پیری
په نهانزان به من ناگیردریته وه. کاتم که مه با به شی
دیتنه وهی ئه ستیره که ی بن خۆلئ بکات. نه بیینمه وه
له ناو گۆریش که له که م ناکه ویته عه ردئ.

+ تۆ بکوژه کانی پیاوی ناو ئایه تانت نه هاته وه بیر؟

- وه ک گوتم هه یینیش نه مزانی کئ و کئین، ئه بوو
عه لا دیاری کردبوون.

ئه ها، زهنگی ده رگایه، دهنگه که کزه، رهنگه له
نه واره که ده رنه چی.

***

شاگرد که به رانه ر ئه بوو نه جم دانیشتووه. تاوئ
لیسی راده مینئ. تاوئ په نه جهی بیر کردنه وه له
روومه تی ده چه قینئ و دیار نیه چاوی له چی بریوه.
هه بیئ نه بیئ ئه و پیاوه ده ناسیئت، به لام
بیرینا که ویته وه کئیه و له کوئ دیویه تی. پاش یه ک
دوو پینک، روو له ئه بوو نه جم:

وینات ده که م، نایته وه بیرم.

ئه بوو نه جم له سه ره خۆ:

سمیلم بیتهوه، رهنکه بیرتبهک ویتتهوه، به لام من تو
ناناسم.

پاش بهینیک دست دهخاته سهر شانی و دهلی:
ههله نهیم، تو م لای وهستام دیتووه، برادهری ئه
نه بووی!؟

ئه بوو نه جم داده مینئ، ههستده کهم دهیه وی خوی
ئاشکرا بکات. به چاو پینده لیم شتی وا نه کهیت، به
قسه م دهکات و دهلی:

وايه، من برادهری وی بووم.

شاگردی وهستا ههله دستن و دهستی له مل
دهکات و بهر ماچانی ده دات:

وهستام توی زور خوشده ویست.

ئه بوو نه جم گریا، جوان گریا، له دله وه گریا،
ژنانه گریا. پیلیم گرت و بردمه لای دهستشوره که.
سووره له سهر ئه وهی خوی ئاشکرا بکات. تکای
دنیا م لیکرد تا په ژیوانم کرده وه:

+ تو ئه و کوره نانسئ، بزانی دهستی توشئ
تیدایه ده تکوژیت، ناگهینه چیرۆکی ئه ستیره کان.

- باشه، له بهر خاتری ئه ستیره که ی تو و پیری
په نهانزان، به قسه ت ده که م.

شاگردی وه ستا دئ و ده ست له ملی ئه بوو
نه جم ده کات و ده لئ:

+ بمبووره برینم کولانديه وه. وه ستای من وابوو،
هر که سئ جارئ دوو له گه لئ دانیشتی، چوو ته
دلئ و بیرینا چیته وه.

- وایه، به تایبه تی من، ئاخر ده زانی...

پیده چوو بن به ره بهینیته سهر به ره. دهستم برد
قونجر که یه کی لیدم، له و ساته زرمه یه ک، وه ک
قه لات ته قبیته وه وابوو. جامی په نجره هاتنه
خوارئ. بوتله که که له سهر لیواری میزه که بوو،
که وته عهر د و عهره ق رژا و کاره با کوژایه وه.
ئهبوو نه جم ده لئ:

ئوه توپی به عسه، نه گه یشتیته وه شار؟

شاگرد ده لئ:

نا، ناوه خوویه، وا تیبگه م توپی یه که می شه ری
براکانه.

قسه‌ی شاگرد ده‌رچوو.

دهنگی ده‌رگایه، به مه‌ستی و به ناو تاریکی و به
سه‌ر ورده شووشه‌دا چووم:

کئییه؟

به توورپه‌یییه‌وه:

بیکه‌وه.

کردمه‌وه، لایتی له ناو چاووم راگرت:

+ کوا ئه‌و به‌عسیه خویرپیه؟

- به‌عسیی چی!

+ با ناو ده‌مت پر نه‌که‌م له گولله، ئیوارئ به
چاوی خوم دیم هاته ئیره.

چوار پینجی به ژورئ که‌وتن، له‌و ساته کاره‌با
هاته‌وه. پیلی شاگردیان گرت:

خویرپی، به‌عسی، رادیو بۆ حیزبی خایه‌ن
چاکده‌که‌یته‌وه، بۆ ئیمه‌ی چاکناکه‌یته‌وه؟

شاگرد گوتی:

ھەرچی بىم بە عسى نىم، خۇتان بە عسىن.

دايانە بەر شەق و قۇنداخە تىفەنگان و بردیان و
ئىمەش ھىچمان لە دەست نەھات. ئەبوو نەجم
گوتى:

تەر بە عسىان ناسیەوہ!

لە ناو تەقوھۆرى ئەو شەوہ، دەسرىژىك
رايچلە كاندم. چەند جارئ ھاتمە دەرى و تا ئەو
سەر و ئەو سەرى كۆلانى دەچووم. گىزەھى گوللە
لە ژۆرىيى دەكردمەوہ. نەخەوتم، ئەو شەوہ
نەخەوتم، بەيانى دابوو نەدابوو، لە كۆلانى
سوورامەوہ دىوى قوتابخانەكە. لەو جىيەھى كاتى
خۆى وەستايان لە خويى خۆى گەوزاند، شاگرد لە
خويى خۆى گەوزابوو.

گۆرەكەشى كەوتە نزيك گۆرى وەستاكەھى. لە
پرسەكەھى دەھاتمەوہ، پۆلىس گرتمیان. لە
پۆلىسخانەوہ بۆ دادگا، من دەستم لە كوشتتى
شاگردەكە ھەيە! دوو دیدفانىش ھەيە. دەلین، ئەو
شەوہى كوژرا بە چاوى خۆمان دىومانە لەو مالا
بووہ، ئەو دیدفانانە خراپیان بۆ تىكوشىم و بە

دەستچینی بە عسیان دانام. پاشتر گواستمیانه وە
زیندانه کە ی پیری پەنھانزان.

من دیدفانەکان دەناسمە وە، بکوژەکانن. ئەبوو
نەجمیش دەیانناسیتە وە، بەلام نەمەیتشت ئەو تیکەل
بئی. ئەو دەبیت دوور بیت لە کیشە و بەلا، ئەو
چیرۆکی ئەستیرەکان دەگێریتە وە. دئی، ئەبوو نەجم
بە پارچە پاکەتە وە دیتە سەردانم، بە چرپە:

+ ئەھا، لەو ھۆدەیی تەنیشتت، پیری پەنھانزان
چیرۆکی خۆی دەگێرایە وە، لەو ھۆدیھیی...

- وا دیارە چیرۆکە کە لە زیندانی کۆتایی دئی.

+ وا مەلی، ھەر دیتت بەربووی.

- تۆ ئاگاداری خۆت بە. چیت بیردیتە وە، تۆماری
بکە. با بە دەردی ئەوانی دی نەچن.

کۆرە زیندانیە کەش ھەر جار دئی، ھەوالی
رووخانی لایەکی شار دەھینن. ھەوالی کۆشتوبەر،
راوانان، قاتوقری دەھینن. بەلام پیکەنینیکی ھەند
خۆشی پێدایە کات، وەک ئەو ھەیه مزگینیی ئازادی
پیین.

ژنی ئەستیره‌دار سهرم لئ نابری و پنیه‌کی له
زیندانییه. گوئ ناداته تیروتوانج و سووکایه‌تی
پاسه‌وانه‌کان. زوو زوو به مه‌نجه‌لئ دۆلمه‌وه دئ.
ئێستا به خویندنه‌وه‌ی نامه‌ی ناو سیوه‌که خۆم
راگرتوه.

ئهو له ئەستیره‌وه بۆم هات. ئەو رۆژه ئەو ژنه
چهند به ئەستیره‌ده‌چوو. له هەر لایه‌که‌وه بۆم
ده‌روانی ئەستیره‌بوو. ده‌نگی‌شی ده‌نگی وی بوو.
ئەستیره‌که‌م دوا‌ی ئەو هه‌موو سا‌له‌ له گۆرئ هاته
ده‌رئ و به سیویکی نامه‌داره‌وه هاته به‌ر شیشه‌ی
زیندانی. نزیک بوو، هەر گه‌زئ لیم دووربوو. چهند
هه‌زم ده‌کرد له ئامیزی بگرم، نه‌گه‌یشتم. پاسه‌وان
نه‌یه‌شت ده‌ستم بیگاتی.

ئێستا به‌و نامه‌وه ده‌ژیم. خۆزی له سالی یه‌که‌می
زیندانی ده‌ینارد.

له ژنى ئەستىزەدارەوہ بۇ سىزىدەى جوان

سلاوى ئازادى

پىش ئازادى، ئەستىزەدار پىدەچى لەو جىيەى تۆ،
 لە پشت ئەو شىشانەوہ ئەستىزەكانى خەيالى خۆى
 ژماردېن. ئەو رۆژە كە لەو دىو شىشەكانەوہ تۆم
 دى، نازانم بۇ وا ھەستىمكرد بە ديار ئەستىزەدارەوہ
 راوہستام. خۆ ئەوم لەوى نەدىبوو، بەلام نازانم بۇ
 تۆ بەو دەچووى، يان ئەو بە تۆ دەچوو. رەنگە لە
 زىندانى لە پشت شىشەكانەوہ مرؤفەكان شىوہيان
 لە يەك بكات.

پىاوى زىندانى، زىندانىى دواى ئازادى، تۆ بە
 لە دەستدانى ئەستىزەكەت و من بە لە دەستدانى
 ئەستىزەدارەكەم چەندان جار مردىن و زىندوو
 بووینەوہ. تۆ بە دواى گۆرەكەيدا وىلى و من بە
 دواى ھەوالىكى، دلم دەلى نەمردووہ و ماوہ، بەلام
 دەزانم نايىبنمەوہ. كاتى لەو دىوہى شىشەى

زیندانیوه ته ماشای تو ده که م، چهند به و ده چی!
ئهری ئیوه له چی خزم ده بنه وه؟

زیندان جیی تو نیه، دلنیام زوو به رده بی.

ژنیک چاوه ریته و پیویستی پیته.

نامه که م خستبووه ناو سنیوکه وه. کونیک کچگه م
تیکردبوو. به مووکیش ناویم دهرهینابوو. نامه که
په ره کاخه زیکی گچکه بوو. لوولمدابوو، خستبوومه
ناوی. له سهر سیوه کهش به نینۆک نووسیوووم
(تهنها خۆت)، نامه وا نه بییت ناگات. له دهرگا بن
نینۆکیش دهرپشکنن. ئاخر پیش ئازادی و دوی
ئازادی زیندان ههر زیندانه.

راستی، ریگه یه کیتیریش هه بوو، به لام نازانم بو
حه زمکرد له ناو سنیوکیکا بوی بنیرم.

له سهر دهرگا هینشتا پیه کم له دیوی زیندانی
بوو، ویستم بگه ریمه وه، چهند هه ولندا پۆلیسه که
رینه دا و گوتی:

کاتی دیدار ته واو.

له نامه کهم په ژوانبوومه وه، به تايبه تی له دوا
 رسته. به دريژايی ئه و شه و و روزه له خودا
 پاراومه ته وه، سيوه که بهر که سيکی تر که وتبی و له
 تامه زرویی بو سيو پهره کاخه زه که شی قووتداییت
 و بهر چاوی میردی ئه ستیره ی دهسته خوشکم
 نه که وتبی. ئه ری ئه و په شیمانیه چیه وا په نجم
 پیده گزی!

***

سلاو

له کونه زیندانیه که وه بو بی تاوانترین زیندانی

رهنگه زانبيیتت، دیرؤکنووسه که که و ته ری. به
 دواي نه واره کونه کاندای ری. منیش نه واره
 تازه کانم پاراستوون و له بهرم گرتوونه ته وه و
 خه می بزربوونیانت نه بی. خه می ماله که شت نه بی.
 ناوه ناوه دهچم و گول و درهخته کان ئاوده ده م.

له باره ی باخچه که ته وه شتیک ده لیم، به خه ونی
 خه یالی مه خوینه وه. چونی ده لیم ئه وه ایه. گوله کان
 شیوه ی ئه ستیره یان گرتووه. له تاریکایی
 ددره ووشینه وه. هر من نا، هر کی سهر به و
 حه وشه دا دابگری، ده لی:

ئەو چىيە، ئەو مالا ئەستىرەي لى رزاوہ؟

ژنەکانى دراوسى دەلین:

ئەو مالا ھەمىشە مانگەشەوہ.

ھەندىكىان لەو درەوشانەوہيە ترسان و
باريانکرد. لەو بارەيەوہ چىدى نالىم كە بەربووى بە
چاوى خۆت ئەستىرەکانى مالیت دەبىنى.

وا دەبىنم لەو ماوہيە گۆرانى گەورە بەپىوہيە.
پايتەختى خوین شلوقە. ھەر دىتت، وەرگەپا. لەگىنە
ھەينى لە بارەي ھەندى لە ئەستىرەکان بە زانىارى
زىتر بگەوين. برادەرەكەش رۇژانە دەچىتە ئاقارى و
بست بست بە دواي گۆپى ئەستىرەدا دەگەپى و
دەلى:

دىتنەوہ يان مردن لە رىي دىتنەوہ.

ژنى ئەستىرەدارىش كەوتۆتە گەپان. زىندان
زىندانى رووخاوى عىراق دەگەپى. ئى ئەوہ خوايە
جىماويكى ئەستىرەدارى دەستكەوي. چاوەپىم
بىتەوہ. تا نەوارەکانى بدەمى و ئەو درىژە بە
چىرۆكەكە بدات. مالاكەشت بەو دەسپىرم.

ههستدهکه م ئهگەر لیره بمینمهوه، به دهردی تو
دهچم.

***

له میرغهزه بی دویتنیه بو تو

سلاو

چیدی ناتوانم سهردانت بکه م و له و دیوی
شیشهکانه وه بتینم. له دوا سهردان پاسه وانیک که
سهردهمی منیش له وی پاسه وان بوو، له هاتنه
دهری ههستمکرد ناسیمیه وه. به پرتاو خو م بزرکرد
و نه یگرتم. جاروبار سهر له ئیواران ریم دهکه ویته
کو لانی جاران. له نیوان مالی ئیوه و مالی پیری
په نهانزان، کونه مالی ئیمه بزره و نایبینمه وه. ههر
دوو مال هه میسه مانگه شه وه، ده بینم ئه ستیره که ی
تو و پیری په نهانزان ده بینم.

رهنگه بیستیتت دویتنی ئه و ده مه، به غدا که له
په یکه ریک خوی گرمۆله کردبوو، به شیوه یه ک
لووتبه رزیی شکا، ئیدی نابیته وه به غدا. من جگه له
گه ران له دوا ی ئه ستیره، دیتنه وه ی ئه بوو عه لاشم

کهوته سهر. ئەگەر بیبینمەوه و بیهینمە قسه، تیشکی
ئەستیرهکان جوانتر دەردهکهون.

سبەیی بەره و ئەوی دەرپۆم، تا دیمەوه تو له
مالی به!

***

له کۆنه مهلاوه بۆ زیندانیی دواى ئازادى

سلاوى ئەستیرهکان

ئەو مهلايهی فهتواى کوشتنى پياوى ناو ئايهتان،
ئەستیرهکهی ئیمهى دا، وهک جارى جاران و پتریش
دهستى دەرپوات. فهقینیهکانى خوی که ئیستا دوازده
جههلهن، به شارى وهرکردوون. ئەو فهقینانه فهتواى وا
دهدن، شافیهی شهرمه زاردهکهن، ئەها:

تیزاب بۆ لاقرووتان، شیر بۆ ملی ئارهقخۆران، گولله
بۆ ناو دهمی کۆمونیستان، زیندان بۆ رۆژوونهگران، مل
پهپاندن بۆ نویژنهکهران...

مهلاى فهتواچى پاسهپورتى دنیای له گیرفانه. به
ئاسماندا ئەو سهر و سهرى زهوى دهکات. به ریشی
فەتواوه دئ و دهچئ. لهو رۆژانه له بارهی پياوى ناو
ئایهتانهوه گوتبووی:

هەر كەسنى كىتەبەكەى بخوینیتەوه، ئوبال بە و ملە
خوینى حەلالە.

سیتزدهى زیندانى، چ بە دنیا بلیم، توى خستوتە
زیندانى و مه لای گورین و فه قینکانشى له و خەلکە
بهرداوه! له بىرت بىت، مالتان ئیستا مانگە شه وه،
مانگە شه ویک چ مانگیک به ئاسمان و زه وویى
نه به خشیوه.

هیوام ئازادیتە.

ئەورپۆ دەبیتە یازدە سالی خشت، بە تاوانیک
 زیندانیئم ئەستیرهکان چەند دەستیان تیدابوو، منیش
 ھەر ھیندە. زیندان نەبەیتشت بە دوای چیرۆکی
 ئەستیرهکاندا بچم و بگەمە ئەو جیئەیی دەبوو
 بگەمی. بەلام لێرەش، لە سەر دیوارەکانی زیندانیئم
 چەند تیشکیکی پیری پەنھانزانم دیتەو و رەنگە
 شتیک بخەنە سەر چیرۆکە.

لەو ھۆدەییە تەنیشتم پیاویک ھەبە لە سەردەمی
 ھەلھاتنی ئەستیرە زەردەکەو تا ئیستا پینەکی لە
 دەرییە، پینەک لە زیندان. سەربردەیی ئەستیرە
 زەردەکە، یان بلیم کچە فەلەیی لە پیری پەنھانزانەو
 بیستوو و بۆی گێرامەو. منیش وا بۆتانی دەنیرم،
 با بە دەنگی ژنی ئەستیرەدار بکەویتە سەر نەواری
 دیروکی ئەستیران:

گۆتمە شوڤیر:

بە دوای ئەو پەلە ھەورە سپیەدا برۆ.

گۆتى:

كابرا تۆ شىتى؟!

گۆتم:

شىت نىم، ھەرەكە ناچىتە ۋە رىيەك، تېرۇمبىلى
پىدا نەپرات.

شوفىر بە نابەدلى كەوتە دواى ھەورى سىپى.

من دلىابووم ھەرەكە ھەورى ناو خەونىيە و
دەمباتە ۋە لاي كچە فەلە. ئەو رۆژە ئاسمان
ھەوراوى بوو، بەلام من پەلە ھەورى خۇم
دەناسىيە ۋە. سىپى سىپى دەتگوت پۆلە كۆترى سىپى
بە ئاسمانە ۋە. نەوى نەوى، لە ھەندى جى زگى لە
عەرد دەخشانە. بېرۇ بېرۇ، بە رىي قىر و قور و
بەردا بېرۇ، گۆتمە شوفىر:

چاۋىكت لە سەر پەلە ھەور بى، لە ھەوراز و
نشىوان، لە پىچ و دەوران، بە تىسكى ئاماژە دەدا.

ھەور واى دەكرد، رىك ۋەك ناو خەونەكە
تىسكىكى لە شىۋەى قوچى كىۋى لىدەبۆۋە و بو
شوفىر دەبۆۋە ھىماى رىوبان. لە سەر ئاۋايىكە

هه ور راوه ستا. تینگه یشتم کیشه چیه. ریی ترومییل
نه ما.

مالاوا شوفیر.

دابه زیم، به ئاماژه گۆتمه هه ور:

کام ری؟

هه ور نه رم نه رم که وته ری، به سیبهری هه وردا
هه لگه رام و داگه رام و دهمه و ئیواره، ئیواره یه کی
ته روتووش، له ئاوا ییه ک ناویکی وه ک قومری پیوه
بوو، هه ور نه ما. ته واو، نیشانه ی دیداره، دیداری
کچه فه له.

له دووره وه ناسیمه وه. پیشتر جاری دوو
دیتبووم، به لام پتر به دیتنی ناو خه ونه که ناسیمه وه.
هه و بوو ئه ستیره زهرده که بوو، له فیشه کان زهره
زهره ده چۆوه. ده بوو قسه ی له گه ل بکه م.
هه رچۆنیک بوو خۆم لئی نزیک کرده وه و ریک
قسه ی ناو خه ونه که م پیگوته وه:

ئه وشۆ نه چیه چ ری، شۆرش بۆسه ی بۆت
دانا وه ته وه.

ئەستىزەى زەرد بە شىتم تىگەيشت و بە
پىكەنىنىكى پر درەوشانەوہ گوتى:

سوپاس مامە، زار ھەلپنە ھەر شتىكت دەوى
سەر چاوم.

زور ھەولم دا، شتىك لە خەونەكەشم بوى
گىراپەوہ. ئەو بە پىكەنىنەوہ روى. شەو گويم لەو
تەقانە بوو كە بە ئەستىزەى زەرديانەوہ نا. بە پرە
پرە ئەویم بە جىھىشت، ترسام كەسى گوپى لە
قسەكانى نىوان من و كچە فەلە بوويت.

لەبىرمەكەن، سەربردەى ئەستىزەى زەرديش
لەبىرمەكەن.

دیتنەوہ و خويندەنەوہى ھىل و وینەى سەر
دیوارەكان چاوى گورگى دەوى. تىكەل و پىكەلن و
لە سەر ئىكن. نووسىن لە سەر نووسىن، وینە لە
سەر وینە، لە سەردەمى مەلىكەوہ بە كۆمارى و
كوودەتاوہ وەرە تا دەگەیتە ئىستا. ئىستای كەس
نازانى چى، ئىستای من كە نازانم بلیم بپرووخى و
كئ و بڑى كئ! نازانم لە سەر دیوارى زىندانى چ
بنووسم. ئەگەر بىستویەك سأل لەمەوبەر با،
سەردەمى ئەستىزەدار و پىرى پەنھانزان و كورە

زیندانی و ئەوانە با، دەمزانى. بەلام ئیستا لە خۆم
سەر لیتشیواوی.

یازدە ساڵە لە سەر دیواری زیندانی جی دەستی
زیندانیان دەخوینمەو. بۆتە کتیبیکى وەک خۆم
زیندانی. کتیبیک بە مەستی نەبیت نانوسریتەو.
یازدە ساڵە بە زۆر بە پۆژووم. بەلام هیندەى لە
چیرۆكى ئەستیران دەکاتەو، ئەگەر بە زمانى
دیواریش بیت دەبیت بگاتە دەری زیندان و لە
دوورەو لە گەل چیرۆکەکەى گریدە دەمەو:

لەو ژوورەى ئەبوو نەجم قامچى راوێشانى و لە
سەر پشتى پىرى پەنھانزانەو چەند ئەستیرەىەک
خۆیان دا بەرى. ئەو تا ئەستیرەى ورد ورد، لە
مىروولە وردتر بە سەر دیواردا روو لە دەرگا
رێچکەیان بەستوو. تا هیندەى چاویلکە لە چاوتى
نزیکنەکەیتەو لە رێچکەى مىروولە دەچى. بەلام لە
نزیکبوونەو دا مىروولەى چى! ئەو رێچکەى پیتە،
بیت پیت دەخوینمەو:

من ئەو پیاوێم سالى جارێک دلم دەتریوتى،
چیرۆكى من لێرە دواى نایى، دەگاتەو...

رینچکھی وشه له بن دهرگا دوايي دي. سهری و
خواری دهگه پیم، بای نه داو ته وه. هر ده بی
سوورابیته وه دیوه که ی ئه و دیو. ریگه م ناده ن سهر
به و دیو دا بگرم. نه مزانی ده گاته وه کوی.

ئه و ژووره ش پیده چن جی ئه ستیره دار بو بیت.
ئه و ته نه خشی خوی له سهر دیواره که کیشاوه.
دهیناسمه وه، له نامه ی ژنه که یه وه دهیناسمه وه.

ئه و ته دهسته کانی پرن له ئه ستیره وه ک
چوکلینت به سهر بووکدا بکات، وا دهکات و
دهکه وینه بن ئه ستیره وه. دهیانناسمه وه و قسانیش
دهکن. همه وو له دره وشانه وه ئه ستیره ن. به لام له
شیوه، شیوه ی جیاجیا دهگرن و له دهنگیش هر
یه که و دهنگیک. ئه وه کوره که ی غه زالی چاو
ئه ستیره یه. هر هینده ی گو مکه خه نجه ره. هه لبه ز و
دابه ز دهکات. بهر له وه ی له په نجه ره که وه ئاودیو
بی:

شا له کوژانه وه ی منه وه دره وشایه وه.

ئه وه کوره که ی عه بابه یلی، له شیوه ی قازی بازار
خو دره خات، له ئاودیو بووندا، گوتی:

ئاو بوونی من، له سیروان بپرسن.

ئەو ھەلاوکیژە کە یە، شیوہی قەوانی بەر تیشکی
رۆژی وەرگرتوو و دەبریسکیتەو، چاوم دادەخەم،
ھاتە بن گویم:

بەندێ رۆمیا بەندەکی گرانە.

چاوم ھەلتنا، نەما بوو.

دەیانناسمەو ھەک یەک ئەستیرەکان دەناسمەو،
دوا داود ھات، لە شیوہی پەرەسیلکە یەکی گێردار بە
بیدەنگی لە پەنجەرە کەو ھاو دیو بوو.

کۆرە ئالایش وەک ئەوہی لە فرۆکەو خۆ
ھەلداتە خوارێ، لە بەر دەم کەوتەو، تیشکیکی
بەو لاو بەم لادا گێرا و لە شیوہی ئالایەکی
لوولدارا و خۆی لوودا و ھیتشتا نیوہی لەو دیوہی
پەنجەرە کە بوو پرسی:

سەر لە ئیواران منیش لە ئاسمانی قەلاتی دەبینی؟

ئەھا سەرگەردانی خەندە ی بایی، لە شیوہی دوو
لیوی ئامادە بو ماچ یان گولیکی تازە پشکوتوو، لە
سەر دەستی ئەستیرە دارەو بو سەر دیوارە کە،
لەویوہ پەر پەر تیشکان داوێ. تیشکەکان لە سەر
شیشە ی پەنجەرە کە ئاوازی ئەی رەقیب

دهنوسنه وه. ده بینم و ده بیستم، ئاوازه که یان
گوته وه و ئاودیوبوون و نه مان.

کچه فه له، ئیوه بلین ئه ستیره ی زهر د، به دوا ی
خهنده ی باییدا که وته سه ما و دره وشایه وه،
سیوه یلانه پینکه نی و گوتی:

شورپش به دهستی خو ی منی رژاند.

ئه ستیره ی زهر د له ئاودیوبووندا، شتیکی گوت،
تینه گه یشتم.

له دره وشانه وه ی به که م پیاوی ناو ئایه تانم
ناسیه وه. له هر تیشکیکی به خه تی شکسته ناوی
سووره تیک خو نیشانده دات. پیاوی ناو ئایه تان
ته واویک له ژووره که تیشکی دایه وه و تا بزر نه بوو
هیچی نه گۆ:

له سه ر دیواره که به خوینی خو م ناوی
بکوژه که مم نووسیوه .

پیری په نهانزان دوا ی هه مووان له ناو له پی
ئه ستیره داره وه خو ی هه لدا و له بن ده ست و پیم
نیشته وه. سه ره تا ریک له قه لات ده چوو. قه لاتی به
قه د ژماره ی ئه ستیره کانی گچکه کراوه، هر هینده ی

هیلکه‌ی حاجیله‌قله‌قی لیما‌بو‌وه. له‌پر وینه‌ی ئاگری
گه‌مه‌ پر‌ووشکی‌ دا. ترسام‌ بسووتیم، چاوم‌ داخست
و خۆم‌ دا بن‌ دیواری. که‌وتمه‌ نزا، کاتی‌ چاوم
کرده‌وه، دیتم‌ خۆی‌ کۆده‌کاته‌وه، شیوه‌ی‌ قه‌لاته‌که‌ی
گرته‌وه‌ و گوتی:

له‌و‌ رۆژانه‌ دیمه‌وه.

له‌و‌ ژووره‌ من‌ و ئه‌ستیره‌داری‌ بی‌ ئه‌ستیره‌ به
ته‌نی‌ ماینه‌وه. ئه‌وجا‌ ئه‌من‌ له‌بیرم‌چوو‌ بلیم‌ له
یه‌که‌مه‌وه‌ تا‌ دوا‌ ئه‌ستیره‌، چه‌په‌سابووم، زمانم
به‌سترا، ئه‌وا‌ ئیستا‌ زمانم‌ گه‌را:

تۆ‌ بۆ‌ ئه‌و‌ ئه‌ستیرانه‌ت‌ به‌ره‌للا‌ کرد؟

دیتم‌ به‌ بیده‌نگی‌ گچ‌که‌ بو‌وه، هینه‌ده‌ی
گوله‌ستیره‌یه‌کی‌ لیما‌یه‌وه. له‌ ناو‌ په‌نجه‌ره
ئاوریدایه‌وه:

له‌و‌ ته‌نیشته‌ چاوه‌ریتده‌که‌ن. ئاگات‌ له‌ ژنه‌که‌م
بی‌ت.

ده‌ستم‌ گه‌یانده‌ شیشه‌ی‌ په‌نجه‌ره، بانگی
میرغه‌زه‌بی‌کم‌ کرد. به‌ راوه‌شاندنی‌ قامچی‌ وه‌لامی

دامه‌وه. سه‌ری سی په‌نجه‌م خوینیان تیزا. کشامه‌وه
و میرغه‌زه‌ب گوتی:

چه‌ند روژیکت ماوه، شیت مه‌به.

هه‌وکه له‌و جینه‌ه راوه‌ستاوم که پیش بیست و
یه‌ک سال پیری په‌نهانزانی لی راکشابوو. لیره‌وه به
لاوک و ئه‌ی ره‌قیبه‌وه، له‌ بن چاودیری ئه‌بوو عه‌لا
و ئه‌بوو نه‌جم و ئه‌و ئه‌بووانه سه‌ربرده‌ی
ئه‌ستیرانی ده‌گیترایه‌وه. ئیستا تینووی لاوکم، زور
تینوو. بو لاوکی هه‌ر تاوانی با نه‌شمکردبن،
پیلیده‌نیم و ده‌لیم من بووم. هاته سه‌رم بانگی
میرغه‌زه‌ب بکه‌م، زاریشم هه‌لینا، به‌لام ده‌نگی پیری
په‌نهانزان زارمی به‌ست. ده‌نگی ئه‌و پیاوه نه‌گوراوه
وه‌کو روژی پیش گرته‌که‌ی ماوه:

بگه‌ قه‌لاتی ئه‌ستیره‌کان ده‌دره‌وشینه‌وه.

ماندووم، له‌ ترازم، له‌ سه‌ر لادیواریکی خشت له
سه‌ر تی‌ی بلند راکشاوم. نازانم به‌ کام دیودا
ده‌که‌وم، کام دیویش له‌ مه‌رگ نزیکتره‌.

من مالاوا، ته‌واوکردنی چیرۆکه‌که له‌ سه‌ر ئیوه و
ژنی ئه‌ستیره‌داره‌.

دوای دوا نامه ده‌بوو دوای دوو روژ ئازادبیت،
 که‌چی هه‌ره‌شه‌ی بکوژی براده‌ری ئه‌ستیره‌دار دوو
 سالی بۆ دریژکرده‌وه. به دادوه‌ری گوتبوو:

تا منی له بیرمابیت، ده‌بیت له زیندان بیت.

دوای سیزده سال زیندانی له ناوی جی و شت،
 هه‌ر قه‌لات قه‌لاتیتی. وه‌ک بلیی ته‌نی ئه‌و ناوه‌ی
 له‌بیرمابین. ده‌مه‌و ئیواره‌ی سیزده‌ی سیی دوو
 هه‌زار و هه‌شته. له سه‌ر قه‌لاتی روو له زیندان
 دانیشتووین. من به ده‌نگریک و پاشولی هه‌واله‌وه،
 ئه‌ویش چاوی له ئاسمان بریوه و چ نالی. من ده‌لیم:

ئه‌بوو نه‌جم ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌تی دزی، به‌گۆره‌که
 که‌وتۆته‌وه. به‌قووچه‌که‌ به‌رد نیشانی کردووه. تا
 جییه‌که‌ سیمبه‌ند نه‌کراوه با بگه‌ینی.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاته‌وه و چ نالى.

من دەلىتم:

خۇى لىره نەماوه، بە دواى ئەبوو عەلادا چۆتە
شام و لە بارەى پياوى ناو ئايەتانه‌وه هەوالى نوى
دەهينىتە‌وه.

ئەو چاۋى بە ئاسمانه‌وه و قېروقه‌پ.

من دەلىتم:

جوگرافياناس لە رىيه، دوو نه‌وارى پىرى
پەنهانزانى دۆزىوه‌ته‌وه. لە گينه بىتته دەستپىكى
بەشى دووهى چىرۆكه‌كه‌م.

ئەو چاۋى لە ئاسمانه‌وه و دەلىتى بىستن و گوگردنى
لە دەستداوه.

من دەلىتم:

دەنگۆيه‌ك هەيه، گوايه پىرى پەنهانزان
پەيدا بوته‌وه.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاته‌وه و مېش مېوانى نيه.

من دەلىتم:

سیتزده ساله چاوه پیتیم، هینده چاوه پیتی
ئه سیتیره دارم نه کرد.

ئه و چاوی به ئاسمانه وه و چۆته ئاسمانی
نایه ته وه.

تاریک داها، من ده لیتیم:

نه وار که به بیدهنگی پر بۆوه، به رسته یه ک
کۆتایی به و چیرۆکه بهینه.

ئه و جووله یه کی تیده که وئ، به شوین چاویدا
په نجه بۆ ئاسمان دریتده کات و ده لئ:

+ ئه سیتیره کان، ئه سیتیره کان، ده رکه وتن.

- کوا؟ من نایان بینم.

+ بروانه جیی په نجه م.

چه ندی ده پروانم هیچ نایینم، ده ست ده خاته سه ر
شانم، راده چله کیم، نه رم شانم ده گوشئ، ده لئ:

چاوت له چاوم نزیکه وه و ته ماشاکه.

وای له و هه موو ئه ستیره یه، له کاکیشن روونتر
و دره وشاوه تر، من پیشترئ ئه ستیره ی وام
نه دیتبون، ئه ها ناویان ده لئ:

ئه وه ی پیشی پیشه وه، پیای ناو ئایه تانه، جوان
لی بروانه ده یناسیه وه؟

ئای، ده لئی شیوه ی ئه وی گرت! چه ند له و وینه یه
ده چی که ئه ستیره دار نیشانی دام، شانم ده گوشتی و
ده لئ:

ئه وه ی ته نیشتی، لای راستی، کورپی غه زالی چاو
ئه ستیره یه، دوا ی وی دوا داوده.

ئه ستیره کان له دوا ی پیای ناو ئایه تانه وه
ده بوونه سی ریز، ناوی هه ر کامیان ده لئ، ریک
شیوه ی ئه و ده گرن، مندالانه پیده که نی و ده لئ:

ده ستی چه پ، سه رگه ردانی خه نده ی بایی، دوا ی
وی، کورپی عه بابهلئ، دوا ی وی لاوکیژه. ئه ها
ئه وه ی دوا ی دوا داودیش ئه ها شیوه ی په ره شووت
ده دات، ئه وه کورپه ئالایه. ئه وانه ی دوا وه باش دیار
نین، با نزیکتر بکه ونه وه، ئه ها، ئه وه ی له سه ر
هه موویانه وه زه رد ده چینه وه، ئه ستیره زه رده که یه،
کچه فه له یه...

له سهر قه لاته وه چ ده بېنم! ئه وانه چؤن گه ښتنه
ئاسمان و بوونه ئه ستيره، توند شانم راده ته كينئ و
هسته ده كه م ئيمه ش ده بېنه ئه ستيره.

به ر له وه ي پؤليس ه كه تيم انبخورئ و له
ئه ستيرانمان بكات و به شى يه كه مى چيرؤكى
ئه ستيره ي قه لاتئ بنى بنى، سيزده، سيزده
ئه ستيره ي پئناساندم:

بېينه، بېينه، ئه وه ي بنه وه، وه ك بلئى هه مووانى له
سهر شانى خؤى راگرتووه و ده يه وه ئ ليره له
سهر قه لاتئ رايانگرئ، نايناسيه وه كئيه؟

ناسيمه وه، پيرى په نهانزان بوو.

که‌ریم ده‌شتی:

لیتان ناشارمه‌وه که‌م رۆمانی کوردیم خۆتندۆته‌وه، هینده په‌نهان نامێزو پر له
گیرانه‌وه‌ی وردی هه‌زار شوێن و جیگا بیست، زنجیره‌ی گیرانه‌وه‌م له‌م رۆمانه‌دا زۆر
سه‌رنج راکیشه، گیرانه‌وه‌ له‌ ناو گیرانه‌وه‌یه، خه‌ونه له‌ناو خه‌ون که‌ ده‌کری بلێین
ئاوایه‌:

رۆماننووس له‌ زاری ئه‌بوو نه‌جمه‌وه‌ بابه‌ته‌کان ده‌گیرته‌وه، ئه‌بوو نه‌جم له
زاری پیری په‌نهانزان بابه‌ته‌کان ده‌گیرته‌وه، پیری په‌نهانزان له‌ زاری پالنه‌وانه‌کانی
ناو یادستانی خۆی بابه‌ته‌کان ده‌گیرته‌وه، هه‌موو کاراکته‌ره‌کانی ناو ژووری
رۆمانه‌که‌ش گیرانه‌وه‌ی گیرانه‌وه‌کان ده‌ور ده‌که‌نه‌وه. ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ یه‌ک
کات و له‌ یه‌ک ساتدا رووده‌ده‌ن و سه‌مه‌یه‌ک له‌ میژوو ده‌خایه‌نی، ئه‌وه‌شیان له
رنگای سه‌دان قه‌رتاله‌ له‌ وشه‌ی ناوازه‌ و ده‌گمه‌نه‌وه، رۆمانه‌که‌ چینه‌به‌ند ده‌که‌ن،
به‌ شپۆه‌ی بونیاتیکی ئه‌ندازه‌یی و مێماراری نوسراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئیسته‌تیکای ده‌قه‌که‌
ده‌نه‌خشینی، ئه‌وانه‌ی که‌ باسیشی ده‌که‌م به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ رۆماتیک بلێین
زۆر جوانه‌، ده‌توانم بلێم به‌ قه‌د رۆمانی (الغرانیق المیکره‌)ی ئیتماتۆف و (میاه
الریع)ی تورگنیف و (آهوی من)ی ده‌وله‌تتابادی له‌زه‌تم لێ وه‌رگرتوو.
ئهم رۆمانه‌ شایه‌نی خۆتندنه‌وه‌یه‌کی قووله‌ که‌ پارچه‌یه‌ک له‌ میژووی
به‌سه‌ره‌هاته‌کان ده‌کات به‌ ئه‌وه‌یه‌ی ژبانی یه‌ک سه‌ده‌ی میله‌تیک.

Mem u zin cultural center
memuzin20@gmail

ئاوه‌ندی رۆشنییری مەم و زین

